

POROČILA

SLOVENSKE FRANČIŠKANSKE PROVINCE SVETEGA KRIŽA

LETO 2024 • LXXVII • ŠTEVILKA

3

NASLOVNIK PROVINCE	
CURIA GENERALIS Via S. Maria Mediatrice, 25 IT - 00165 ROMA	0039 06 684 919 0039 06 638 02 92
Stane Zore ljubljski nadškof in metropolit Ciril-Metodov trg 4 p.p. 1990, 1001 Ljubljana stane.zore@ofm.si	01 234 26 00
Provincialni minister Marjan Čuden Prešernov trg 4 1000 Ljubljana	+386 1 242 9310
BREZJE Brezje 72 4243 BREZJE brezje@ofm.si	04 537 07 **
<i>Viktor</i> <i>Krizostom</i> <i>Milan</i> <i>Robert</i> <i>Tadej I.</i> <i>Zakristija</i> <i>Romarski urad</i>	02 06 11 18 041 802 341 26 00
KAMNIK Frančiškanski trg 2 1241 KAMNIK http://franciskani-kamnik.rkc.si franciskani.kamnik@t-2.si kamnik@ofm.si	064 179 910
<i>p. mag. Ciril A. Božič</i> <i>p. Franci Seničar</i>	031 773 900 059 366 484 <i>mobitel:</i> 041 674 297
KOPER/STRUNJAN Destradijev trg 10a 6000 KOPER koper@ofm.si	0590 73 470
<i>Bogdan</i> <i>Andrej Vovk</i> <i>Duhovniški dom Mane nobiscum</i> <i>Lepi pot 26, 1000 Ljubljana</i>	72 01 200 51 60
LJUBLJANA - CENTER Prešernov trg 4 1000 LJUBLJANA	01 242 9***
<i>porta</i> <i>gost/podstrežje 1</i> <i>provincial</i> <i>sam./žup. arhiv</i> <i>faks - hiša, ZBF</i> <i>ZBF</i> <i>prov. arhiv</i> <i>Janko</i> <i>Marko</i> <i>faks - Marko</i> <i>Edvard</i> <i>Ksaver</i> <i>pevski kor</i> <i>regens chori/I. nad. 29</i> <i>Vid</i> <i>Pavle, vikar in župnik</i> <i>rekreacijska soba</i> <i>knjižnica</i> <i>šivalnica</i> <i>župnijska pisarna</i> <i>zakristija</i> <i>obednica</i> <i>Domen</i> <i>Christian</i> <i>Rafael</i>	300 301 310 312 313 314 317 318 322 323 324 328 334 335 336 337 342 343 344 345 346 347

LJUBLJANA - BEŽIGRAD Küzmičeva 6 1000 LJUBLJANA lj.bezigrad@ofm.si	0590 717 **
<i>Regalat</i> <i>Miran Š.</i> <i>Ambrož</i>	21 22 01 436 87 81
LJUBLJANA - ŠIŠKA Černetova 20 1000 LJUBLJANA lj.siska@ofm.si	01 583 72 70 01 583 72 **
<i>Silvin</i> <i>Mari</i>	77 82
LJUBLJANA - VIČ in Komisariat za Sv. deželo Tržaška 85 1000 LJUBLJANA lj.vic@ofm.si	01 244 42 52
<i>Zdravko</i>	58
MARIBOR Ul. škofa Maksimiljana Držečnika 7 2000 MARIBOR maribor@ofm.si	02 228 51 10 02 228 51 **
<i>Janez</i> <i>Franc</i> <i>Boris</i>	13 19 15
MOŠNJE Mošnje 8 4240 RADOVLJICA	04 533 88 78
NAZARJE Samostanska pot 50 3331 NAZARJE nazarje@ofm.si samostan.nazarje@gmail.com zupnija.nazarje@gmail.com dom.marija.nazaret@gmail.com	03 583 19 93 064 297 797
SESTRE KLARISE Samostanska pot 51 3331 NAZARJE	03 583 13 91
SESTRE KLARISE Andreja Bitenca 138 1000 LJUBLJANA	01 518 25 00
SESTRE KLARISE Ul. Štefana Kovača 72 9224 Turnišče	02 577 13 88
NOVA GORICA Škrabčeva 1, p.p. 303 5001 NOVA GORICA info@samostan-kostanjevica.si	05 330 77 50 05 330 77 5*
<i>Niko</i> <i>Vili</i> <i>Miran</i> <i>Boštjan</i>	2 4 5
NOVA ŠTIFTA Nova Štifta 3 1317 SODRAŽICA nova.stifta@ofm.si	01 836 99 43
NOVO MESTO Frančiškanski trg 1 8000 NOVO MESTO novo.mesto@ofm.si	07 338 14 70 07 338 14 7*
<i>Peter</i> <i>Marko</i> <i>Gregor</i> <i>Tomaž H.</i>	1 3 4 7
PROVINCIALNA HIŠA Strunjan 134 telefonska govornilnica	05 678 21 21

SVETA GORA Sveta Gora 2 5250 SOLKAN sv.gora@ofm.si	05 330 40 20 05 330 40 **
<i>Bogdan K.</i> <i>Benedikt</i> <i>Ambrož</i>	38 28 37
SVETA TROJICA Meznaričeva 8 2235 SVETA TROJICA V SLOVENSKIH GORICAH sv.trojica@ofm.si	02 720 55 56
TUJINA	
CURIA GENERALIS Via S. Maria Mediatrice, 25 IT - 00165 ROMA	0039 06 684 919 0039 06 638 02 92
COLLEGIO S. ISIDORO Via degli Artisti, 41 00187 Roma Italia <i>Jan Dominik Bogataj</i>	00386 51 389 115
ADELAIDE - WEST HINDMARSH Holy Family Slovenian Mission 51 Young Avenue AU - WEST HINDMARSH SA 5007 p. David slomission.adelaide@gmail.com	0061 497 097 783
MELBOURNE - KEW SS. Cyril and Methodius' Slovenian Mission 19 A'Beckett Street PO BOX 3200 AU - KEW VIC 3101 <i>Simon Peter</i> slomission.melbourne@gmail.com	0061 3 9853 7787 0061 455 444 912
SYDNEY MERRYLANDS St. Raphael's Slovenian Mission 311 Merrylands Road PO BOX 280 AU - MERRYLANDS NSW 2160 slomission.sydney@gmail.com slomission.misli@gmail.com	0061 2 9637 7147 0061 409 074 760
JOHNSTOWN St. Therese's Friary 536 Decker Avenue US - JOHNSTOWN PA 15906	001 814 539 76 33
LEMONT St. Mary's Friary 14246 Main Street PO Box 608 US - LEMONT IL 60439	001 630 257 24 94
Slovensko versko središče	001 630 257 20 68
NEW YORK St. Cyril's Friary 62 St. Mark's Place US - NEW YORK NY 10003	001 212 674 34 42

NESKONČNO OBČUDOVANJE

Tomaž iz Celana pripoveduje: „Ko je Frančišek dve leti pred smrtjo bival v samotišču, ki se po imenuje ‚La Verna‘, je imel videnje. Prikazal se mu je človek v podobi serafa s krili, ki je lebdel nad njim, z razprostrtimi rokami in nogami, pritrjenimi na križ. Dve krili sta se razprostirali nad njegovo glavo, dve sta se razvili za letenje, dve pa sta pokrivali njegovo telo.

Ob tem prikazanju je bil blaženi služabnik Najvišjega napolnjen z neskončnim občudovanjem, čeprav prikazni ni razumel. Prevevalo ga je živo veselje ob pogledu na serafo nepredstavljive lepote; hkrati pa ga je presunilo, ko ga je videl pribitega na križ. V njegovem duhu sta se izmenjavala veselje in grenkoba. Goreče si je prizadeval odkriti pomen videnja. Zaradi tega je bil njegov duh ves vznemirjen.“ (1Cel 94; FF 484).

Frančišek je ob tem posebnem prizoru „začutil neskončno občudovanje“. Vsekakor je bil človek, ki je znal občudovati. Občudoval je preproste stvari. V Sončni pesmi občuduje vsa Božja bitja, Sonce, Zemljo, občuduje pa tudi tiste, ki odpuščajo iz ljubezni do Boga, tiste, ki prenašajo slabosti in stiske, tiste, ki se trudijo za mir, in sprejemajo smrt kot sestro.

Občudovanje je človekovo presenečenje nad čudovitim, je odgovor na nedojemljivo. Milost občudovanja je milost obnove.

Frančišek v prvi vrsti občuduje ponižnost in preprostost in ne veličine ali vsemogočnosti. Iz njegovih ust kipi hvalnica že ob sami misli na Boga, ki se ponižuje, da bi bil v preprostosti blizu človeštvu. To občudovanje se prelije v spodbudo bratom. Božja ponižnost in preprostost, ki sta tako občudovanja vredni, naj spodbudi redovnike k ponižnosti in preprostosti.

Na La Verni Frančišek občuduje prikazen „moža v podobi serafa“ (1Cel 94; FF 484). Kristus se ne prikaže v vsemogočnosti, ampak v ponižnosti, v podobi ustvarjenega bitja, v podobi serafa. Frančišek tu ponovno občuduje Božjo ponižnost in preprostost, ki v njem vzbujata veselje in radost.

Frančiška je „zajelo živo veselje in preobilno radost ob lepem in sladkem pogledu, s katerim ga je gledal serafo“ (1Cel 94; FF 484).

Jezusov pogled je pogled Boga: »Kdor mene vidi, vidi Očeta,« je rekel Filipu. Jezusov pogled ima nena- vadno moč. Lahko spremeni življenje, začne pogovor in pretrese usodo. Jezus tistega, ki ga gleda, poveljuje. Jezusov pogled je bil luč, ljubezen in resnica. Kdor je bil opažen, se ogleduje v tej luči, v tej ljubezni in v tej resnici.

Zlasti v molitvi in v evharistiji se poglobljamo v Je- zusov pogled. Neprestano je treba buditi spomin na pogled ljubezni, ki nas je zaznamoval.

Ko prepoznamo ta pogled, smo poklicani, da ga damo naprej. To je eden od vidikov hoje za Kristusom. Poskušajmo vzeti Kristusov pogled za svojega, pogled v katerem se človek počuti sprejetega in ljubljenega.

p. Marjan Čuden,
provincialni minister

3. junij - 4. avgust 2024 v Amazoniji

Tečaj za misijonarje iz treh Frančiškovih redov

Z nogami nad vodo

Frančiškanski bratje po vsem svetu vedo, da mora biti »misijonsko poslanstvo najpomembnejše med vsemi poslanstvi«, ker je to naročilo Jezus zaupal Cerkvi in ga je Frančišek Asiški sprejel v bratstvu in majhnosti. Zato bomo od 3. junija do 4. avgusta letos v **Benjamin Constantu v Amazoniji v Braziliji** (na tromeji Brazilijske, Kolumbijske in Perujske).

Trinajst bratov iz treh redov manjših bratov, kapucinov, minoritov in frančiškanov, in osmih narodnosti (Peru, Kolumbija, Brazilija, Kostarika, Salvador, Mehika, Poljska in Indija) bo živelo v molitvi, bratstvu in majhnosti, se med seboj pogovarjalo o misijonskih izkušnjah in se učilo **novih oblik navzočnosti, življenja in evangelizacije** v Cerkvi v okolju Latinske Amerike in Karibov. Udeleženci iz Reda manjših bratov so br. Pio Siury, OFM iz Province Marijinega vnebovzvetja

(Poljska), br. Diogo Henrique da Silva Siqueira Oliveira, OFM iz Kustodije sv. Benedikta v Amazoniji (Brazilija), br. Nery Tocco Calle, OFM iz Frančiškanske province dvanajstih apostolov (Peru), br. Segundo Paulo Yesquén Torres, OFM iz Province sv. apostola Pavla (Kolumbija), br. Francisco Javier Miranda, OFM iz frančiškanske Province Gospe Guadalupske (Srednja Amerika in Karibi) in br. Guillermo Trinidad Pons Rodríguez, OFM iz Province sv. Petra in Pavla iz Michoacána (Mehika).

Br. Francisco Javier Miranda, OFM

Vir: Inter-Franciscan Course for Missionaries - Frati Francescani (ofm.org)

9. -13. junij, Provinca sv. Marije Angelske (Dem. Rep. Kongo)

Kapitelj pod rogoznicami v pokrajini Veliki Kasai

Vluči priprav na kapitelj pod rogoznicami vse Frančiškove družine po svetu, ki bo od 2. do 8. junija 2025 v Assisiju, je Frančiškova družina iz Kasaia obhajala svoj kapitelj pod rogoznicami od 9. do 13. junija. 2024. Pokrajina Veliki Kasai se razteza od osrednjega do jugovzhodnega dela Demokratične republike Kongo. V njej deluje najstarejši svetni frančiškanski red v državi. Za to gre zahvala misijonskemu delovanju br. François-Marieja Lufuluaboja, prvega brata iz Demokratične republike Kongo, ki je začetnik »kongovskega afriškega frančiškanstva«, izkušnje zvestobe frančiškanskim, kongovskim in afriškim vrednotam. Zaradi tega je Kasai dežela, kjer je frančiškanska navzočnost živahna in jo sestavljajo: kleriki in laiki, Frančiškova mladina, redovniki in redovnice, tako kontemplativni kot tisti, ki delujejo v apostolatu.

Med kapitljem pod rogoznicami se je v samostanu klaris (Mamu wa Bupole) v Mbujimayiju zbralo skoraj 300 ljudi. Hvaležni smo, da je bil tam tudi br. Amaral Bernardo Amaral, generalni vizitator iz samostojne Kustodije sv. Klare v Mozambiku. Tema našega kapitlja je bila »Ponovna interpretacija naše frančiškanske navzočnosti v Velikem Kasaiju. Od kod prihajamo? Kje smo? Kam gremo?« V nedeljo, 9. junija, je provincialni minister, br. Grégoire Bowa, odprl kapitelj z govorom z naslovom »Bratstvo v veliki Frančiškovi družini pokrajine Veliki Kasai«. Govoril je o bratstvu, kot je izraženo v zakonodajnih in duhovnih besedilih. Opozoril je na izzive bratskega življenja, ki so brezbriznost, predsodki, prezir, strah pred bližnjim in individualizem.

10. junija je s. Marie Keta iz skupnosti Frančiškanskih sester Svetega Duha govorila o »Vidnosti in vplivu frančiškanov v Velikem Kasaiju«. Po besedah s. Marie se vidnost izraža v izvajanju različnih pastoralnih dejavnosti, katerih motiv je služenje Bogu z evangelizacijo ljudi, zlasti ubogih. To so vidna znamenja občestva in Kristusove ljubezni.

V torek, 11. junija, je s. Marie Goretti Muinga iz skupnosti klaris spregovorila o pomenu molitve v bratstvih in prikazala osrednje značilnosti molitve v življenju frančiškanov. Za zgled je dala sv. Frančiška Asiškega, ki je pokazal, da je frančiškanski poklic v bistvu kontemplacija, slavljenje in odnos z Bogom. Njeno predstavitev je dopolnil br. Adrien Kabambi, z govorom, katerega naslov je bil: »Dednost molitve v skladu z br. François-Mariejem Lufuluabom«. Pokazal je, da je z molitvenim življenjem in pokoro br. François-Marie uvedel karizmatično frančiškansko molitev, ki je postala kraj uresničenja frančiškanske navzočnosti v Kasaiju.

12. junija sta br. Pierre Kabamba, OFM, in s. Adolphe Elisabeth Mutamba iz Reda sester stigmatink razvila temo: »Frančiškansko življenje v Velikem Kasaiju v odnosu do stigm sv. Frančiška Asiškega«. Nazadnje, v četrtek 13. junija, je sklepno mašo vodil provincialni minister br. Grégoire Bowa.

Kapitelj pod rogoznicami, na katerem je sodelovala vsa Frančiškova družina Velikega Kasaija, je bil prvi v zgodovini, od ustanovitve Province sv. Marije Angelske 16. februarja 2015. Za srečanje je bilo značilno

bratska izmenjava, premišljevanje, molitev in študij. Srečanje je znamenje razvoja frančiškanske družine v Velikem Kasaiju.

Povzetek je nastal s pomočjo različnih mnenj, ki sta jih zbrala br. Théodore Kabongo in s. Adolphine Elisabeth Mutamba.

*Br. Adélard-Marie Ntumba, OFM
Provincialni tajnik,
iz Province sv. Marije Angelske
(Demokratska republika Kongo)*

*Vir : The Chapter of Mats in Great Kasai - Frati
Francescani*

20. junij 2024

Častitljivi Božji
služabnik Luigi Palić
(v albanščini Paliq)

Potrditev odloka o mučeništvu

20. junija 2024 je **sveti oče** v avdienco sprejel kardinala Marcella Semerara, prefekta Dikasterije za zadeve svetnikov, in odobril razglasitev naslednjega odloka **generalne postulacije** manjših bratov, ki se nanaša na dva mučenca, manjšega brata in kontemplativnega redovnika.

Odlok med drugim vsebuje potrditev mučenštva Božjega služabnika Luigija (alias Matteo) Palića, v albanskem jeziku Paliq, zaobljubljenega duhovnika iz reda manjših bratov, ki se je rodil v Janjevu na Kosovu 20. februarja 1877 in bil umorjen iz sovraštva do vere v Janošu, v nadškofiji Skopje, 7. marca 1913.

Mučeništvo častitljivega Luigija Palića ali Paliq, zaobljubljenega duhovnika iz Province manjših bratov Marijinega oznanjenja v Albaniji, se je zgodilo med prvo balkansko vojno 1912–1913, ko je ozemlje župnije Pejë, v nadškofiji Skopje, kjer je deloval, zasedla Črna gora, zaveznica Srbije. Muslimansko in katoliško prebivalstvo so na silo spreobračali v pravoslavlje.

Božji služabnik je tako katoličane kot muslimane pozival, naj ostanejo zvesti svoji veri. Ugovarjal je zaradi nasilnega ravnanja vojakov nad prebivalstvom, zato

so ga aretirali na podlagi lažne obtožbe, da prebivalce spodbuja, naj ne predajo orožja.

Božji služabnik je bil krepoten duhovnik, cenjen med ljudmi. Večkrat so ga nagovarjali, naj pobegne, a je vedno odklonil, da je lahko še naprej zvesto in v ljubezni do preganjanega ljudstva opravljal svoje poslanstvo.

4. marca 1913 so ga aretirali. Od njega so zahtevali, da se odpove katoliški veri in spreobrne v pravoslavlje, vendar se ni uklonil. 7. marca 1913, ko je bil na poti na sojenje v Pejë skupaj z drugimi zaporniki, so ga odvedli in mu vzeli redovniško oblačilo. Tik preden so ga ustrelili, je potrdil svojo polno pripravljenost umreti za Kristusa in za Cerkev z vzklikom: »O Jezus, naj umrem za tvojo ljubezen!«

Postopek za priznanje njegovega mučenštva se je začel v škofiji Skadar leta 2002.

*Vir: Venerable Servant of God Luigi Palić (in
Albanian Paliq) - Frati Francescani (ofm.org)*

27. junij 2024

Blagoslov križevega pota

Križev pot v Šargorodu, Ukrajina

25. junija 2024 so se bratje frančiškani Province sv. nadangela Mihaela skupaj z Ukrajinsko škofovsko konferenco in apostolskim nuncijem, msgr. Visvaldasom Kulbokasom, srečali v Šargorodu v regiji Vinica, da bi blagoslovili postaje križevega pota.

Najprej je na Aveniji herojev na šargorodskem pokopališču potekala molitev za padle vojake in za mir v Ukrajini. Udeleženci so s skupno molitvijo počastili spomin na vojake, ki so dali svoja življenja za mir v Ukrajini.

Sledila je maša na oltarju pred cerkvijo sv. Florjana v Šargorodu, ki jo je vodil apostolski nuncij v Ukrajini.

Kustos svetišča Jezusovega trpljenja, br. Rafal Maki-vsky, OFM, je pozdravil vse navzoče.

Na začetku maše je bil podpisan »Ustanovni akt« šargorodskega križevega pota. Nuncij je v homiliji spomnil, da je osebno poznal nekatere padle, ki so pokopani na tamkajšnjem pokopališču. Spomnil je tudi, da so se ravno tisti dan vdove padlih v Rimu srečale s svetim očetom med splošno avdienco 26. junija.

»Danes prosimo Gospoda za usmiljenje, varstvo in mir, ne zato, ker bi si to zaslužili, ampak zaradi njegovega usmiljenja. Tukaj imamo priložnost moliti, v bližini tega novega križevega pota,« je dejal nadškof.

Nuncij je poudaril, kako pomembno je, da skušamo razumeti pomen Jezusovega križa, da bi ta lahko postal orodje našega odrešenja. To je mogoče, če bomo Sveto pismo in premišljujemo postaje križevega pota.

»Ko svoje trpljenje združimo s trpljenjem Jezusa Kristusa in postanemo pokorni Bogu, resnično sodelujemo pri odrešenjskem delu, ki ga Bog podarja človeštvu. Naše trpljenje postane pravi dar za Boga in za naše brate,« je sklenil nuncij.

Po maši, ki so se je udeležili številni frančiškanski duhovniki pod vodstvom br. Benedikta Sviderskyja OFM, pa tudi drugi duhovniki iz vse Ukrajine in laiki, vključno z vladnimi uradniki, so blagoslovili križev pot

v Šargorodu, prehodili pot od prve do zadnje postaje ter poslušali duhovna razmišljanja in peli.

Gradnja šargorodskega križevega pota se je začela pred več kot 15 leti. Prvi kamen, položen leta 2008, je v Rimu blagoslovil papež Benedikt XVI. Leta 2017 je nadškof Claudio Gugerotti, takratni apostolski nuncij v Ukrajini, razglasil cerkev sv. Florjana v Šargorodu in križev pot za svetišče Gospodovega trpljenja.

Br. Cristian Kryvakivskyy, OFM

Vir: The Blessing of the Way of the Cross - Frati Francescani (ofm.org)

1. - 5. julij, Provinci sv. Cirila in Metoda ter sv. Hieronima

Obisk generalnega ministra in pokrajinskega definitorja na Hrvaškem

1. in 2. julija sta se generalni minister, br. Massimo Fusarelli, in generalni pokrajinski definitor, br. Konrad Cholewa, v Zadru srečala z definitorjema frančiškanskih provinc v Zagrebu (sv. Ciril in Metod) in Zadru (sv. Hieronim). Bratje teh hrvaških enot se zavzemajo za skupno hojo in vedno tesnejše sodelovanje.

Obravnavali so različne vidike skupne hoje: program do praznovanja kapitlja zadrške province, ki bo postala podrejena kustodija, in nato še program zagrebške province.

Minister in definitor sta se srečala tudi s provincialnimi ministri Južnoslovanske konference in se zavzela za vedno tesnejše sodelovanje med enotami, ki jo sestavljajo.

3. julija je bilo srečanje odprto za skoraj vse brate province sv. Hieronima za srečanje, pogovor, dialog in izmenjave v okviru kapitlja pod rogoznicami.

Generalni minister je 4. in 5. julija obiskal tudi dubrovniške in druge samostane v okolici ter se tako seznanil z nekaterimi vidiki duhovne, umetniške, zgodovinske in pastoralne dediščine, ki jo bratje v Dalmaciji ohranjajo in jo še vedno poskušajo spodbujati.

Vir: Visit of the Minister General and the Area Definitor to Croatia - Frati Francescani (ofm.org)

Assisi, 15.-19. julij 2024

Zaključek srečanja evropskih bratov z začasnimi zaobljubami

Od 15. do 19. julija 2024 je v Porcijunkuli v Assisi potekalo srečanje evropskih bratov z začasnimi zaobljubami, ki ga je pripravilo Generalno tajništvo za formacijo in študij. Tema so bile besede iz Življenja svetega Frančiška Tomaža Čelanskega: »Bil je poln kar največjega občudovanja.«

Po prvem dnevu, 16. julija, je 155 bratov in njihovih vzgojiteljev razmišljalo o temi »Ravnesje med kontemplacijo in dejavnostjo«, ki jo je predstavil br. Paolo Zampolini, predsednik komisije »Duh pobožnosti in molitve« OFM. V razpravi, obogateni z osebnimi izkušnjami je br. Paolo analiziral več besedil iz frančiškanskih virov, ki opisujejo odnos sv. Frančiška do kontemplacije. Po delu v skupinah so bratje z začasnimi zaobljubami poudarili nekatere težave, s katerimi se srečujejo pri iskanju zdravega

ravnesja. Dejali so, da je včasih premalo bratov z večnimi zaobljubami, ki bi bili strokovnjaki za kontemplativno življenje. Več skupin je izrazilo željo, da bi vsak mesec imeli priložnost za dan duhovnih vaj v obliki puščave. Med evharističnim slavljem v baziliki sv. Klare je br. Darko Tepert, generalni tajnik za formacijo in študij, izhajajoč iz besedila preroka Ozeja spregovoril o pomenu Božje volje pri vsaki odločitvi, tudi pri odločitvi za umik v puščavniško življenje.

V sredo, 17. julija, je bil dan bratskih srečanj ter osebne in skupnostne molitve. Bratje so se odpravili na romanje v La Verno, točno dva meseca po praznovanju 800. obletnice prejema Frančiškovih stigem. Mašo je vodil br. Livio Crisci, minister Province stigem sv. Frančiška in predsednik COMPI, ki je spom-

nil, da je bil vzpon na goro La Verna za Frančiška izkušnja »noči«, medtem ko premor in prejem stigem predstavljata vdor »novega dne v njegovem življenju«. Nato je zaključil: »Dragi bratje, poglobimo se v zgodovino, in si v srce priključimo zadnje besede s Serafinskega očeta, preden je zapustil ta svet: 'Svoj del sem opravil; Kristus naj vas nauči vašega dela' (LegM XIV, 3).«

18. julij je bil posvečen novim oblikam življenja in evangelizacije: homilijo pri maši, ki jo je vodil msgr. Mario Vaccari, OFM, je škof Massa Carrara-Pontremoli začel z evangelijskim odlomkom in spregovoril o tem, kako nositi jarem, in poudaril, da je treba to storiti v krotosti in ponižnosti. Po slavlju je navzočim zaupal svoje izkustvo poti in življenja v bratstvu. Br. Casey Cole, OFM, je predstavil poročilo o evangelizaciji prek družbenih medijev. Tisti dan je zaznamoval tudi prihod generalnega definitorija, ki je dal svoj prispevek v različnih jezikovnih skupinah.

Zadnji dan srečanja je generalni minister, br. Massimo Fusarierelli, spregovoril o položaju manjših bratov v Evropi in pogled skušal upreti v prihodnost. V svojem govoru je ponovil, da je obdobje po sekularizaciji lahko priložnost za ponovno odkritje vere. Začel je z zgledom sv. Frančiška, ki je v svoj svet vnesel kanček človečnosti, brate je spodbudil k študiju in raziskovanju, da bi danes znali razviti prvine frančiškanskega humanizma, ki jih je treba nato prilagoditi ob stiku z novostmi, ki se pojavljajo. Končno je brate spodbudil k odpiranju obzorja onkraj naših meja in k drznemu razmišljanju o »novih stvareh«.

V baziliki sv. Marije Angelske je sveto mašo, ki so jo popestrili bratje iz Poljske, vodil br. Massimo, ki se je v svoji homiliji, ko je govoril o družbi, v kateri živimo, spraševal, ali je to konec krščanstva in s tem redovnega življenja, ali je to možnost novega začetka, in odgovoril: »Močno verjamem, da je zdaj čas za nov začetek, vendar moramo ubrati pravo pot, tisto, ki nam jo bo pokazal Duh.« Nazadnje je bratom z začasnimi zaobljubami zaželel, da bi bilo njihovo življenje v celoti posvečeno temu, da bi postali oznanjevalci evangelija, ki odrešuje.

Med srečanjem so evropski bratje z začasnimi zaobljubami lahko razpravljali in se pogovarjali o svoji formaciji, življenju in poslanstvu v svojih enotah ter obeh za prihodnost frančiškanskega misijona v Evropi. Iz predstavitev, ki so jih poslušali, in iz dela po jezikovnih skupinah so sestavili sklepno izjavo in predloge, ki jih je s tajnim glasovanjem potrdila velika večina navzočih.

Vir: *The Meeting of the Temporary Professed Friars of Europe concluded - Frati Francescani (ofm.org)*

**12. september 2024
Škofija Kotor, Črna gora**

Br. Mladen
Vukšić OFM
imenovan za škofa

Sveti oče je imenoval br. Mladena Vukšića OFM, člana naše Province Marijinega vnebovzetja BVM, dosedanjega upravitelja župnije Brezmadežnega spočetja BVM v Posušju (Bosna in Hercegovina), za škofa v Kotorju, v Črni gori.

Br. Mladen se je rodil 28. decembra 1965 v Ljubuškem. Frančiškanski habit je oblekel 14. julija 1984 na Humcu, kjer je 15. julija 1990 dal svoje prve zaobljube. Filozofsko-teološki študij je končal v Makarski (Hrvaška) in v Bologni (Italija). Slovesne zaobljube je dal 16. septembra 1990 v Kočerinu. V diakona je bil posvečen 26. junija 1991, duhovniško posvečenje pa je

prejel 26. julija 1992 v Čitluku. Na Papeški salezijanski univerzi je prejel licenciat iz kateheze.

V provinci je opravljal službe vicemagistra novincev, magistra bratov v začetni formaciji, provincialnega definitorja, gvardijana, asistenta za frančiškansko mladino in frančiškanski svetni red ter pomočnika v župniji in župnika.

Br. Mladenu želimo vse najboljše v njegovem službovanju Božjemu ljudstvu.

Letter for the Solemnity of St. Clare, 2024

*“True love of Christ transformed
the lover into His image”
LMj, XIII, 5*

Praznik sv. Marije Angelske, 1. avgust 2024, porcijunkulski odpustek
Pismo generalnega ministra
za god sv. Klare, 2024

»Resnična ljubezen je ljubega preobrazila v
Njegovo podobo« LMj, XIII, 5

*Drage sestre,
naj vam Gospod da mir!*

Letos se praznik naše matere sv. Klare odvija v času osemstoletnice prejema stigem sv. Frančiška – vrhunca njegove hoje za ubogim in križanim Kristusom. Dolgo sem razmišljal o tem, kako je ta dogodek v Frančiškovem življenju odzvanjal v Klarini človeškem in duhovnem izkustvu. Povezuje ju njun individualni odnos z Gospodom Jezusom. Za Frančiška je skrivnostno srečanje v La Verni mogoče razumeti kot žareče oglje, ki ga je pripravilo na to, da se je uskladi s smrtjo in vstajenjem Jezusa Kristusa v srečanju s »sestro smrtjo«. Za Klaro je bilo srečanje z »njenim« Gospodom razlog za obstoj njenega življenja, ki se je izražalo v njeni popolni pripadnosti Njemu.

Rad bi vam ponudil nekaj razmišljanj, za katera upam, da vam bodo koristila pri poglobljanju karizme. Črpal sem tudi iz nauka serafskega učitelja, sv. Bonaventure iz Bagnoregija, čigar 750. obletnico smrti praznujemo letos.

Prejem stigem leta 1224

Hagiografski viri nam pripovedujejo, da se je Frančišek Asiški po intenzivnem obdobju in v času »velike skušnjave« po svoji navadi umaknil v La Verno, kjer se je postil in molil. Prav v tej **tišini in molitvi** je prejel skrivnostni obisk. Na La Verni se je v srečanju s Križanim izpolnila globoka želja Ubožca, da bi hodil za Kristusom in se mu popolnoma pokoril. »Hoja po Kristusovih stopinjah« tukaj doseže svoj vrhunec,

po vzgibu »gorečnosti v ljubezni«, ki je razvnela »ženinovega prijatelja«. Frančišek v bitjih najde stopinje Ljubega, »iz vseh si naredi lestev, po kateri lahko spleza, da se oklene Njega, ki je *nadvse zaželen*«. Citat iz Visoke pesmi 5,16 dokazuje moč ljubezenskega pogovora med zaročencema, ki je še bolj očitna iz naslednjega odlomka, ki se nanaša na Vp 1,12:

»Križani Jezus Kristus, v katerega se je hrepenel spremeniti z vžigom zamaknjene ljubezni, je vedno kot *mošnjiček mire počival med njegovimi nedri*.«²

Njegovo hrepenenje se je izpolnilo, ko je prejel dar stigem, kajti »resnična ljubezen je ljubega preobrazila v Njegovo podobo«.³

Srečanje z Ljubim se spremeni v hvalnico – Frančišek po srečanju s Križanim napiše Hvalnico Bogu Najvišjemu. To je molitev, ki izvira iz zaljubljenega srca, in katere središče je Božji Ti: »Ti si svet, Gospod Bog, Ti edini, ki delaš čudeže. Ti si močan. Ti si velik. Ti si Najvišji.«⁴

Klarino življenje s sestrami je bilo potopljeno v tišino, ki je varovala njeno hojo za Kristusom, ki ga je prepoznala kot »Ubogega Križanega Jezusa«, in mu služila »v gorečem hrepenenju«.⁵ Klarino molitev je hranilo to notranje »videnje«, ki je zorelo ob hvalnici in radosti premišljevanja Kristusa, ženina tistih, ki so se odločile hoditi za njim.

¹ Legenda Maior (LMj), IX, 1.

² LMj, IX, 2.

³ LMj, XIII, 5.

⁴ Hvalnice Bogu Najvišjemu, 1-2.

⁵ Prvo pismo Neži Praški (IKIPNP), 13.

Lahko torej rečemo, da je Klara vse življenje živila isto *sequela Christi*, ki je vodila Ubožca, da je prejel dar stigem v ljubečem in trpečem srečanju z ubogim in veličastnim Kristusom. Menim, da se tukaj njeno izkustvo edinstveno ujema s Frančiškovo. Seveda ta povezava ostaja skrivnost in v njunih zapisih jo lahko le slutimo.

Nekaj pa je nedvoumno dejstvo; po prejemu stigem je Frančišek dolgo ostal v San Damianu, in brez dvoma so zanj skrbele Klara in njene sestre. Kot vemo, sta bila oba zelo zadržana, hkrati pa si lahko predstavljamo, da je nekaj ljubezni in trpljenja, ki ju je doživljal Frančišek, prenesel tudi na Klaro. Hvalnica stvarstva, ki je nastala ravno takrat, je odmev in nepozabno znamenje te ljubezni. Naj se poskusim uglasiti s tem, čemur se morda redko posvečamo, a je zelo globoko.

Po stopinjah ubogega in ponižnega Kristusa in ženina

Hoja po Kristusovih stopinjah je tako zelo osrednja tema pri Frančišku in Klari, da je postala temelj naše duhovnosti. Oba poudarjata določene stvari, ki se dopolnjujejo, imata pa tudi različne poudarke. V pričevanju Bone di Guelfuccio, 17. priče v Klarinem procesu kanonizacije, je zapisano, da ji je Frančišek »vedno pridigal o spreobrnjenju k Jezusu Kristusu.«⁶ To »spreobrnjenje« je pomenilo, da se nekdo z vsem svojim bitjem obrne k nekemu, ki ga privlači – Ženinu.

Poklicanost je v tem, da sledimo Kristusu, ubogemu Ženinu, kot Klara spominja Nežo: »saj si imela za nekaj malenkostnega veličino zemeljskega kraljestva in si odklonila ponudbo vladarskega snubca ter se v vnemi za sveto uboštvo v duhu globoke ponižnosti in najgorečnejše ljubezni napotila po stopinjah za Njim, ki si mu bila vredna postati nevesta.«⁷

Iskrena hoja po stopinjah ubogega Kristusa človeka usmerja h globokemu, zakonskemu občestvu:

»s ponižnostjo, z močno vero in trdnim uboštvom se oklepaš dragocenega zaklada, skritega na njivi sveta in človeških src, s katerim pridobimo Njega, po katerem je iz nič nastalo vse.«⁸

Evangeljsko temo o zakladu na polju Neža sprejema s ponižnostjo, vero in uboštvom in je vse bolj predana Njemu, ki ga priznava za Gospoda. Klara Nežo povabi, naj se okrepi v sveti službi Ubogega križanega Jezusa.⁹ Hoditi po njegovih stopinjah postane služnje ljubezni, ki jo poživlja želja, ki Nežo nagovori v vsej njeni biti in ki si zato zasluži, da jo kličejo sestra, nevesta in mati Sina Najvišjega Očeta in slavne Device.¹⁰ Pomen teh lastnosti je globok in oriše krščansko pot učenca in zedinjenosti s Kristusom.

Ob Nežinem velikodušnem odgovoru Klara radostno vzklikne:

»Tolikšna radost v Gospodu me napolnjuje, ker te poznam in ker sem prepričana, da čudovito poravnavaš pomanjkljivosti, ki bremenijo mene in druge sestre, ko hodimo po stopinjah ubogega in ponižnega Jezusa Kristusa.«¹¹

Sequela Christi je dar in zaveza, ki se dotakne in obogati vsakogar v skupnosti, kajti dobrota kroži in spodbuja rast v ljubezni in živahnem občestvu s Kristusom:

»Če hodiš po njenih stopinjah, zlasti v njeni ponižnosti in uboštvu, in ga hočeš vedno, brez vsakega dvoma, nositi duhovno v svojem čistem in deviškem telesu.«¹²

Sequela in uboštvo se združita v zakonskem izkustvu ljubezni in občestvu z Njim, »ki je za vse nas postal trpljenje na križu.«¹³

Čudovita zakonska lastnost ljubeče zedinjenosti z Gospodom Jezusom, ki preveva Klarine misli in pisma, je očitna že v Prvem pismu Neži Praški z zagotovilom, danim njej in vsem njenim sedanjim in bodočim sestram, da bo Božji Ženin, – »ženin še plemenitejšega rodu, Gospod Jezus Kristus, ki bo vaše devišstvo ohranil za vedno neomadeževano in nedotaknjeno. Ko ljubite njega, ste čisti, ko se ga dotikate, postanete čistejši, ko ga sprejemate, ostanete devica.«¹⁴

V teh besedah odmeva omemba svete maše device in mučenke svete Neže. V eni od dveh pridig, ki ju je Bonaventura posvetil tej svetnici, je videti enako hvalo, ki jo je Klara namenila Neži. Namesto, da bi si omislila zemeljsko poroko, se je mučenica raje združila z Gospodom Jezusom. S tem je pokazala vso svojo deviško lepoto, opevano z besedami Vp 4,7:

»Vsa lepa si, moja draga, in madeža ni na tebi.« Drugi del pojasnjuje prvega; saj je bila brez madeža, zato je bila draga prijateljica. [...] Tisti, ki so čisti v mesu, srcu, domišljiji in v obnašanju, so brezmadežni. Čistost je velika vrlina. Večni ženin ne more ljubiti druge duše kot čisto. Serafi ne vzklikajo brez razloga: *Sveti, sveti, sveti*. Ne vzklikajo »veliki«, »modri« ali »pravični«. Zakaj so prav serafi tisti, ki vzklikajo te besede in ne kateri drugi angeli? Dionizij pravi, da je sveto isto kot čisto. In pridiga se zaključí z zelo ostroumnim stavkom; »Združitev Kristusa in Neže je združitev ženina in neveste.«¹⁵

Pozorna kontemplacija skrivnosti križa se spremeni v ljubeč objem s križanim Ljubljenim, ki vodi človeka, da se vedno bolj pogloblja v njegove odrešujoče rane, v srcu, ki ga prešinja ljubezen iz ljubezni. V tem smislu je poučen odlomek iz duhovnega branja *De perfectione vitae – Ad sorores*, v katerem Bonaventura opominja pobožno dušo, naj se ne zadovolji z bežnim stikom z Odrešenikovimi ranami, in pravi:

»Popolnoma vstopite skozi vrata njegove strani v srce samega Jezusa. Tam se boste preobrazili v Kristusa z najbolj gorečo ljubeznijo do Križanega, prebodeni

boste z žebli Božjega strahospoštovanja, prebodeni s sulico najiskrenejše predanosti, prebodeni z mečem zaupnega sočutja. Ne iščite drugega, ne hrepenite po drugem, ne prosite za nobeno drugo tolažbo, razen za smrt na križu s Kristusom. Nato vzklikne z besedami apostola Pavla: »Skupaj s Kristusom sem križan; ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni.«¹⁶

Frančišek in Klara sta v svojih različnih poteh v središče postavila »hojo po stopinjah Kristusa« in življenje brez lastnine. To sta storila zato, da bi bila združena s križano ljubeznijo, Ženinom Cerkve in odrešenim človeštvom – tu se lepo vidi vrednost Klarine poklicanosti v očeh Cerkve.

Mislim, da lahko tukaj po dolgotrajnem kontemplativnem zrenju najdemo stično točko med skrivnostjo Frančiškovih stigem in potjo, ki jo je prehodila Klara.

Klara podpira Frančiška

V naši župnijski cerkvi v Hong Kongu sem videl vitraž, na katerem je upodobljena Klara, ki v naročju drži Frančiška s stigmami. Podoba me je spomnila na Marijo, ki objema telo križanega Kristusa v pieta. Ob tisti podobi sem si zastavil vprašanje, kako se je tisti dogodek v Frančiškovem življenju odražal v Klarinem življenju in njeni duhovnosti.

Vidimo, kako je Klara prepoznala klic, da je postala »sodelavka samega Boga in opora slabotnih udov njegovega skrivnostnega telesa.«¹⁷

Rad si domišljam, da je Klara to zaupala Frančišku, ki je bil tako oslabel zaradi skrivnostnih znamenj, ki so se vtisnili v njegovo šibko telo. Upam si pomisliti, da je sestra brata podpirala v Duhu, predvsem pri nošenju bremena, tako edinstvenega občestva s križanim Kristusom.

Kaj so tista znamenja zahtevala od Frančiška in njegovega verskega odnosa z Gospodom? Kako je njegova molitev zaradi tega dozorela?

Hvalnice Bogu najvišjemu in Hvalnica stvarstvu nam razkrivata določena spoznanja. Kakšno trpljenje

je doživljal, da je bil lahko s Kristusom deležen miru in sprave vseh bitij? Kako lahko sploh pomislimo, da Klara s svojo skromno prisotnostjo in molitvijo ne bi podpirala Frančiška?

Ali je njegova skrivnostna znamenja videla le na mrtvem telesu Ubožca? Ali pa je morda oskrbovala njegove rane, vsaj v svoji goreči želji, kot se zdi, da namiguje na vizijo prsi, ki jo je imela v sanjah? Klara z veliko svobodo izražanja pripoveduje, kako se je vide-la plezati po visoki lestvi, okretno, kar je bila zasluga ljubezni, in nosila znamenji ponižnega služenja – vrč in krpo – da bi dosegla Frančiška na vrhu lestve. Frančišek, ki se je že priličil Kristusu, ji je pokazal svoje prsi, iz katerih je vedno znova vabljen: »Pridi, vzemi in pij.«¹⁸ Frančišek od Klare prejme sočutje in materinsko priprošnjo, »odtis Matere Božje«,¹⁹ toda v drzni vzajemnosti je ona tista, ki se kot hči znajde v položaju sprejemanja. Kako naj v tem ne vidimo edinstvene frančiškanske pietà?

Verjamem, da je Klara zaslužila Frančiškovo pashalno trpljenje in v njem sodelovala. Ni naključje, da je po teh dogodkih zbolela. Je morda tudi s tem izkazala podporo Frančišku in sadovom ljubezni, ki jih je prejel?

Drage sestre, pozdravljam vas, ko obhajamo spomin na prejem stigem, o katerih sem skušal na kratko razmišljati z vami in potovati v srce Klarinega duhovnega izkustva. Tudi ve lahko same opravite to pot skozi vsakodnevno izkustvo *sequele*, v zakonski razsežnosti svoje poklicanosti, ki jo živite v Cerkvi za svet. Danes vam pravim: »Glejte, kako je Kristus združil svojo nevesto s seboj in kakšno hrano nam daje vsem jesti.«²⁰

To nas spodbuja, da se drug drugega spominjamo v slavlilni molitvi in priprošnji, da bi se med seboj varovali v evangelijskem življenju, dragocenem biseru, ki nam ga je Gospod zaupal v Cerkvi za dobro sveta.

Z bratsko naklonjenostjo vas pozdravljam in vam podeljujem serafinski blagoslov.

Bratski pozdrav,

Br. Massimo Fusarelli, OFM

**Br. Massimo Fusarelli, OFM
Generalni minister**

**Sv. Marija Angelska,
avgust, 2024**

Začetek porcijunkulskega odpustka

Prot. 113299/MG-40-2024

Vir: Lettera_Santa_Chiera_2024_EN.pdf (ofm.org)

6 Postopek kanonizacije, 17. priča, 3.

7 2KIPNP, 6 in 7.

8 3KIPNP, 7.

9 Prim. 1KIPNP, 13b.

10 Prim. 1KIPNP, 24.

11 3KIPNP, 4.

12 3KIPNP, 25.

13 1KIPNP 14.

14 1KIPNP 7 in 8.

15 Sermones de diversis. II. De sanctis. 37. De Sancta Agnete virgine et martyre, 10. 15: Opera San Bonaventura XII/2, str. 95. 101.

16 VI, 2: Opera San Bonaventura XIII, str. 359.

17 3KIPNP 8.

18 Postopek kanonizacije, 3. priča, 28.

19 Legenda o sv. Klari, Uvod, 14.

20 Sv. Janez Zlatousti, Kateheza 3, 19: prim. breviri na veliki petek

p. Miha Volk - 60 let duhovništva

Dne 8. julija 2024 je v duhovniškem domu Mane Nobiscum, kjer bivajo starejši duhovniki, p. Miha Volk praznoval svojo biserno mašo, kar pomeni 60 let njegovega duhovništva. Slovesno so-maševanje je vodil ljubljanski nadškof metropolit Stanislav Zore, ki je skupaj z drugimi duhovniki počastil p. Miho in se mu zahvalil za njegovo dolgoletno služnje in predanost Cerkvi.

Slovesnosti so se udeležili tudi številni duhovniki, ki prebivajo v domu, ter sorodniki, ki so prišli izkazat spoštovanje ob tem pomembnem jubileju. Maša je potekala v duhu hvaležnosti in molitve za p. Miho in njegovo služnje skupnosti. Ob koncu maše je provincial Slovenske province p. Marjan Čuden v imenu province izrekel zahvalo p. Mihi za njegovo zvestobo poklicu ter mu izročil posebno priznanje papeža Frančiška, ki je p. Miho počastil z visokim cerkvenim odlikovanjem.

Pri kosilu je p. Marjan Čuden poudaril, da p. Miha ostaja v lepem spominu pri vseh sobratih in tistih, ki so ga v preteklosti srečali. Njegova predanost, prijaznost in dolgoletno služnje so pustili trajen pečat na skupnosti.

Srečanje začasno zaobljubljenih bratov

Od 15. do 19. julija so se naši kleriki udeležili srečanja začasno zaobljubljenih bratov iz vse Evrope. V Porcijunkuli v Assisiju se je te dni odvijalo srečanje, ki ga je organiziral Generalni sekretariat za formacijo in študije. Ob odprtju srečanja je fra. Darko Tepert, generalni sekretar za formacijo in študije, spomnil, da je naslov srečanja »Napolnjen z neskončnim občudovanjem«. Pojasnil je, da gre za izraz, vzet iz besedila Tomaža iz Celana, kjer on v Prvem življenju opisuje dogodek na La Verni in tako govori o Frančišku po viziji Serafina: »Ob tem prikazanju se je blaženi služabnik Najviš-

jega počutil napolnjenega z neskončnim občudovanjem, vendar ni mogel razumeti njegovega pomena. Bil je preplavljen tudi z živim veseljem in preobilnim radostjo zaradi čudovitega in nežnega pogleda, s katerim ga je Serafin gledal« (1Cel 94; FF 484). Cilj srečanja je bil, da bi se začasno zaobljubljeni bratje spoznali med sabo, si izmenjali poglede na prihodnost reda, motiv srečanja pa je bila tudi želja sekretariata za formacijo in študije slišati naš pogled na prihodnost reda. Zadnji dan je sledilo še srečanje z Generalnim ministrom.

Br. Filip Mlinar

Izlet klerikov, postulanta in aspirantov v Subotico

Na izlet na sever Vojvodine so se 5.-9. avgusta odpravili tako trije kleriki kot postulant Benjamin in dva aspiranta Edvin Strle in Kristijan Pavlinić. V Subotici, največjem mestu Vojvodine, nas je sprejel hrvaški frančiškan fra. Ivan Miklenić, ki je bil vsem trem klerikom tudi magister v novicijatu. Pokazal nam je vojvodinske samostane, cerkve, ki so predvsem iz obdobja baroka, in Marijine romarske poti.

Br. Filip

Preobleka Benjamina Božiča

Naš postulant Benjamin Božič je 23. avgusta 2024 ob 16 h v Svetišču Trsatske Matere Božje oblekel sveti habit Reda manjših bratov. S tem je začel leto novicijata, prav tako na Trsatu. Po obredu je sledilo bratsko druženje. Letos bo v novicijatu ob tem starem marijanskem svetišču precej pestro, saj so skupaj z Benjaminom vstopili še drugi novinci iz različnih držav. Poleg dveh kandidatov s Hrvaške za

zagrebško provinco je za to provinco vstopil tudi kandidat iz zamejstva iz Avstrije in za zadarsko provinco kandidat iz Argentine. Pred preobleko so se vsi skrbno pripravili s petdnevnimi duhovnimi vajami na Trsatu. O tem, kakšno je bilo vzdušje med preobleko, pa največ povejo slike.

Br. Filip Mlinar

Obnovitev začasnih zaobljub.

Po jutranji maši v cerkvi Marjinega oznanjenja, v petek 23. 8. 2024, smo se na molitvenem koru zbrali, da bi obnovili začasne zaobljube. Br. Domen Iljaš, br. Filip Mlinar in br. Andraž Gorenc smo provincijalnemu ministru obljubili pokorščino in spolnjevanje Vodila. Za to smo Bogu hvaležni in se priporočamo v vašo molitev.

Nekaj dogodkov z Brezij

Napovedovalci vremena, ki niso profesionalci, znajo povedati: če je na velikoonočni ponedeljek lepo, potem so nedelje do jeseni lepe. In letos je to držalo kakor pribito. Velikokrat je bilo na Brezjah in v okolici vreme med tednom slabo, deževno, a vikendpotem lep, s soncem obsijan. Tako so mogli dogodki na naši romarski poti, napovedani ali nenapovedani, potekati v prijetnem vremenu.

JUNIJ

V prvem poletnem mesecu smo v drugi polovici gostili na svoji redni seji provinciale Južne slovanske frančiškanske konference. Po seji so si ogledali muzej jaslic in okolico romarskega svetišča, s samostanko skupnostjo na Brezjah so imeli tudi kosilo. Naš rektor svetišča dr. p. Robert je še vedno tajnik konference. 1 Na predzadnjo soboto, dne 22. 6. dopoldne, je bil na Brezjah tudi občni zbor Društva ljubiteljev jaslic Slovenije. V zgodnjih jutranjih urah pa so iz Ljubljane priromali mladi, da se zahvalijo Mariji za preteklo šolsko leto. Ob 7. uri je imel zanje na trgu pred baziliko sveto mašo metropolit nadškof Stanislav Zore.

JULIJ

Mesec julij se je začel z romanjem duhovnikov reške nadškofije skupaj z njihovim nadškofom, msgr. Matejem Uziničem; romarjem se je pridružil tudi ljubljanski metropolit nadškof Stanislav, ki jim je po sveti maši razložil zgodovino božje poti na Brezjah. Ogledali so si tudi muzej jaslic. 3 Le nekaj dni pozneje so prišli še romarji iz italijanskega mesta Bergamo z bergamskim škofom msgr. Francescom Beschijem. Rektor p. Robert jim je razložil pomen brezjanske romarske poti in škofu poklonil listino z rokopisom nagovora sv. papeža Janeza XXIII. Nagovor je imel sv. papež Janez XXIII. ob odprtju drugega vatikanskega koncila leta 1962. 4 Večje romanje je bilo še na zadnjo nedeljo v juliju, ko so prišle družine Aninega sklada. Na spletni strani maria.si je zapisano: »Danes dopoldan so se pri Mariji Pomagaj zbrale družine z več otroki, ki se udeležujejo srečanj Aninega sklada. V letošnjem letu so organizirali pomladansko srečanje družin, duhovno-počitniški teden v Kančevcih ter družinski oratorij v Veržeju. Na trgu pred baziliko Marije Pomagaj je sveto mašo ob 10. uri daroval predsednik uprave Aninega sklada, p. Milan Kos OFMConv. Uvodoma je v pridigi

poudaril, da si vodstvo Aninega sklada želi še naprej prizadevati, da bi bil Anin sklad družinam v duhovno in materialno pomoč pri rasti in utrjevanju družinskega življenja.«

AVGUST

Avgust je še posebno romarski mesec, saj sredi tega meseca obhajamo največji Marijin romarski praznik. Uvodoma sem omenil lepe nedelje – to se je videlo v velikem obisku romarskih svetih maš tako ob sobotah kakor ob nedeljah, pa tudi med tednom je bilo v našem romarskem kraju veliko ljudi. V povezanosti s slovesnim praznikom Marijinega vnebovzeta se je zvrstilo kar nekaj večjih dogodkov. Dne 13. 8. zvečer smo bili priče procesiji z Marijino podobo: procesijo oblikujejo Romi iz cele Slovenije pod vodstvom vikarja za romsko pastoralo, g. Petra Kokotca, ki se mu pridruži tudi policijski vikar, p. Jona Janez Vene. Vseh Romov je bilo približno 200, na sam praznik pa še kakih 50 več. Lahko bi zapisali, da radi prihajajo Romi na Brezje skozi vse leto, še posebno pa za Marijine praznike, kakor sta veliki in mali šmaren. 6 Lepa procesija z lučkami in z Marijino podobo po Brezjah je bila po večerni sveti maši na predvečer slovesnega praznika. Sveto mašo je daroval salezijanski novomašnik Gregor Markelc. 7 Na sam slovesni praznik so bile svete maše vse zelo zelo lepo obiskane. Tudi pri večerni ob 19 h je bila cerkev polna romarjev. Glavno sveto mašo ob 10 h je – kakor se spodobi, vodil metropolit nadškof Stanislav Zore. Njegove zadnje misli so bile: »Marija Vnebovzeta nas spodbuja, naj se ne ukvarjamo z zmajem in njegovimi teorijami, ideologijami, zakoni in z vsem drugim, s čimer hoče človeka in svet iztrgati iz božjih rok. Spodbuja nas, naj bodo naša srca naravnana na Boga, ki je tako vzljubil svet, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi mi po njem živeli. Po Marijinem zgledu bomo božjo voljo postavili na prvo

mesto. Če bomo to delali vztrajno in dosledno, obenem pa dovolj ponižno, se bo Bog lahko ozrl tudi na nas in po nas prihajal v ta svet. Po Marijinem zgledu ni naša naloga, da bi svoje življenje in moči zapravljali za zaletavanje v zmaja, kakorkoli se že imenuje in kakršnekoli barve že je. Naša naloga je, svetu prinašati Boga, ki se v nas rojeva z izpolnjevanjem božje volje, z molitvijo, s premišljevanjem božje besede in s prejetjem zakramentov. V zaupanju v Boga in v življenje z Bogom je naša moč.» **8** Ob 16 h popoldne so se sveti maši na trgu pred baziliko pridružili romarji iz Rečice ob Savinji, ki so že 30. leto zapored v dveh dneh priromali na Brezje. Prvi dan gredo prek Črničva do Velesovega in drugi dan do Brezij. Letos je bilo vseh prek 30; priromala je tudi županja občine Rečica ob Savinji. Hvaležni in polni veselja so se udeležili svete

maše, ki jo je daroval njihov rojak p. Krizostom. Ob koncu svete maše je bilo prebrano tudi pismo zahvale celjskega škofa Maksimilijana Matjaža. **9** Na god sv. Roka je bila sveta maša za ljubitelje in vzgojitelje konj; po maši jih je blagoslovil župnik iz Šenčurja. **10** Dva dni po slovesnem prazniku je s slovesno sveto mašo svoj 82. rojstni dan obhajal duhovnik g. Mirko Isopp, ki je velik dobrotnik Brezij. Nekaj besed o njem, ki so zapisane na spletni strani marija.si: »Gospod Mirko Isopp se je k Mariji Pomagaj zatekal že kot dijak, posebno kot bogoslovec. Večkrat na leto poroma na Brezje, pred 12 leti, ko je nevarno zbolel, je nekaj dni pred operacijo poromal k Mariji Pomagaj in se priporočal Materi Božji. »Pri Materi Božji sem imel občutek, da se je nežna roka dotaknila moje rame in notranji glas je dejal: „Ne boj se, jaz ti bom pomagala.“ Kot izraz

zahvale za ozdravljenje mesečno poromam na Brezje, je ob zlati maši, ki jo je leta 2018 obhajal pri Mariji Pomagaj, dejal g. Isopp.

G. Mirko Isopp se je rodil v taborišču, leta 1942. Leta 1945 so se s starši vrnili nazaj na domačijo v Gorinčičah pri Št. Jakobu v Rožu. Mirko je bil najstarejši od štirih otrok. Družina je bila globoko zasidrana v skupni družinski molitvi in radi so se udeleževali svete maše in drugih pobožnosti. Posebno so častili nebesko Mater in tudi vsako leto romali v njena svetišča.

Septembra 1963 je Mirko Isopp vstopil v škofijsko semenišče v Celovcu, dne 29. junija 1968 pa je bil posvečen v duhovnika, kot prvi duhovnik slovenske gimnazije. Od leta 1969 do leta 1972 je služboval kot prefekt v Malem semenišču na Plešivcu blizu Gospe Svete. V letih 1972–1977 je kaplanoval v Dobrli vasi, dne 1. septembra 1977 je prišel kot provizor v škocjansko faro. Leta 1980 je bil postavljen za župnika škocjanske fare, kjer deluje še danes.» **11** Vsako leto priromajo na Brezje tudi zvesti bralci Gorenjskega glasu, ki si ogledajo muzej jaslíc in božjo pot Brezje.

SEPTEMBER

Letos je bila prva nedelja v septembru na 1. 9.; ta dan obhajamo angelsko nedeljo. In prav na to nedeljo, 1. septembra 1907, pred 117 leti, je na angelsko nedeljo škof Anton Bonaventura Jeglič kronal milostno podobo Marije Pomagaj na Brezjah. Ob obletnici njenega kronanja je somaševanje na trgu pred baziliko Marije Pomagaj vodil novomeški škof in predsednik Slovenske škofovske konference, dr. Andrej Saje. Letos je bila torej prva nedelja v septembru na dan, ko obhajamo tudi angelsko nedeljo; zadnja leta imamo tega dne ob 16 h molitveno uro in sveto mašo za nove duhovne poklice: vodi jo provincial p. Marjan Čuden. Gospa

Andreja je na spletni strani marija.si povzela dogajanje popoldneva: »Danes poleg praznika kronanja milostne podobe Marije Pomagaj praznujemo tudi angelsko nedeljo. Papež Klemen IX. je leta 1667 določil, naj bo praznik angelov varuhov na prvo nedeljo v septembru, in pri nas je ta nedelja dobila ime 'angelska nedelja'. Na Brezjah je bil ta popoldan zaznamovan s priprošnjo za nove duhovne poklice. Molitvi so se pridružili tudi molivci in molivke Živega rožnega venca. Molitveno uro in sveto mašo so pripravile frančiškanske župnije. Molitveno uro sta vodila p. Vid Lisjak in p. Krizostom Komar. Slovesno somaševanje je na trgu pred baziliko Marije Pomagaj obhajal provincialni minister Slovenske frančiškanske province, p. Marjan Čuden. Ob njem so somaševali: p. Krizostom Komar, p. Vid Lisjak, p. Ambrož Mušič, p. Pepi Lebreht in p. Milan Kadunc.«

Na mali šmaren, dne 8. septembra, je bila udeležba pri sveti maši množična; prek 2000 romarjev je bilo, mnogo tudi iz Koreje. Romarsko sveto mašo je daroval ljubljanski pomožni škof Franc Šuštar, ki je med sveto mašo blagoslovil tudi vse navzoče narodne noše. To

sveto mašo je prenašala tudi TV Slovenija, ki je tako sklenila prenos svetih maš ob nedeljah z Brezij. Uvodne besede škofa Franceta Šuštarja so bile: »Danes smo na Brezjah zbrani na Marijin rojstni dan. Ker božjo Mater Marijo imenujemo tudi našo mater, smo zbrani kot velika božja družina na njenem rojstnem dnevu. Ob tem lahko pomislimo na naše mame in očete, kako praznujemo otroci njihove rojstne dneve. Prav gotovo jih obiščemo, jih obdarimo. Vsekakor jih želimo razveseliti, se zahvaliti za življenje in vso materinsko ali očetovsko ljubezen. Naj bo tako v našem srcu danes tudi pred Marijo, na njen rojstni dan.« **14** Do konca leta bo v atriju samostana na Brezjah na ogled razstava ob 70-letnici

Avsenikove glasbe. Spletna stran marija.si nam sporoča: »V atriju frančiškanskega samostana Brezje smo po večerni sveti maši odprli razstavo o bogati zgodovini delovanja Ansambla Avsenik.

Avsenikova glasba že več kot 70 let razveseljuje ljubitelje narodno zabavne glasbe. Ob obeleževanju 70 let delovanja ansambla Avsenik so v Muzeju Avsenik, ki je del tradicije Avsenik, pripravili razstavo o ustvarjanju družine. Razstava nas na petih panojih vodi skozi najpomembnejše dogodke in dosežke v izjemno bogati zgodovini ansambla Vilka in Slavka Avsenika. Razumevanje pomembnosti ohranjanja tradicije in sodelovanje različnih ustanov pri teh naporih prinaša prepoznavnost naše kulturne dediščine in narodne identitete, ki jo tako predajamo prihodnjim rodovom. Pričujoča razstava, ki so jo idejno zasnovali v Muzeju Avsenik, je plod prav takšnega sodelovanja.« Eden večji dogodkov septembra je zagotovo bil na sam praznik vtisnjenja ran sv. Frančišku Asiškem, 17.9., ko je ob 10. uri v baziliki Marije Pomagaj daroval sv. mašo kardinal dr. Franc Rode. Ob njem so somaševali številni frančiškani, med njimi tudi provincial frančiškanov, p. Marjan Čuden ter rektor bazilike, dr. p. Robert Bahčič. Somaševal je tudi provincialni minister kapucinov, br. Primož Kovač. Ob tej priliki je bila izdana tudi posebna podobica. Pridiga kardinala in podobica bosta objavljeni v naslednjem prispevku.

Vsi ti številni dogodki, ki so popisani, in še mnogi drugi ne bi mogli biti izpeljani, če ne bi za vsem tem stali živi ljudje. Za to imata zasluge Romarski urad Brezje z gospo dr. Andrejo Eržen Firšt na čelu in seveda bratstvo frančiškanov, ki se trudimo služiti romarjem. Rektor dr.

p. Robert Bahčič se že 12. leto nesebično podarja romarskemu kraju in skrbi tudi za zelo lep muzej jaslic, ki se mu v letu 2025 obeta temeljita prenova in povečava. Mlajša sobrata, gvardijan p. Krizostom in organist p. Tadej, na različnih krajih pomagata, da dogodki in stvari tečejo, kakor je treba in prav. P. Krizostom dela tudi na vrtu, ki mu pravi »brezjanski vrt obilja«, in letos je bilo to -- kljub vremenskim neprilikam -- dobesedno; ni bilo samo veliko posejane zelenjave, ampak tudi sadja. P. Tadej pri mnogih svetih mašah, še posebno ob nedelja in praznikih, polepša bogoslužje in odpravi marsikatero tehnično napako, ki se zgodi -- ni jih malo na tako velikem kraju, kakor so Brezje. P. Krizostom in p. Tadej poskrbita tudi, da se razne skupine, ki prenočijo ali bivajo po več dni v romarskem domu na Brezjah, dobro počutijo. Najstarejši sobrat p. Viktor pa kljub letom in invalidnosti zavzeto služi v spovednici in za oltarjem, ko z jasno besedo in pesmijo oznanja Kristusa; marsikaterga vernika sprejme tudi na pogovor; samo želimo si, da bi bil dobrega zdrava še naprej.

**Pokojni p. Polikarp bi sedaj rekel:
NAJ BO DOVOLJ. In res je tako.
Pozdravljeni in dobrodošli na Brezjah!
Popisal in zbral p. Krizostom**

Brezje, 17. september 2024 sveta maša ob 10. uri

800 - letnica vtisnjenja ran sv. Frančišku iz Assisija (1224 – 2024)
in 90 – letnica kardinala dr. Franca Rodeta (1934 – 2024)

Pridiga kardinala

Predragi bratje frančiškani, predragi bratje duhovniki, dragi bratje in sestre. Danes smo duhovno povezani z množico romarjev, ki se zbirajo na La Verni, na kraju, kjer je sv. Frančišek pred 800 leti prejel svete rane, kot pravi Dante: »Da Cristo prese l'ultimo sigillo ...«, s Kristusom je prejel zadnji pečat, ki ga je nosil vse do svoje smrti. In danes imamo priložnost, da razmišljamo o tem dogodku, še prej pa si priključimo v spomin živo in svežo podobo asiškega svetnika, tako kot so ga videli njegovi sodobniki, pa tudi drugi, ki so preučevali njegovo življenje. Francoski filozof Dekson pravi: »Svetnikom ni treba govoriti, njihovo življenje je izziv.« Frančišek je veliko govoril, še več pa nam je povedal s svojim življenjem, s svojim človeškim svetniškim likom. Tako recimo eden od njegovih prvih učencev, prvi, ki mu je sledil po poti evangeljskega uboštva, brat Masej, človek lepe zunanosti, provokativno vpraša Frančiška: »Zakaj vse ljudi vleče k tebi? Zakaj vsi ljudje drviijo za teboj? Telesno nisi lep, nisi posebno izobražen, nisi plemiškega rodu, od kod torej, da vse drvi za teboj?« Frančišek, ki mu te besede gredo do srca, se zbere v molitev in potem, ne da bi odgovoril bratu Maseju, se obrne naravnost k Bogu

in pravi Gospodu Bogu: »Tvoje oči, očitno niso našle med grešniki nikogar, ki bi bil bolj zavržen, bolj slaboten, večji grešnik kot jaz, in razmišlja sam pri sebi, Bog je storil nekaj čudovitega. Na svetu ni našel bolj podlega človeka kot sem jaz, zato je izbral mene, da je osmešil plemenitost in veličino in moč in lepoto in znanost tega sveta, da se bo vedelo, da sleherna krepost in vse dobro prihaja od Njega in ne od človeka.« Tu smo na dnu Frančiškove ponižnosti.

In kako ga vidi eden od njegovih spremljevalcev Tomaž Čelanski nekaj let kasneje, nam daje malo drugačno podobo. Čelano pravi: »Bil je lep, čudovit, veličasten v svoji nedolžnosti, v preprostosti svojih besed, v čistosti svojega srca, v svoji ljubezni do Boga, v svoji ljubezni do bratov, v svoji ljubeči pokorščini in v duhu sprave in služenja. Videti je bil kakor angel. Bil

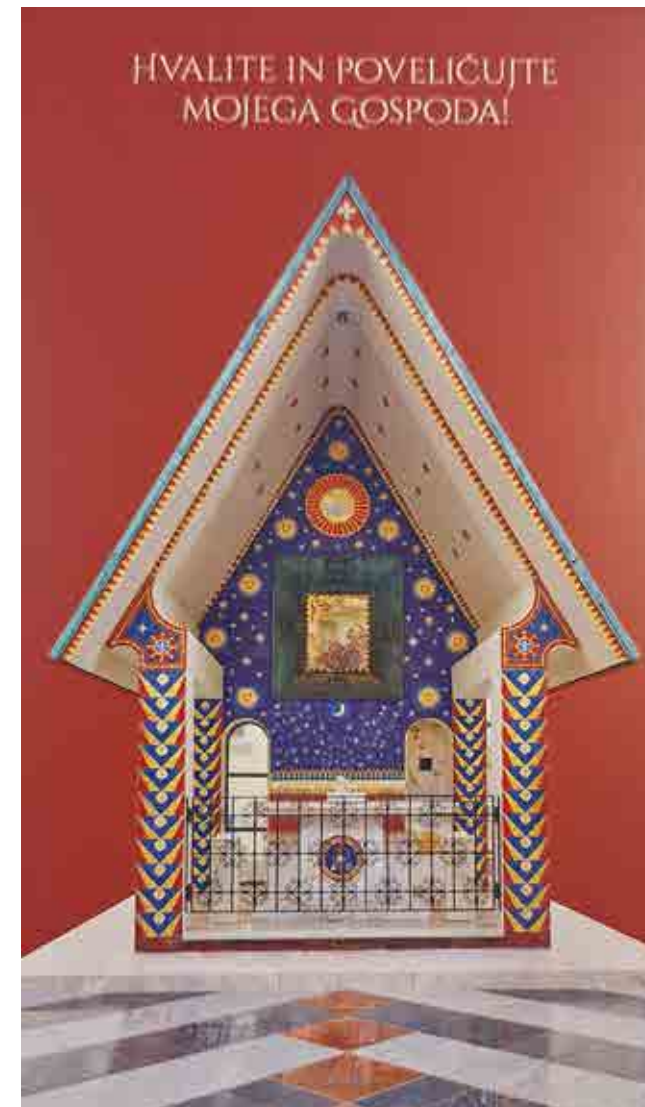
je krotek, umirjen, pozoren, dober svetovalec. Skrbno je ohranil vse kar mu je bilo zaupano, dejaven v izpolnjevanju, posrečen v vsem. Po duhu je bil umirjen, mil v duši, spokojen v čutenju, ves prevzet v kontemplaciji, v nenehni molitvi, vselej goreč in vztrajen v tem, kar je odločil, trden v kreposti, vztrajen v milosti in vedno enak sebi. Pripravljen odpustiti, počasen v jezi, bil je živahnega duha in imel je dober spomin. Do sebe je bil zahteven, do drugih pa vedno prizanesljiv, toda po pameti. To so pričevanja tistih, ki so osebno živeli s Frančiškom in so ga osebno poznali. Njegov ugled se v 800 letih ni zmanjšal in je navdihoval umetnike, navdihoval pisatelje in filozofe. Angleški pisatelj Gilbert Keith Chesterton pravi o Frančišku tole: »Frančišek ni videl gozda namesto dreves. Ni videl množice namesto ljudi. Videl je človeka in v

Sveti Frančišek,
človek, ki te je ljubezen Križanega ranila
na telesu in na duhu,
nate, okrašenega s svetimi stigmami, gledamo,
da se naučimo ljubiti Gospoda Jezusa
ter brate in sestre
s tvojo ljubeznijo, s tvojo strastjo.
S teboj je lažje zreti in slediti
Kristusu, ubogemu in križanemu.
Podari nam, Frančišek,
svežino svoje vere,
gotovost svojega upanja,
sladkost svoje ljubezni.
Posreduj za nas,
da nam bo sladko nositi bremena življenja
in da bomo v preizkušnjah lahko izkusili
nežnost Očeta in uteho Duha.
Naše rane naj bodo ozdravljene
s Kristusovim srcem,
da bomo postali, kot ti,
priče njegovega usmiljenja,
ki še vedno zdravi in prenavlja življenje tistih,
ki ga iščejo s iskrenim srcem.
O Frančišek, ki si postal podoben Križanemu,
naj bodo tvoje stigme za nas in za svet
bleščeči znaki življenja in vstajenja,
ki kažejo nove poti miru in sprave. Amen.

*Papež Frančišek
(ob 800. letnici vtisnjenja ran
sv. Frančišku, Rim, 5. april 2024)*

Narisal p. Blaž Farčnik leta 1924.

človeku božjo podobo. Mnogovrstno, a nikdar dolgočasno. Zanj je bil človek vedno enkraten, ki se ni nikdar izgubil v množici. Spoštoval je vse ljudi, vse je imel rad. Človek, ki je srečal njegove rjave oči, je bil gotov, da se je Frančišek zares zanimal zanj, za njegovo notranje življenje, da je bil spoznan kot enkraten, resno spoznan. To, kar pri Frančišku izredno izstopa, je njegova ljubezen do Cerkve, njegova zelo realna, nič idilična ljubezen do Cerkve. To ljubezen je vtilil svojim bratom. Učil jih je naj ne polagajo pretirane pozornosti slabostim, ki jih vidijo v Cerkvi. Tako stališče je v nasprotju s tistimi, ki so v njegovem času, in teh ni bilo malo, včasih opravičeno, včasih pretirano kritizirali in ožigosali napake, ki so jih opažali v cerkvi. Valdezi, katari, bogomili in drugi, ki so s svojo agresivnostjo odklanjali ne samo cerkveno hierarhijo, ampak tudi svetno, nekakšni revolucionarji tistega časa. Frančišek je videl vse slabosti, ki so bile v Cerkvi, ampak se jim ni pridružil. On ni bil upornik in ni razdvajal. Njegova moč je bila v ljubezni. Nikogar ni napadal, ampak vse je umirjal in prinašal mir povsod, kjer se je pojavil. Še danes je frančiškanski pozdrav »mir«, »mir, tej hiši«, »mir, bratom«. V svojem odnosu do Cerkve ga je opisal francoski pisatelj Georges Bernanos, ki je sredi prejšnjega stoletja primerjal Frančiška in protestantskega reformatorja avguština Marina

Ob 60-LETNICI KRONANJA MARIJE POMAGAJ (1967)
SO V ATRIJU FRANČIŠKANSKEGA SAMOSTANA
PO NAČRTIH ARHITEKTA IVANA VURNIKA
POSTAVILI KAPELO SV. FRANČISKA ASIŠKEGA.

KAPELICA JE ZASNOVANA V STILU
SLOVENSKE PLANINSKE KOČE, KRASIJO JO MOZAIKI,
KI STA JIH PO VURNIKOVEM NAČRTU NAREDILI
ŠOLSKI SESTRI PAVLA IN DARINKA BAJEC.

V OSREDNJEM DELU KAPELICE JE SLIKA
SV. FRANČIŠEK PREJEMA RANE,
LOJZETA PERKA. SLIKA JE V OKVIRJU, V KATEREM
JE BILA NAMEŠČENA MILOSTNA PODOBA
MARIJE POMAGAJ, V ČASU BEGUNSTVA
V LJUBLJANSKI STOLNICI
(31. MAJ 1943 – 15. JUNIJ 1947).

ATRIJ JE OKRAŠEN Z VURNIKOVIMI MOZAIKI
IN NAPISI IZ FRANČIŠKOVE SONČNE PESMI.

Ob 800. OBLETNICI RAN
SVETEGA FRANČISKA ASIŠKEGA
BREZJE, 17. SEPTEMBER 2024

Lutra. Frančišek je vedel, da Cerkev reformiraš samo, če trpiš zanjo. Vidno Cerkev reformiraš samo s trpljenjem za nevidno Cerkev. Napake v Cerkvi odpraviš z zgledom junaških kreposti. Frančiška, kot evangeliju popolnoma predanega človeka, je bolela nemorala, ki jo je opažal v Cerkvi. Med klerom, med hierarhijo. Bolela ga je simonija prelatov, nič manj, kot Lutra. Verjetno je še huje trpel, ker je bil dosti bolj zlahtne narave kot nemški menih. Toda ni izzival zla, se ni postavil na čelo v boj proti zlu, ampak je izbral uboštvo. Kolikor je mogel strogo uboštvo, kot vir vsakega zdravlja in vsake čistosti v Cerkvi. Namesto, da bi Cerkvi hotel vzeti njegovo bogastvo, je obogatel z nevidnimi zakladi. Danes, pravzaprav ta dan, obhajamo 800-letnico zadnjega velikega dogodka v Frančiškovem življenju. Sveti Bonaventura, njegov življenjepisec, pravi tole: »V samoti La Verne je Frančišek dve leti pred smrtjo živel zadnje trenutke svoje podobnosti s križanim Gospodom. Serafska gorečnost hotenja ga je zamaknila v Boga in nežno čustvo usmiljenja ga je spremenilo v njega, ki je hotel biti križan zaradi preobilne ljubezni. Nekega jutra, pravi Bonaventura, pred praznikom povišanja sv. Križa, je med molitvijo na pobočju gore zagledal angela Serafa, s šestimi svetlimi ognjenimi krili, ki se je spuščal z neba s hitrim letom in je prišel v njegovo bližino. Med njegovimi perutmi se je poja-

vila podoba križanega človeka z iztegnjenimi rokami in nogami pritrjenimi na križ. Dve krili sta se dvignili nad njegovo glavo, dve sta bili raztegnjeni, dve pa sta zakrivali njegovo telo. Ob tem pogledu je bil Francišek začuden. Veselje in žalost sta mu preplavila srce. Občutil je veselje, zaradi nežnosti jo je opazil na Gospodovem obrazu, kako ga gleda Kristus v podobi angela. Toda, ko ga je videl pribitega na križ, je njegovo dušo prebodel boleč meč občutja, poln začudenja je strmel v to skrivnostno videnje. Razumel je, kaj pomeni videnje, namreč, da bi mu dalo vnaprej vedeti, da se bo on sam spremenil v podobo Kristusa križanega. Z mučeništvom, ne mučeništvom telesa, ampak z ognjem duha. Ko je videnje izginilo, je pustilo čudovito gorečnost v njegovem srcu in enako čudovita znamenja na njegovem telesu.« Tako poroča sveti Bonaventura.

Te svete rane, ki jih je prejel Kristus, so se v zgodovini Cerkve večkrat ponovile. Naj omenim zelo znane-

ga patra Pija, ki je pred nekaj desetletji umrl, potem bavarsko svetnico, ki še ni svetnica, Terezijo Neumann in eno slovensko svetnico, ki jo polagoma in pozno odkrivamo, Magdaleno Gornik, ki je tudi nosila na svojem telesu rane križanega Gospoda. Kaj to pomeni? Pomeni identifikacija, poistovetenje z Gospodom, trpečim Gospodom, da bomo z Njim tudi kraljevali v njegovi slavi. K temu, k tej poti, bratje in sestre, smo danes vsi poklicani, da doživimo v sebi ljubezen, ki je gnala Gospoda v trpljenje in smrt zaradi ljubezni do bratov in sester, in da to ljubezen uresničimo tudi v trpljenju, tudi v preizkušnjah, tudi v dvomih, vendar v gotovosti, da se to trpljenje in te preizkušnje nikoli ne končajo v žalosti in zapuščenosti, ampak v slavi vstajenja, kakor ga je doživel tudi sveti Francišek pred 800 leti. Amen.

Foto: Janez Kotar

Nadgradnja Muzeja jaslic Brezje Dr. Andreja Eržen Firšt

Muzej jaslic Brezje je edinstvena zbirka, ki vsebuje preko 450 različnih eksponatov – jaslic z vseh koncev sveta. Prenovljeni Muzej smo odprli 17. decembra 2016. V preteklih letih se je Muzej iz zbirke jaslic razvil v prostor, ki se nenehno dopolnjuje in nujno potrebuje širitev. Preko številnih donatorjev, prijateljev se je zbirka, ki čaka na predstavitev močno razširila. Zato smo se odločili, da Muzej povečamo, nadgradimo z novimi prostori. Skupaj z arhitektko Ariano Furlan Prijon, ki je zasnovala sedanji Muzej, smo pripravili načrt novega povečanega Muzeja jaslic Brezje. 30. aprila letos smo pridobili gradbeno dovoljenje in z velikim veselje se lotili tehničnih ter vsebinskih priprav na povečani muzej.

Prostori obstoječega muzeja bodo ostali nedotaknjeni, muzej se širi v novo nadstropje. V njem bodo predstavljene jaslične tradicije različnih dežel. Vsebinsko pripravljamo v sodelovanju z etnografskimi muzeji, ustvarjalci jaslic ter strokovnjaki s področja jasličnih tradicij.

Načrte so pripravile arhitektke Prijon, z obnovo nameravamo pričeti v začetku leta 2025.

<https://franciskani-kamnik.si>

Utrinki izpod kamniških planin – iz Kamnika

SLAVILNI VEČER po večerni sv. maši na praznik Srca Jezusovega, prvi petek v juniju, 7. junija 2024, ob 19.45: Molitev se je prepletala s pesmi; večer so pripravili člani Družinske kateheze Kamnik (DKK).

Foto: Marija Anžič

MLADI PRITRKOVALCI iz Družinske kateheze so se seznanili v našem zvoniku z umetnostjo pritrkovanja.

Fotografijo je poslal Gregor Maležič.

SKUPINA IZ MORAVČ, domače župnije pokojnega patra Pashala Gorjupa, je obiskala naš samostan na god sv. Antona Padovanskega, 13. junija 2024.

Foto: Marija Anžič

STANOVALCE DOMA STAREJŠIH OBČANOV (DSO) KAMNIK so v petek, 14. junija 2024, v dveh skupinah pripeljali na ogled samostana in knjižnice. Izredno prijetno doživetje za starejše, za njihove spremljevalce, uslužbence Doma in naš samostan. V Domu darujemo duhovniki kamniške dekanije vsako sredo ob 11. uri dopoldne sv. mašo.

Foto: p. Ciril

PAPEŽEV BLAGOSLOV prof. SLAVICI NAVINŠEK roj. TRBIŽAN

Na praznik sv. Petra in Pavla, v soboto, 29. junija 2024, je ob koncu večerne svete maše p. Franci Seničar izročil gospe prof. SLAVICI NAVINŠEK roj. TRBIŽAN papežev blagoslov, za katerega je v Rimu na prošnjo p. Francija januarja letos zaprosil p. Ciril.

Sveti oče papež Frančišek je prof. Navinškovi ob 90. rojstnem dnevu podelil svoj blagoslov v zahvalo za njeno požrtvovalno delo pri izobraževanju in vzgoji mladih.

Foto: Urša Sušnik

POLETNI ORATORIJ 2024 je bil v prostorih našega samostana v prvem tednu julija: od ponedeljka do petka, od 1. do 5. julija 2024, s sklepno sveto mašo v nedeljo, 7. julija, ob 10.30 dopoldne. Vrata oratorija so bila odprta vsak dan ob 7.45 zjutraj. Ob 8.15 je bil začetek z dvigom zastave, molitev in nagovor p. tra, sledila je dramska igra, kateheza, ob 9.45 malica iz popotne torbe, ob 10.30 delavnice, 12.00 molitev v cerkvi, odmor, 12.30 velika igra, 13.55 spust zastave in dan je bil sklenjen ob 14. uri.

Fotografiji sta nastali v ponedeljek, 1. julija 2024, med lepo uprizorjeno dramsko igro, ki je predstavila preroka Danijela v babilonski sužnosti.

ORATORIJ 2024 je imel letos še eno dodatno aktivnost: višji medicinski sestre Ana Dolinšek in Mojca Mohar s pediatričnega oddelka Zdravstvenega doma Kamnik sta otrokom v torek in četrtek, 2. in 4. julija 2024, prikazali prvo pomoč v primerih slabosti, poškodb in opeklin. Zdravstvenemu domu in sestram se zahvaljujemo za to plemenito delo; tudi za to, da je pobuda prišla z njihove strani. ORATORIJ 2024 je združil 80 otrok in 40 animatorjev.

Foto: Iza Golob

V nedeljo, 7. julija, smo oratorij sklenili s sveto mašo. Pater Ciril je k tej slovesnosti povabil tudi prof. dr. Sama Zvera, predstojnika hematološkega oddelka Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana (UKC) in rednega profesorja na Medicinski fakulteti v Ljubljani ter prof. dr. Ireno in prof. dr. Igorja Zupan iz UKC. Prof. Zver je med sv. mašo otroke tudi prisrčno in vzpodbudno nagovoril.

Foto v cerkvi pred oltarjem: Gregor Maležič

POČITNIŠKI TEDEN za naše ministrante in animatorje v Strunjanu od nedelje, 14. julija, do sobote, 20. julija, je sicer potekal v jasnini in vročini nad 32 stopinj Celzija, toplem morju 28 stopinj, v izredno veseljem in sproščenem razpoloženju. Nad 50 ministrantov in animatorjev je uživalo v tistih dneh. V sredo, 17. julija, je bil med nami koprski škof dr. Jurij Bizjak, ki je vodil somaševanje. Imeli smo kar nekaj obiskov: g. Franci Bizjak, župnik iz Sodražice, g. Simon Virant, župnik z Blok, p. Bogdan Rus, predstojnik samostana v Kopru, dva dni p. Milan Kadunc, župnik iz Mošenj (Brezje); kot vsako leto smo bili veseli obiska p. Bogdana Knavs, gvardijana in rektorja na Sveti Gori, ki se je izkazal kot navdušen trener nogometa.

Foto: Anton Špenko

NOVOMAŠNIK g. Matjaž Venta, edini novomašnik v letu 2024 v ljubljanski nadškofiji, doma iz župnije Dob, je vodil somaševanje za sklep celodnevne češčenja na praznik zavetnika cerkve, sv. apostola Jakoba Starejšega, v četrtek, 25. julija 2024.

Foto: Marija Anžič

ZADNJI TEDEN JULIJA 2024 sta gostovala pri nas v Kamniku prelat mag. Renato Podbersič in njegov nečak prof. dr. Renato Podbersič ml. V torek, 23. julija, sta prelat Renato in p. Ciril darovala sveto mašo v kapeli Marije Snežne na Veliki Planini. Praznična sveta maša bo na Veliki Planini ob 10. uri dopoldne.

Na fotografiji: Dva Renatota Podbersiča v kapeli Marije Snežne na Veliki Planini.

Foto: p. Ciril

PRAZNOVANJE SV. ROKA NA MALEM GRADU V KAMNIKU v petek, 16. avgusta 2024. Somaševanje je vodil g. Gregor Bregar s Škofijske gimnazije v Šentvidu.

Na fotografiji: župnik in dekan g. Luka Demšar in g. Boštjan Dolinšek, ki v Rimu končuje doktorat.

Nekdanji triglavski župnik g. France Urbanija, sedaj duhovni pomočnik v Kamniku, neguje cvetlice ob župnijski cerkvi v Kamniku in na oknih sosednje hiše, kjer živi.

Foto: p. Ciril

OBISK p. SIMONA PETRA BERLECA v Kamniku v sredo, 21. avgusta 2024.

Iz avstralskega Melbournea je priletel v Slovenijo za krajši čas zaradi praznovanja 60 let poroke staršev mame Ane in očeta Viktorja.

Foto 19: Marija Anžič

KOLESARJI CAMINO SLOVENIJA so se na svoji poti iz Kobilja, preko Ptujске Gore in Vranskega ustavili pri nas v Kamniku ter prisostvovali sv. maši v nedeljo, 25. avgusta 2024, ob 10.30 dopoldne. Pot jih je nato vodila preko Komende k sv. Jakobu v Ljubljani.

Foto: Camino Slovenija

NA KOLESIH pa uživajo tudi naši ministrantje!

Foto: Blaž Komac

LA VERNA je gora sredi Apeninskega pogorja s 1283 metri nadmorske višine. Tam je pred 800 leti sv. Frančišek Asiški prejel Kristusove rane (stigme). V tednu od nedelje zvečer, 25. avgusta, do petka sredi dneva, 30. avgusta 2024, je bil p. Ciril na duhovnih vajah na gori La Verni skupaj s sobraty. Duhovne vaje je vodil provincialni minister p. Marjan Čuden.

La Verna, samostanska obednica, 29. avgusta 2024, z leve na desno:

p. Peter Lavrih (LJ-Vič), p. Vid Lisjak (LJ-Center), p. Tomaž Hočevlar (Novo Mesto), p. Ciril A. Božič (Kamnik), generalni minister p. Massimo Fusarelli (Rim), provincialni minister p. Marjan Čuden (LJ-Center), p. Niko Žvokelj (Nova Gorica - Kostanjevica), p. Benedikt Emberšič (Sveta Gora) p. dr. Robert Bahčič (Brezje).

La Verna, po molitvi rožnega venca v gozdu.

Foto: p. dr. Robert Bahčič

La Verna, trg pred cerkvijo.
La Verna, samostanska obednica.

Foto: p. Ciril

ŠTUDENTJE Univerze Washington iz mesta Seattle v ZDA so bili v četrtek, 5. septembra 2024, na dvehurnem obisku v našem samostanu. Z njimi je bil prof. dr. Michael Biggins, profesor slovanskih jezikov in literature na University of Washington, Seattle, WA, USA, dopisni član SAZU. Študentje so za tri tedne, od 1. do 21. septembra 2024, nastanjeni v samostanu v Mekinjah v okviru učnega programa Univerze Washington v Seattlu z naslovom „Slovenija - jezik, kultura in družba na razpotju“.

Foto: Marija Anžič

p. Ciril A. Božič

September 2024

Delo v knjižnici in arhivu samostana Ljubljana Center

Po uspešnem odprtju prenovljene knjižnice in novega muzeja z galerijo v centrskem samostanu se je v zadnjih mesecih zanimanje za našo kulturno dediščino izrazito povečalo. Poleg številnih skupin, ki prihajajo na vodene ogleda, in posameznih obiskovalcev iz celega sveta, o čemer priča vsak dan obširnejša knjiga vtisov, – da raziskovalcev niti ne omenjam – je bilo moč postoriti marsikaj tudi v smislu urejanja in prezentacije gradiva. V knjižnici in arhivu imamo namreč veliko predanih sodelavcev, ki pri tem pomagajo: skupina mladih študentov sprejema posameznike in skupine, g. Andrej Bogataj pomaga za urejanjem knjižnega gradiva in drugih zbirk, g. Matic Kristan in dr. Jože Škofljanec pomagata z urejanjem arhiva, skupina digitalizatorjev pomaga pri ohranjanju rokopisnega gradiva itd.

Že v začetku leta 2022 smo se kot prva frančiškanska knjižnica v Sloveniji brezplačno vključili v sistem COBISS. Bibliotekarska svetnica svetnica dr. Sonja Svoltjšak iz NUK-a je v sistem vnesla 117 inkunabul. Z najdbo novih primerkov med urejanjem knjižnega gradiva se je število inkunabul s 111 povečalo na 117, zato so številni podatki navedki na spletu in v različnih publikacijah že zastareli. Z letošnjo jesenjo bomo katalizacijo nadal-

jevali, in sicer s pomočjo nekdanjega vodje knjižnice v Škofovih zavodih, g. Boštjana Robleka.

Lanski božič smo 800-letnico Frančiškovega obhajanja praznika Gospodovega rojstva v Grecciu obeležili s priložnostjo razstavo »Jaslice v votlini Greccio kartuzijana p. Wolfganga Koglerja«, ki je potekala ob obeležitvi treh obletnic meniškega umetnika: 110 let rojstva, 60 let vrnitve v Pletenje, 30 let smrti. Osrednja pozornost je bila namenjena Koglerjevimi jaslicam, ki so last našega samostana in predstavljajo Frančiškov božič. Na slovesnem odprtju so spregovorili p. dr. Andraž Arko OFM (Pr[a]va božična zgodba: od evangelijev do sv. Frančiška v Grecciu), dr. Andrej Doblehar (Jaslične umetnine kartuzijana p. Wolfganga Koglerja), podpisani (Cerkveni očetje razlagajo Božje učlovečenje); razstavo pa je blagoslovil kardinal dr. Franc Rode CM.

Maja 2024 smo v knjižnici v sodelovanju z Ustanovo patra Stanislava Škrabca odprli razstavo »P. Stanislav Škrabec tako in drugač«. Na ogled smo postavili panoje, ki jih je zasnovala ga. Vasilija Rupnik (Slavistično društvo Nova Gorica). Razstavo je s pozdravom odprl g. Janez Škrabec, na temo »Škrabčevo delo v luči vzpostavljanja samostojne slovenske jezikovne zavesti, naroda in države« pa je predaval red.

prof. dr. Hotimir Tivadar (Filozofska fakulteta UL). Posebno dodatno vrednost razstave so predstavljali Škrabčevi osebni zvezki s platnicami *Cvetja*, v katere je na roko vpisoval popravke in besedilo pripravljaj za tisk, in novo odkriti Škrabčevi rokopisi, ki jih sedaj raziskujemo v sodelovanju s Filozofsko fakulteto.

Spomladi 2024 smo v sodelovanju z vodilno mednarodno organizacijo za ohranjanje rokopisne dediščine, Hill Museum and Manuscript Library (HMML), ki ima sedež na benediktinski univerzi Saint John's Uni-

versity v ameriški Minnesoti, kot prvi projekt v Sloveniji začeli z digitalizacijo starejšega rokopisnega gradiva, ki ga hranimo v knjižnici in arhivu. Z velikodušno finančno podporo HMML, ki pokrije vse stroške opreme in dela, bomo tako ohranili vse naše izjemno dragoceno rokopisno gradivo, obenem pa bo tako veliko lažje dostopno strokovni in tudi širši javnosti. Odpira se možnost, da po zaključenem projektu digitalizacije centrskega gradiva nadaljujemo z rokopisnim gradivom tudi iz drugih naših samostanov.

Kar zadeva urejanje sodobnejšega fonda knjižnice smo se najprej lotili gradiva, ki je naši knjižnici najbolj »lastno«, to je t. i. *frančiškaniko*, ki zajema frančiškanske dokumente iz province in iz generalne kurije, nadalje zgodovinske, domoznanske in tujeznanske publikacije povezane s frančiškani v Sloveniji in drugod, knjige frančiškanskih avtorjev (slovenskih in tujih), frančiškansko duhovnost, teologijo, filozofijo, umetnost, svetnike in duhovno literaturo. Ustrezno so zastopana tudi področja iz drugega in tretjega Frančiškovega reda.

Frančiškanska knjižnica in arhiv skrivata v sebi še mnogo drugih zakladov in dragocenosti. Nekateri so predstavljeni v muzeju in razstavnih vitrinah, drugi so odkriti, a še neurejeni in nepopisani, tretji – in teh je naveč – pa so še neodkriti.

Tako smo pri osnovnem urejanju knjižnice in arhiva naleteli na naslednje zbirke oz. tvarine:

- numizmatična zbirka p. Primoža Milavca in p. Filipa Ferjana
- numizmatična zbirka samostana
- notafilistična zbirka p. Primoža Milavca in samostana
- več zbirk podobice
- zbirka medalj, priznanj in odlikovanj
- zbirka plakatov, zemljevidov ipd
- domoznanske in tujeznanske zbirke
- deltiološke zbirke (razglednice)
- zbirka ekslibrisov
- zbirka knjižnih kazal

Zbirka podobice

V knjižnici smo našli številne podobice. Le te so bile neustrezno shranjene v kartonastih škatlah ali pa so tičale v knjigah po celotni knjižnični zbirki. Med njimi so izjemni primerki, ki pričajo o tem, kako, kje in na kakšen način so bili frančiškani vpeti v kulturni prostor. Lahko omenimo samo osmrtno podobico Magdalene Gornik iz leta 1896 in zlatomašno podobico duhovnika in pisatelja Frana Sal. Finžgarja iz leta 1944, ki mu jo je oblikoval njegov takratni сосед v Trnovem, mojster arhitekt Jože Plečnik.

Do sedaj smo zbrali približno 445 različnih podobice, ki se nanašajo na osebne dogodke frančiškanov: zaobljube, diakonska in duhovniška posvečenja, nove maše, obletnice ... Trenutno imamo na seznamu podobice, ki so povezane z okrog 370-i frančiškani. Glede na Nekrologij, različne tabele in šematizme manjka še vsaj od 500 do 800 sobratov, ki so živeli od sredine 19. stoletja do danes. Manjkajo podobice zlasti sobratov iz štajerskega, primorskega in dolenskega področja ter tujine. Velika neznanka ostaja poimenski seznam bratov, ki so ob prelomnih dogodkih (1918, 1945) fizično zapustili državo in/ali provinco. Kot domnevamo, je kar nekaj frančiškanov nemškega porekla predvsem iz Kamnika, Maribora, Brežic in Sv. Trojice leta 1918–19 zapustilo našo provinco. Prav tako še nismo zasledili poimenskega seznama frančiškanov, ki so leta 1945 zapustili takratno Jugoslavijo.

Zelo hvalevredno je prizadevanje vseh sobratov, ki ob pomembnih dogodkih izdajajo spominske podobice. S tem nadaljujemo sedaj že več kot 150-letno tradicijo, ki bogati naš kulturni prostor, saj ni namenjena zgolj kratkotrajni uporabi ob posameznem dogodku, marveč ostane pomnik časa, ki pusti sledi za prihodnje rodove.

Nastajajoča zbirka podobice upošteva strokovna merila za hranjenje. Podobice vlagamo v plastične mape podjetja Leuchtturm na brez kislini papir s pomočjo vogalčkov, tako da na podobico ne vpliva nikakršen škodljiv material. Enak material uporabljajo tudi druge sorodne institucije, npr. Narodni muzej Slovenije, Državni arhiv, NUK ipd. Upamo, da bo na ta način naša kulturna dediščina kvalitetno zavarovana za nadaljnja desetletja, stoletja.

To priložnost izkoriščam za prošnjo vsem samostanom, da nam pomagajo z ohranjanjem in zbiranjem gradiva, v tem primeru podobice, saj bi radi za jubilejno leto 2028 pripravili veliko razstavo na to temo. Podobice in drugo gradivo lahko pošljete na naslov: Provincialni arhiv (fr. Jan Dominik Bogataj), Prešernov trg 5, 1000 Ljubljana.

fr. Jan Dominik Bogataj

V Nazarjah

V juniju se je začela nujna sanacija samostanske kanalizacije in priklop na javno kanalizacijo. Sočasno s tem je bil urejen tudi dostop zadnje strani samostana, saj so bile narejene nove stopnice in klančina. Ker je občina Nazarje na razpisu pridobila evropska sredstva, se je začela tudi obnova romarskih stopnic, ki vodijo od vznožja hriba do pokopališča. Začetni del stopnišča z lopo je že v devetdesetih letih uredil arhitekt Matija Suhadolc, medtem ko je preostali del stopnišča, ki je od takrat tudi v lasti občine, postajal vse bolj nevaren za prehod.

Izjemno veliko obiskovalcev je pritegnil seminar, ki ga je imel fra Ivo Pavić 14. in 15. junija. Med duhovniki, ki so prišli pomagat spovedovat, je bil tudi p. Vid.

Nato so od 16. do 21. junija v samostanu potekale provincialne duhovne vaje, ki jih je vodil p. Branko Cestnik. V tem času smo tudi v skupnosti imeli duhovne vaje v tišini.

Prostovoljno gasilsko društvo Nazarje je 21. in 22. junija obhajalo 100-letnico delovanja. Ob tem smo bili povabljeni na akademijo in tudi blagoslovili nov gasilski tovornjak in kombi.

S počitnicami pa so nastopile tudi počitniške dejavnosti. Najprej duhovno-počitniški teden za otroke od 25. do 30. junija, na katerem smo spoznavali pastirico Urško Ferligoj in tudi poromali na njen grob ter na Sveto Goro, kjer smo pri milostni podobi obhajali sveto mašo. Povzpeli smo se tudi na Golte. Poleg domačinov so prišli tudi otroci od drugod, vseh skupaj je bilo 51 otrok in animatorjev. V tem času se je p. Andraž udeležil romanja v Assisi z birmanci in njihovimi botri. Nato je od 2. do 7. julija potekalo usposabljanje terapevtov pod vodstvom s. Judite Mihelčič, zatem pa so od 8. do 14. julija v samostanu potekale počitnice za družine. Poleg bivanja in dejavnosti v samostanu, še posebej duhovni del ob katerem smo spremljali Abrahamovo pot, smo hodili tudi naokoli, dvakrat pa smo se kopali tudi na velenjskem jezeru, enkrat pa celo v Savinji.

Na praznik prociunkule smo imeli celodnevno čiščenje in spovedovanje z zelo dobro udeležbo. Dva dni zatem pa smo s štirinajstimi družinami odšli na romanje v Assisi. Nastanili smo se v kampu Fontemaggio, sicer pa smo ob duhovnem programu za starše,

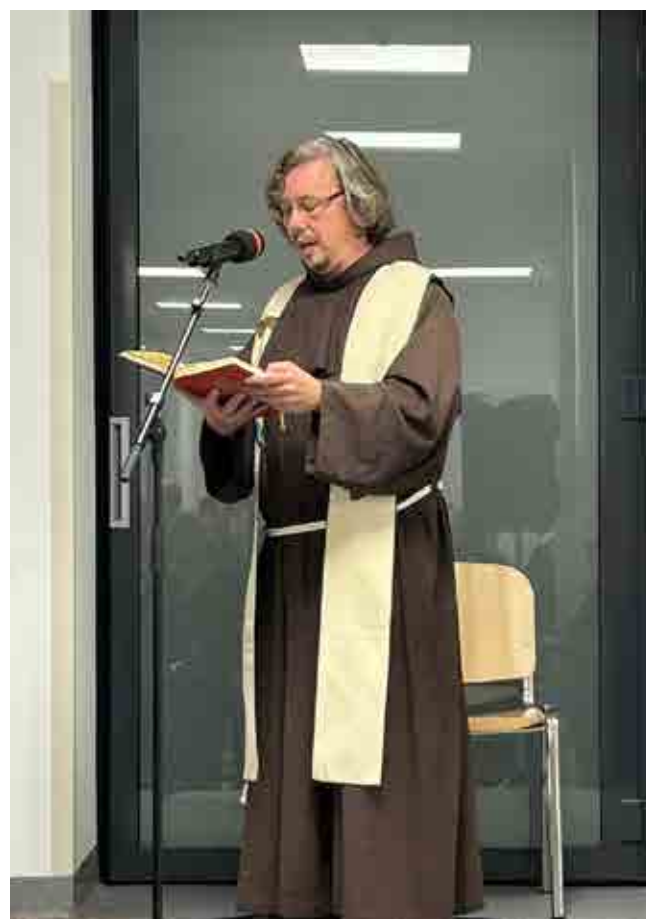
najstnike in otroke obiskali vse pomembnejše točke v Assisiju, kjer smo ostali vse do 10. avgusta.

Med 20. in 25. avgustom je potekal teden za telesno-emocionalno terapijo z zelo dobro udeležbo.

Z veseljem smo se 23. avgusta udeležili preobleke Benjamina Božiča na Trsatu in se srečali tudi s hrvaškimi brati. Eden teh – p. Darko Tepert nas je nato v naslednjih dneh tudi obiskal v Nazarjah.

V našem samostanskem atriju je 8. septembra potekal koncert ljudskih pevskih zborov iz savinjske in šaleške doline.

Kljub vsem težavam, ki pestijo naš zdravstveni sistem, pa smo v Nazarjah doživeli zelo lep dogodek – odprtje prizidka k zdravstvenemu domu. Ob slovesnem odprtju 12. septembra, ki sta ga izvedla direktorica Božena Hercog in nazarski župan Matej Pečovnik, je bil tudi blagoslov stavbe in osebja.

Zadnji dogodek pa je bil župnijski dan 15. septembra, ko je slovesno mašo ob 10.00 vodil nekdanji nazarski župnik p. Franc Kovše. Maši so sledili še pozdravi: najprej tajnica ŽPS Irena Vačovnik, za njo pa še župan Matej Pečovnik. Nato je sledil ogled film o škofu Slomšku – Srečen bo čas, potem pa smo se v samostanskem atriju zbrali še k prijetnem druženju, še posebej veselo z nekdanjim župnikom p. Francem.

p. Andraž

160-letnica prihoda bratov frančiškanov v Maribor (1864-2024)

Začetki

V letošnjem letu se spominjamo 160-letnice prihoda bratov frančiškanov v Maribor, ki so se odzvali povabilu bl. škofa Antona Martina Slomška in prevzeli nekdanji kapucinski in kasneje minoritski samostan ter župnijo sv. Marije, Matere usmiljenja.

Prvi manjši bratje so sicer prišli na mariborski Lent že v 13. stoletju (leta 1240), nekaj stoletij kasneje so v Maribor prišli še bratje kapucini (leta 1613), vendar so ob jožefinskih reformah morali bratje kapucini oditi, bratje minoriti so morali zapustiti Lent, lahko pa so se preselili v prazen kapucinski samostan, kjer je bila ustanovljena tudi predmestna župnija sv. Marije (leta 1786). Bratje minoriti so s seboj z Lenta prinesli tudi milostno podobo Matere usmiljenja in jo umestili v glavni oltar nekdanje kapucinske cerkve. Pripetilo pa se je, da so leta 1813 zaradi pomanjkanja bratov tudi minoriti zapustili Maribor. Nekaj časa so župnijo Sv. Marije, Matere usmiljenja, upravljali škofijski duhovniki, potem od leta 1833 do 1848 redovniki redemptoristi in nato spet škofijski duhovniki.

Prihod

Ob premostitvi škofijskega sedeža iz Šentandraža v Maribor (leta 1859), je knezoškof bl. Anton Martin Slomšek uvidel, da mesto potrebuje redovnike, zato je zaprosil brate frančiškane iz Kalterna (tirolsko-štajerska provinca sv. Leopolda), če bi lahko prevzeli nekdanji kapucinski in minoritski samostan ter župnijo sv. Marije Matere usmiljenja. Žal je sestra smrt preprečila, da bi Slomšek doživel prihod bratov frančiškanov. Njegov naslednik škof Stepišnik je ponovno povabil v Maribor brate frančiškane, ki so naposled prišli 1. maja 1864 v Maribor.

Najprej je prišlo sedem bratov, potem pa je število glede na potrebe raslo in padalo. Mesto Maribor in vsa predmestja so se vedno bolj širila, naraščalo je število prebivalstva, saj je vedno več industrije prihajalo v mesto, posledično pa vedno več ljudi.

Gradnja

Bratje so kmalu ugotovili, da je stara cerkva premajhna za vse romarje in nove župljane, zato so začeli pripravljati vse za novo cerkev in samostan. Dunajski

arhitekt Rihard Jordan je naredil načrte in leta 1892 so začeli z gradnjo samostana. Najprej so začeli z južnim in vzhodnim krilom ter nato še zahodnim krilom samostana. Leta 1893 so položili temeljni kamen za novo cerkev in 2. julija 1893 so kip Matere Usmiljenja prenesli iz nekdanje kapucinske/minoritske cerkve v novozgrajeni frančiškanski samostan, kjer je bila v pritličju vzhodnega krila urejena začasna kapela.

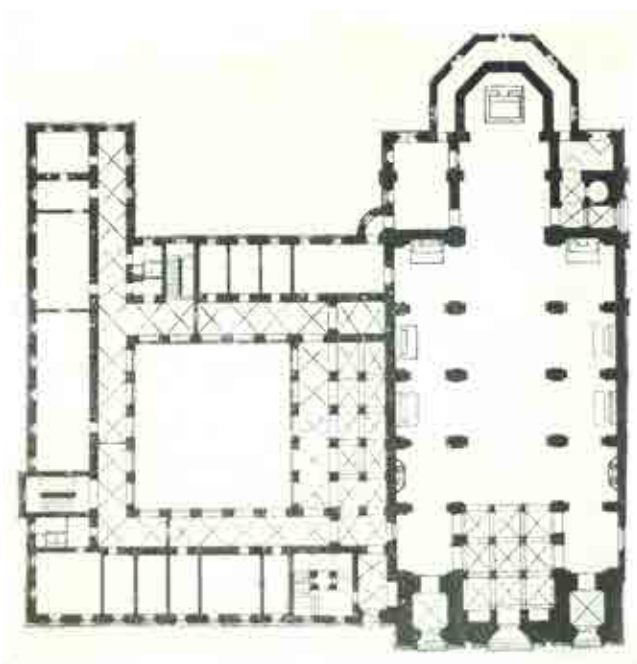
Leta 1895 so v nova zvonika namestili pet zvonov s skupno težo 8.920 kg, ki pa jih je pobrala I. svetovna vojna.

Bazilika

Od leta 1900 je v glavnem oltarju novozgrajene cerkve milostni kip Matere Usmiljenja. 11. avgusta 1900 je škof Mihael Napotnik slovesno posvetil novo cerkev. Cerkev je dobila tudi orgle, ki jih je izdelal mariborski orgelski mojster Jožef Brandl.

Na prošnjo škofa Mihaela Napotnika je bila cerkev sv. Marije, Matere usmiljenja, 11. februarja 1906 pridružena in povezana s papeško baziliko Marije Velike v Rimu. Nekaj mesecev kasneje je papež Pij X. povzdignil cerkev v *baziliko minor* (7. novembra 1906).

*Prota praeferunt omnibus privilegiis
Basilicam minoribus De Urbe et Jan
wneff
die 7 Novembrii Annis 1906
Pij P. X*

Dejavnosti

Novi samostan je nudil bivališče bratom frančiškana-
nom pa tudi prostor različnim župnijskim dejavnostim.
V treh obdobjih (1901-1910, 1915-1925 in 1932-
1941) so bili v samostanu nastanjeni tudi frančiškanski
bogoslavci. Od leta 1927 do 1934 so bivali v samosta-
nu tudi frančiškanski gimnazijci.

Prve obnove

V obdobju med obema vojnama so potekale tudi
prve obnove in izboljšave. V letu 1924 so namestili no-
vih pet zvonov v skupni teži 7.012 kg, tik pred II. sve-
tovno vojno leta 1938 pa so dodali še en zvon s težo
5.855 kg v čast Materi Usmiljenja. Ti zvonovi so žal
postali plen II. svetovne vojne. V letih 1934-35 je bilo
treba obnoviti cerkveno streho, v letih 1938-39 pa še
samostansko streho.

Pred II. svetovno vojno je bil leta 1938 v cerkvi na-
meščen tudi križev pot kiparja Miloša Hohnjeca.

Ob opustitvi starega pokopališča na Ljudskem
vrtu je bil leta 1941 v grobnici pod cerkvijo pokopan
bl. škof Anton Martin Slomšek.

II. svetovna vojna

20. aprila 1941 je nemški Gestapo zasedel samo-
stan za svoje potrebe. V kleti je bil zapor za ženske.
Bratje frančiškani so bili odpeljani v pripor v meljsko
kasarno, ostali so lahko samo trije starejši bratje: p.

Valerijan, p. Severin in p. Emerik ter dva bolehn bra-
ta: br. Boštjan in br. Pashal, ki sta bila kmalu zatem
premeščena v ljubljanski samostan.

10. maja 1945 so nemški vojaki odšli iz samosta-
na (in Maribora), v 1. nadstropje pa se je naselil par-
tizanski vojaški tehnični odsek, ki je do konca poletja
zapustil samostan. Čez poletje so se vračali izseljeni
bratje. V 2. nadstropju je bila nameščena šoferska četa
in izvidniška četa II. div. KNOJ-a ter invalidi in delav-
ci podjetij za obnavljanje. Novembra se je v vzhodno
krilo 2. nadstropja naselila Glasbena šola.

»Osvoboditev«

Po končani II. svetovni vojni so bile zopet potreb-
ne obnove in vzdrževanje cerkve in samostana. Že leta
1945 so ponovno obnovili cerkveno in samostansko
streho ter razbite in polomljene šipe. V samostanu
so bratom namenili nekaj sob, ostale prostore pa so
oblastniki razdelili med različne uporabnike. Postopo-
ma so samostanski prostori prehajali v posest drugih.
28. 4. 1948 je bila nacionalizirana samostanska vinska
klet. 1. 5. 1948 je 2. nadstropje zasedel Stanovanjski
urad. 31. 12. 1948 še vzhodno krilo 1. nadstropja za-
sede Stanovanjski urad. Bratom je preostal samo del
prostorov v 1. nadstropju in del prostorov v pritličju.

Od leta 1948 do leta 2005 so v 2. nadstropju sa-
mostana delovale različne šole in internati, v delu 1.
nadstropja in pritličja pa so bile različne pisarne in ne-
kaj bivalnih sob za ljudi.

Od leta 1980 do 1985 so imele v pritličju svojo sku-
pnost sestre FMM (Frančižkanke Marijine misijonarke).

V letih od 1961 do 2005 je v 2. nadstropju samo-
stana domovalo škofijsko malo semenišče.

Cerkev in samostan sta dočakala nekaj prenov in
ureditev ter posodobitev: leta 1960 je bila nameščena
obloga prezbiterja in cerkve s hotaveljskim marmor-
jem, leta 1961 je bilo urejeno prvo ozvočenje v cerkvi.

Ob 2. vatikanskem koncilu je leta 1965 akadem-
ski slikar in duhovnik Stane Kregar stene prezbiterja
obogatil s svetopisemskimi prizori.

Po slabega pol stoletja so v letih 1989-90 ponovno
obnovili ostrešje in zamenjali strešno kritino na cerkvi
in samostanu.

Osamosvojitve

Po osamosvojitvi leta 1991 so prostori samostana po-
časi prehajali nazaj v last in posest bratov frančižkanov.

Orgle so bile po dobrih devetdesetih letih obno-
vljene in povečane, ob stoletnici prvih zvonov pa so
bili ponovno dvignjeni v zvonik trije novi zvonovi s
skupno težo 3.700 kg.

Sledilo je obdobje tehničnih izboljšav in ureja-
nja: obnova elektrifikacije v baziliki in novo ozvočenje
(2005), obnova lestencev v baziliki (2006-2007), obnova
glavnega oltarja Mater Usmiljenja (2007-2008), ter ob-
nova severne fasade bazilike Mater Usmiljenja (2008).

Polni zagon

Leta 2009 je bil ustanovljen Frančižkov študentski
dom Maribor, ki je imel prve prostore za 7 študentov
v pritličju samostana, potem pa se je preselil v 1. nad-
stropje, kjer je sedaj prostor za 21 študentov.

V letih 2009-2010 je potekala dolgo pričakovana
obnova 2. nadstropja samostana, ki je bil od konca II.
svetovne vojne v uporabi različnih dejavnosti, naza-
dnje Slomškovega dijaškega semenišča (1961-2005).

Naposled je celotna stavba samostan bila urejena
in lahko se je razdelilo dejavnosti po etažah samostana:
Pritličje: pastoralne dejavnosti; 1. nadstropje: Frančižkov
študentski dom; 2. nadstropje: samostanski prostori.

Mestni biser

V pripravi na prestolnico kulture v Mariboru je
bila v letih 2011-2012 obnovljena fasada na pročelju in
zvonikih bazilike Mater Usmiljenja. Obnovljen je bil
tudi stranski oltar Lurške Mater Božje.

Sveto leto usmiljenja je leta 2015 spodbudilo
obnovo poslikav in pleskanje v notranjosti bazilike
Mater Usmiljenja. Ob svetem letu usmiljenja (2015-
2016) je imela tudi bazilika Mater Usmiljenja sveto-
letna vrata.

Posodobitve

V zadnjih letih je bilo potrebno preurediti in obno-
viti ogrevanje v pastoralnih prostorih in v študentskem
domu (2017), dvorišče je bilo urejeno za prepotrebna
parkirna mesta (2018), pred korono pa je bilo leta 2019
urejeno tudi ogrevanje v baziliki Mater Usmiljenja.

Koronsko obdobje je bilo priča obnovi južne fasa-
de samostana (2020), preurejene in posodobljene pa
so bile tudi štiri spovednice.

V letih 2022-2023 sta bila posodobljena osvetlitev
cerkve in ozvočenje.

Pomen prisotnosti bratov frančižkanov v Mariboru

Že v 19. stoletju je bila vloga bratov frančižkanov po-
membna zaradi pastoralne skrbi za slovenske prebivalce
mesta, ki so se zaradi t.i. industrijskega prebujenja Mari-
bora v velikem številu priseljevali v mesto oz. predmestja
Maribora. Znano je, da je bila frančižkanska cerkev ravno
zaradi te skrbi imenovana »slovenska cerkev«.

Bratje frančižskani so skrbeli ne samo za redno
bogoslužje v slovenskem jeziku, ampak so pastoral-
no pomagali tudi pri katehezi po okoliških šolah in v
skrbi za različne skupine in bratovščine ter versko in
kulturno udejstvovanje.

Še danes je frančižkanski samostan in bazilika Ma-
tere Usmiljenja prostor, kjer se srečujejo različni pevski
zbori in glasbeni sestavi, zbirajo se molitvene in zakon-
ske skupine, mladi in stari, starši in zakonci, moški in
ženske. Bratje frančižskani dajejo prostor in svoj čas za
vse, ki jim lahko pomagajo s svojo besedo in zgledom.

Zbral in zapisal br. Janez Papa

Bratje frančiškani v Mariboru

1864–1867

p. Bruno Jesih, gvardijan, župnik
p. Evstahij Puntner, kaplan
p. Akurzij Hönegel, kaplan (1864–1865)
p. Gelazij Rojko, kaplan (1864–1865)
p. Otokar Štuhec, kaplan (1866–1867)
br. Florijan Koren, kuhar
br. Anton Pfanninger, mizar
br. Lukezij Rošker, zakristan (1864–1865)
br. Rok Padon, krojač (1866–1867)

p. Gelazij Rojko

1867–1870

p. Bruno Jesih, gvardijan, župnik
p. Akurzij Hönegel, subsidiarij
p. Celestin Fošner (1867–1868), umrl 1889, Sv. Trojica
p. Primož Čuček, kaplan (1867–1869)
p. Evstahij Puntner, kaplan (1867–1869)
p. Franc Križan, kaplan (1869–1870)
p. Viktorin Pivko, kaplan
p. Franc Križan, bogoslovec IV. letnik (1868–1869)
br. Florijan Koren, kuhar
br. Rok Padon, krojač (1867–1869)
br. Rizerij Stachel, vratar (1868–1870)
br. Hortulan Sammer, vrtnar (1868–1870)
br. Jožef Knapp, krojač (1869–1870)

p. Nikolaj Meznarič

1870–1873

p. Bruno Jesih, gvardijan, župnik, umrl 1881, Sv. Trojica
p. Viktorin Pivko, kaplan
p. Franc Križan, kaplan (1870–1871)
p. Rufin Hauer, kaplan (1871–1873)
p. Ludvik Wellenthal, organist, zakristan (1872–1873)
p. Gelazij Rojko, pridigar, katehet, kaplan (1872–1873)
br. Rizerij Stachel, vratar
br. Jožef Knapp, krojač (1870–1871)
br. Hortulan Sammer, vrtnar (1870–1871)
br. Florijan Koren, kuhar (1870–1872)
br. Benedikt Kornhofer, krojač in zakristan (1871–1873)
br. Benvenut Hinterberger, kuhar (1872–1873)

p. Kalist Heric

p. Filip Benicij Perc

1873–1876

p. Evstahij Puntner, gvardijan, župnik
p. Viktorin Pivko, katehet, kaplan
p. Gelazij Rojko, katehet, kaplan
p. Kalist Heric, subsidiarij (1873–1874 in 1875–1876)
p. Ludvik Wellenthal, organist, zakristan, nemški pridigar
p. Primož Čuček, kaplan
p. Jakob Gernbach, vikar (1874–1875)
p. Emerik Ertl, vikar, nemški pridigar (1875–1876)
br. Lukezij Rošker, krojač
br. Benedikt Kornhofer, krojač in zakristan
br. Benvenut Hinterberger, kuhar
br. Rizerij Stachel, vratar
br. Filip Barth, čevljar (1875–1876)

p. Clavus Rottmann

1876–1879

p. Evstahij Puntner, gvardijan, župnik
p. Ludvik Wellenthal, organist, nemški pridigar
p. Mansvet Bernardič, kaplan
p. Kalist Heric, kaplan
p. Viktorin Pivko, katehet, kaplan (1876–1877)
p. Emerik Ertl, vikar, nemški pridigar (1876–1878)
p. Primož Čuček, kaplan (1876–1878)
p. Severin Manhard, vikar, nemški pridigar (1878–1879)
p. Jozafat Amschl, kaplan (1878–1879)
br. Filip Barth, čevljar
br. Lukezij Rošker, krojač
br. Rizerij Stachel, vratar
br. Benedikt Kornhofer, krojač in zakristan (1876–1878)
br. Benvenut Hinterberger, kuhar (1877–1878)
br. Kornelij Fräs, krojač (1878–1879)
br. Alojzij Šega, vratar, sam. tretjerednik (1878–1879)

p. Pavel Petzavnik

p. Anton Anželj

1879–1882

p. Evstahij Puntner, gvardijan, župnik
p. Kalist Heric, vikar, kaplan
p. Mansvet Bernardič, katehet, kaplan
p. Florijan Sorger, zakristan, subsidiarij
p. Gelazij Rojko, kaplan
p. Ludvik Wellenthal, nemški pridigar
p. Severin Manhard, vikar, nemški pridigar (1879–1881)
p. Donat Donat, nemški pridigar (1881–1882)
p. Nikolaj Meznarič, kaplan (1881–1882)
br. Kornelij Fräs, krojač
br. Rizerij Stachel, vratar
br. Lukezij Rošker, krojač (1879–1881)
br. Filip Barth, čevljar
br. Herman Lejla, kuhar (1881–1882)
br. Vincenc Čerič, zakristan (1881–1882)
br. Alojzij Šega, vratar, zakristan, sam. tretjerednik
br. Rok Fräs, vratar, sam. tretjerednik (1880–1882)

1882–1885

p. Kalist Heric, gvardijan, župnik
p. Ludvik Wellenthal, vikar, nemški pridigar
p. Teodozij Ortner, knjižničar, nemški pridigar
p. Mansvet Bernardič, kaplan
p. Nikolaj Meznarič, kaplan
p. Gelazij Rojko, kaplan (1882–1884), umrl 1902, Sv. Trojica
br. Godfrid Bruchmann, kuhar, vrtnar
br. Jožef Sorman, mizar
br. Herman Lejla, vrtnar
br. Vincenc Čerič, krojač (1882–1884)
br. Rok Fräs, vratar, sam. tretjerednik
br. Alojzij Šega, zakristan, sam. tretjerednik

1885–1888

p. Kalist Heric, gvardijan, župnik (1885–1887)
p. Nikolaj Meznarič, gvardijan (1887–1888), kaplan (1885–1887)
p. Mansvet Bernardič, župnik (1887–1888)
p. Ludvik Wellenthal, vikar, nemški pridigar
p. Mansvet Bernardič, katehet, kaplan (1885–1887)
p. Hugo Frühwirt, nemški pridigar (1886–1888)
p. Nazarij Schönwetter, katehet, kaplan (1887–1888)
p. Elekt Hamler, kaplan (1887–1888)
p. Nemezij Hutter, rekonvalescent (1887–1888)
br. Jožef Sorman, mizar, 1888
br. Herman Lejla, vrtnar
br. Pantaleon Macher, krojač (1885–1887)
br. Godfrid Bruchmann, kuhar, vrtnar (1885–1886)
br. Euhelij Rošker, kuhar (1886–1887), 1887
br. Vincenc Čerič, krojač (1887–1888)
br. Hortulan Semlič, kuhar (1887–1888)
br. Rok Fräs, vratar, sam. tretjerednik
br. Alojzij Šega, zakristan, sam. tretjerednik

1888–1891

p. Kalist Heric, gvardijan, župnik
p. Ludvik Wellenthal, vikar, nemški pridigar
p. Nazarij Schönwetter, katehet, kaplan
p. Elekt Hamler, kaplan
p. Severin Manhard, nemški pridigar (1888–1889), 1889
p. Tomaž Žunič, subsidiarij (1888–1889), 1889
p. Clavus Rottmann, kaplan (1889–1891)
p. Andrej Golob, subsidiarij (1890–1891)
br. Vincenc Čerič, krojač
br. Herman Lejla, vrtnar
br. Hortulan Semlič, kuhar (1888–1890)
br. Pantaleon Macher, krojač (1889–1890)
br. Peter Meister, kuhar (1890–1891)
br. Alojzij Šega, zakristan, sam. tretjerednik
br. Rok Fräs, vratar, sam. tretjerednik (1888–1889 in 1890–1891)
br. Jožef Ploj, sam. tretjerednik (1889–1891)

1891, stari kapucinski samostan

1891–1894

p. Kalist Heric, gvardijan, župnik
p. Ludvik Wellenthal, vikar, nemški pridigar
p. Clavus Rottmann, kaplan
p. Nazarij Schönwetter, katehet, kaplan (1891–1892)
p. Elekt Hamler, kaplan (1891–1893)
p. Jakob Diwisch, nemški pridigar (1892–1893)
p. Andrej Golob, valetudinarij, subsidiarij (1892–1894)
p. Filip Benicij Perc, katehet, kaplan (1893–1894)
p. Nazarij Schönwetter, kaplan (1893–1894)
br. Herman Lejla, vrtnar
br. Hortulan Semlič, kuhar (1891–1893)
br. Krišpin Dolinsek, kuhar (1893–1894)
br. Rok Fräs, vratar, sam. tretjerednik
br. Jožef Ploj, vratar, sam. tretjerednik
br. Alojzij Šega, zakristan, sam. tretjerednik (1893–1894)

1894–1897

p. Kalist Heric, gvardijan, župnik
p. Ludvik Wellenthal, vikar
p. Filip Benicij Perc, katehet, kaplan
p. Clavus Rottmann, kaplan
p. Andrej Golob, duh. pomočnik (1895–1897)
p. Valerijan Landergott, knjižničar, kaplan (1895–1897)
p. Nikolaj Meznarič, kaplan (1895–1897)
p. Nazarij Schönwetter, kaplan (1895–1897)
br. Krišpin Dolinsek, kuhar
br. Florijan Koren, vrtnar
br. Herman Lejla, vrtnar
br. Rok Fräs, vratar, sam. tretjerednik
br. Jožef Ploj, vratar, sam. tretjerednik
br. Alojzij Šega, zakristan, sam. tretjerednik

1897–1900

p. Kalist Heric, gvardijan, župnik
p. Ludvik Wellenthal, vikar
p. Valerijan Landergott, katehet, kaplan
p. Filip Benicij Perc, katehet, kaplan
p. Clavus Rottmann, kaplan
p. Nikolaj Meznarič, kaplan (1897–1898), umrl 1920, Sv. Trojica
p. Nazarij Schönwetter, kaplan (1899–1900)
br. Herman Lejla, kletar
br. Krišpin Dolinsek, kuhar
br. Florijan Koren, vrtnar
br. Rajmund Vavpotič, krojač (1898–1900)
br. Bernard Čeh, kuhar (1898–1900)
br. Egidij Kovačič, vrtnar in kletar (1898–1900)
br. Rok Fräs, sam. tretjerednik
br. Alojzij Šega, sam. tretjerednik
br. Jožef Ploj, vratar, sam. tretjerednik

p. Valerijan Landergott

p. Marcelij Anze

1900–1901

(prehod v Slovensko frančiškansko provinco sv. Križa)

p. Kalist Heric, gvardijan, župnik
p. Filip Benicij Perc, vikar, kaplan
p. Valerijan Landergott, katehet, kaplan
p. Marcelin Caf, bogoslovec III. letnik, umrl tukaj 1901
p. Clavus Rottmann, mag. laikov, kaplan
p. Severin Korošec, magister
p. Ludvik Wellenthal, spovednik, nemški pridigar
p. Nazarij Schönwetter, kaplan
br. Rajmund Vavpotič, krojač in zakristan
br. Bernard Čeh, kuhar
br. Florijan Koren, vrtnar
br. Egidij Kovačič, vrtnar in kletar, umrl 1917, Izrael
br. Alojzij Šega, sam. tretjerednik
br. Jožef Ploj, vratar, sam. tretjerednik
br. Rok Fräs, sam. tretjerednik

1900, Maribor

1901–1904

p. Filip Benicij Perc, gvardijan
p. Kalist Heric, vikar, župnik
p. Valerijan Landergott, hospitarij, kaplan
p. Severin Korošec, magister
p. Clavus Rottmann, mag. laikov, kaplan (1901–1902)
p. Nazarij Schönwetter, spovednik (1901–1903)
p. Ludvik Wellenthal, spovednik (1901–1903), umrl tukaj 1903
p. Robert Dolinar, spovednik (1902–1904)
p. Klemen Grampovčan, katehet, kaplan (1902–1903), umrl 1923, Novo mesto
p. Peter Alcantara Certanc, misijonar, kaplan (1902–1903)
p. Friderik Saller, kaplan (1903–1904)
p. Kasijan Zemljak, kaplan (1903–1904)
p. Križostom Wester, bogoslovec IV. letnik (1903–1904)
p. Teofil Zajec, bogoslovec IV. letnik (1903–1904)
p. Pij Zankar, bogoslovec IV. letnik (1903–1904), umrl 1935, Ljubljana
p. Atanaz Ausser, bogoslovec IV. letnik (1901–1902), kaplan (1902–1903), umrl 1932, Novo mesto
p. Anzeim Murn, bogoslovec IV. letnik (1901–1902), umrl 1941, ZDA
br. Rajmund Vavpotič, krojač in zakristan
br. Bernard Čeh, kuhar
br. Florijan Koren, vrtnar
br. Peter Rešeta, zakristan (1902–1903), umrl 1944, Ljubljana
br. Alojzij Šega, sam. tretjerednik
br. Jožef Ploj, vratar, sam. tretjerednik
br. Pavlin Pintarič, vrtnar, sam. tretjerednik
br. Rok Fräs, sam. tretjerednik (1901–1902), umrl tukaj 1902
br. Rok Bogovič, krojač, sam. tretjerednik (1902–1903)

p. Albin Cermenik

p. Oskar Postner

p. Božojub Grmarič

1904–1907

p. Kalist Heric, gvardijan, župnik
p. Clarus Rottmann, vikar (1905–1907)
p. Severin Korošec, magister
p. Filip Benicij Perc, magister, katehet
p. Valerijan Landerrott, hospitarij, kurat, kaplan
p. Friderik Saller, katehet, kaplan
p. Kasijan Zemljak, katehet, kaplan
p. Robert Dolinar, spovednik, umrl 1911, Nazarje
p. Nazarij Schönwetter, spovednik
p. Fulgencij Trafela, spovednik
br. Marijofil Holecček, bogoslovec II., III. in IV. letnik
br. Emanuel Sartory, bogoslovec I. letnik, Čeh (1904–1905)
br. Venceslav Misera, bogoslovec III. letnik, Čeh (1904–1905)
br. Kamil Schams, bogoslovec III. letnik, Čeh (1904–1905)
br. Gabrijel Kudelka, bogoslovec III. letnik, Čeh (1905–1906)
br. Pavel Marašek, bogoslovec III. letnik, Čeh (1905–1906)
br. Krizogon Tišler, bogoslovec III. in IV. letnik (1905–1907), umrl 1947, Ljubljana
br. Hadrijan Kokolj, bogoslovec II., III. in IV. letnik (1905–1908), umrl 1946, Brezje
br. Inocencij Jiraček, bogoslovec III. letnik, Čeh (1906–1907)
br. Rajmund Vavpotič, krojač in zakristan
br. Justin Bergant, kuhar
br. Bernard Čeh, kuhar
br. Florijan Koren, vrtnar, umrl tukaj 1907
br. Gervazij Ferjan, krojač (1904–1905)
br. Sanctes Pelz, obedničar (1904–1905)
br. Damijan Abram, čevjar (1905–1907), umrl 1910, Gorica
br. Sebastijan Lunder, vrtnar (1905–1907)
br. Rafael Novak, novinec (1905–1906)
br. Adju Stanošek, krojač, novinec (1906–1907), umrl 1966, Novo mesto
br. Pavlin Pintarič, kuhar, vrtnar, novinec, predtem sam. tretjerednik
br. Alojzij Segar, sam. tretjerednik
br. Jožef Ploj, vratar, sam. tretjerednik
br. Stefan Faleš, krojač, sam. tretjerednik (1905–1907)

1907–1910

p. Kalist Heric, gvardijan, župnik
p. Clarus Rottmann, vikar
p. Valerijan Landerrott, kurat, hospitarij, kaplan
p. Severin Korošec, magister
p. Filip Benicij Perc, magister, katehet
p. Friderik Saller, katehet
p. Kasijan Zemljak, katehet, kaplan
p. Marijofil Holecček, kaplan
p. Nazarij Schönwetter, spovednik (1907–1908), umrl tukaj 1908
br. Ciprijan Napast, bogoslovec III. in IV. letnik, hospitarij, umrl 1959, Novo mesto
br. Hadrijan Kokolj, bogoslovec II., III. in IV. letnik (1905–1908), umrl 1946, Brezje
br. Juvenal Pihler, bogoslovec III. in IV. letnik (1906–1908)
br. Krizolog Špur, bogoslovec II., III. in IV. letnik
br. Anton Avbelj, bogoslovec I. letnik (1909–1910)
br. Lambert Ramšak, bogoslovec III. letnik (1909–1910)
br. Jakob iz Marke Bogovič, krojač
br. Justin Bergant, kuhar, umrl 1925, Sv. Trojica
br. Herman Lelja, vrtnar
br. Sebastijan Lunder, vrtnar
br. Rajmund Vavpotič, krojač in zakristan (1907–1908)
br. Timotej Žižek, čevjar (1907–1909), umrl 1957, Ljubljana
br. Jožef Ploj, vratar, sam. tretjerednik
br. Alojzij Segar, sam. tretjerednik (1909–1910)
br. Fabijan Bezjak, vratar, sam. tretjerednik (1909–1910)

p. Salezij Gornik

p. Kasijan Ferić

p. Gabrijel Planinšek

p. Pashal Gorjup

p. Marko Fovoli

p. Konstantin Urankar

p. Hieronim Zveglj

1910–1913

p. Severin Korošec, gvardijan
p. Valerijan Landerrott, vikar, kaplan
p. Kalist Heric, spovednik sester, župnik
p. Clarus Rottmann, mag. laikov, hospitarij
p. Filip Benicij Perc, katehet
p. Friderik Saller, katehet (1910–1911), umrl 1934, Brežice
p. Salezij Vodošek, katehet (1910–1911), umrl 1914, Novo mesto
p. Kasijan Zemljak, katehet, kaplan (1910–1911)
p. Krizolog Špur (1910–1911), umrl tukaj 1911
p. Marijofil Holecček, katehet, kaplan (1910–1912), umrl 1923, Ljubljana
p. Ciril Bračko, katehet, kaplan (1911–1913)
p. Elekt Hamler, katehet, kaplan (1911–1913)
p. Emerik Landerrott, katehet (1912–1913)
p. Andrej Golob, spovednik (1912–1913)
p. Fulgencij Trafela (1912–1913)
br. Jakob iz Marke Bogovič, krojač
br. Leo Suta, kuhar
br. Herman Lelja, vrtnar
br. Sebastijan Lunder, vrtnar
br. Anastaz Satler, zakristan (1910–1911)
br. Godfrid Weber, mizar, obedničar, novinec (1912–1913)
br. Alojzij Segar, sam. tretjerednik, umrl tukaj 1913
br. Valentin Družovec, kuhar, sam. tretjerednik (1910–1911), umrl tukaj 1911
br. Jožef Ploj, vratar, sam. tretjerednik (1910–1911), umrl tukaj 1911
br. Marcel Markovič, krojač, sam. tretjerednik (1912–1913)
br. Aleš Trstenjak, vratar, sam. tretjerednik (1912–1913)
br. Homobonus Pristavec, vrtnar, sam. tretjerednik (1912–1913)

1912. pogled z Mestregrova vna

1913–1916

p. Severin Korošec, gvardijan
p. Clarus Rottmann, vikar, mag. laikov
p. Kalist Heric, spovednik sester, župnik
p. Ciril Bračko, katehet, kaplan
p. Filip Benicij Perc, katehet
p. Elekt Hamler, kurat, katehet, kaplan
p. Emerik Landerrott, mag. laikov, katehet
p. Valerijan Landerrott, organist, kaplan
p. Fulgencij Trafela, umrl 1920, Sv. Trojica
p. Anton Avbelj, katehet (1913–1914)
p. Gratus Kostanjsek, katehet (1914–1916)
p. Solan Cimerman, bogoslovec IV. letnik (1915–1916), umrl 1918, Novo mesto
p. Engelbert Klasinc, bogoslovec IV. letnik (1915–1916)
p. Benjamin Petrič, bogoslovec IV. letnik (1915–1916)
p. Gabrijel Planinšek, bogoslovec IV. letnik (1915–1916)
br. Herman Lelja, vrtnar
br. Godfrid Weber, mizar, obedničar, umrl 1933, Brežice
br. Jakob iz Marke Bogovič, krojač, serviser električnih naprav
br. Leo Suta, kuhar (1913–1914), umrl 1947, Lj.-Šiška
br. Kozma Ferlić, kuhar (1914–1916)
br. Rihard Davorič, pomočnik kuharja
br. Homobonus Pristavec, vrtnar
br. Aleš Trstenjak, valetudinarij, sam. tretjerednik
br. Marcel Markovič, krojač, sam. tretjerednik
br. Fabijan Bezjak, vratar, sam. tretjerednik (1913–1914)
br. Vital Hanžel, vratar, sam. tretjerednik (1914–1916)

1916–1919

p. Clarus Rottmann, gvardijan
p. Severin Korošec, vikar
p. Kalist Heric, župnik
p. Emerik Landerrott, mag. laikov, kurat
p. Anton Avbelj, katehet, subsidiarij
p. Ciril Bračko, katehet, kaplan
p. Gratus Kostanjsek, katehet
p. Filip Benicij Perc, katehet
p. Severin Fabiani, subsidiarij, umrl 1931, Ljubljana
p. Valerijan Landerrott, kaplan
p. Elekt Hamler, kurat, katehet, kaplan (1916–1917), umrl 1935, Sv. Trojica
p. Bernard Ambrožič, bogoslovec IV. letnik (1916–1917), kaplan (1917–1919), umrl 1973, Sydney (AUS)
p. Julijan Sušnik, bogoslovec IV. letnik (1916–1917), umrl 1936, Novo mesto
p. Emanuel Jarc, bogoslovec IV. letnik (1917–1918), umrl 1921, Novo mesto
p. Bruno Schiffrer, bogoslovec IV. letnik (1917–1918)
br. Rihard Davorič, pomočnik kuharja
br. Jakob iz Marke Bogovič, krojač, serviser električnih naprav
br. Kozma Ferlić, kuhar, umrl 1946, Ljubljana
br. Homobonus Pristavec, vrtnar
br. Herman Lelja, vrtnar (1916–1918), umrl tukaj 1918
br. Vital Hanžel, vratar, sam. tretjerednik
br. Marcel Markovič, krojač, sam. tretjerednik
br. Aleš Trstenjak, valetudinarij, sam. tretjerednik (1916–1917), umrl tukaj 1917

1919–1922

p. Severin Korošec, gvardijan
p. Clarus Rottmann, vikar
p. Kalist Heric, župnik
p. Emerik Landerrott, ekonom, subsidiarij
p. Gratus Kostanjsek, katehet
p. Gabrijel Planinšek, katehet, kaplan
p. Hijačint Podgoršek, kurat, katehet, subsidiarij
p. Valerijan Landerrott, organist, kantor gregorijanskega petja, kaplan
p. Andrej Golob, spovednik
p. Filip Benicij Perc, vizitator III. reda
p. Ciril Bračko, kaplan (1919–1921), katehet (1921–1922)
p. Anton Avbelj, katehet, kaplan (1921–1922)
p. Pavel Potočnik, kurat, kaplan (1921–1922)
br. Žiga Abčin, bogoslovec III. in IV. letnik (1919–1921), umrl 1935, Brežice
br. Venceslav Skorpič, bogoslovec III. letnik (1919–1921)
br. Bogdan Markelj, bogoslovec II. in III. letnik (1920–1922)
br. Leo Novitskie, bogoslovec IV. letnik, Amerikaneec (1921–1922)
br. Primož Orešnik, kuhar
br. Sebastijan Lunder, vrtnar
br. Metod Szurgot
br. Lavrencij Kovačič, krojač
br. Marcel Markovič, krojač, sam. tretjerednik

1919. apostolski odloček: p. Ciril Bračko, p. Žiga Abčin, p. Gratus Kostanjsek, p. Filip B. Perc, p. Elekt Hamler, p. Stanislav Aljančič, p. Emerik Landerrott, spovednik, uradnik, p. Severin Korošec, p. Augustin Campa Ignac, m. m. l., p. Kalist Heric, p. Nikolaj Mestarič, p. Gracijan Heric

p. Py Geli

p. Bernard Golob

p. Krizolog Ošmerman

p. Damijan Vrečko

1922–1925

p. Matej Vidmar, gvardijan, umrl 1939, Kamnik
p. Valerijan Landerrott, župnik
p. Kalist Heric, umrl tukaj 1925
p. Gabrijel Planinšek, kaplan
p. Hijačint Podgoršek, kaplan
p. Pavel Potočnik, kaplan (1922–1923)
p. Godfrid Ploj, kaplan (1923–1924)
p. Severin Korošec, kaplan (1923–1925)
p. Mihael Pribožič, kaplan (1923–1925)
br. Bogdan Markelj, bogoslovec IV. letnik (1922–1923), umrl 1971, Brezje
br. Pacifik de Cernuchy, bogoslovec III. in IV. letnik (1923–1925)
br. Metod Szurgot, čevjar, umrl tukaj 1925
br. Rok Stele, novinec (1923–1924)
br. Ruffin Saje, čevjar (1924–1925)

1925. p. Silvio Lenardič, p. Konstantin Urankar, p. Gabrijel Planinšek

1925–1928

p. Gratus Kostanjsek, gvardijan
p. Anton Avbelj, vikar, katehet
p. Valerijan Landerrott, organist, župnik
p. Gabrijel Planinšek, katehet, kaplan
p. Pavel Potočnik, katehet
p. Severin Korošec, knjižničar, kaplan
p. Andrej Golob, spovednik
p. Clarus Rottmann, spovednik sester
p. Filip Benicij Perc, vizitator III. reda
p. Hijačint Podgoršek, kaplan
p. Ciril Bračko, kaplan (1926–1928)
br. Ruffin Saje, čevjar
br. Serufin Vidmar, krojač, umrl 1932, Nazarje
br. Pashal Vrenjak, krojač
br. Primož Orešnik, kuhar
br. Sebastijan Lunder, vrtnar
br. Rok Stele, obedničar
br. Lavrencij Kovačič, krojač (1925–1927), umrl tukaj 1927
br. Romuald Lajh, kuhar, sam. tretjerednik
br. Vital Hanžel, vratar, sam. tretjerednik

1927. p. Pavel Potočnik

1928–1931

p. Severin Korošec, gvardijan
p. Valerijan Landerrott, župnik
p. Clarus Rottmann
p. Filip Benicij Perc
p. Ciril Bračko, kaplan
p. Gabrijel Planinšek, kaplan
p. Hijacint Podgoršek, kaplan (1928–1930), umrl 1954, ZDA
p. Dominik Nabernik, voditelj III. reda (1929–1931)
p. Leonard Kalac (1930–1931), umrl 1964, Novo mesto
p. Severin Korošec, kaplan (1930–1931)
br. Rufin Saje, čevljar
br. Rok Stele, obedničar
br. Pashal Vrenjak, krojač
br. Primož Orešnik, kuhar
br. Sebastijan Lunder, vrtnar

1931–1934

p. Severin Korošec, gvardijan
p. Valerijan Landerrott, župnik
p. Dominik Nabernik, voditelj III. reda
p. Severin Korošec, kaplan
p. Filip Benicij Perc (1931–1932), umrl tukaj 1932
p. Ciril Bračko, kaplan (1931–1933)
p. Gabrijel Planinšek, kaplan (1931–1933)
p. Clarus Rottmann (1931–1933), umrl tukaj 1933
p. Konstantin Urankar, kaplan (1932–1934)
p. Stanislav Aljančič, katehet, kaplan (1933–1934)
p. Rupert Suhač, katehet, kaplan (1933–1934)
br. Leonard Bogolin, bogoslovec III. in IV. letnik, am. Slovenec (1932–1934), umrl 2001, Lemoat (ZDA)
br. Marcelin Marinšek, bogoslovec III. in IV. letnik, am. Slovenec (1932–1934), umrl 1951, ZDA
br. Tarzicij Toš, bogoslovec I – IV. letnik (1932–1934)
br. Otmar Vostner, bogoslovec I – IV. letnik (1932–1934)
br. Marijofil Jelenc, bogoslovec I. letnik (1933–1934)
br. Rufin Saje, čevljar
br. Rok Stele, obedničar
br. Pashal Vrenjak, krojač
br. Primož Orešnik, kuhar
br. Sebastijan Lunder, vrtnar

1934–1937

p. Gracijan Heric, gvardijan, kaplan (1935–1937), umrl 1957, ZDA
p. Valerijan Landerrott, vikar, župnik
p. Severin Korošec, magister, kaplan
p. Stanislav Aljančič, katehet, kaplan, umrl 1959, Ljubljana
p. Anton Avbelj, katehet, umrl tukaj 1937
p. Gratus Kostanjšek, katehet
p. Dominik Nabernik, spovednik sester, subsidiarij
p. Andrej Golob, valetudinarij

1935, g. Tarzicij Toš, nova moda

p. Peter Vrtac

p. Ljudevit Arslan

p. Marij Orešnik

p. Gabrijel Planinšek, kaplan
p. Pavel Potočnik, katehet (1934–1934), umrl tukaj 1934
p. Ciril Bračko, katehet (1934–1935), umrl tukaj 1935
p. Kasijan Farič, kurat, kaplan (1934–1935)
p. Rupert Suhač, katehet, kaplan (1934–1936)
p. Tarzicij Toš, bogoslovec V. letnik (1934–1937)
p. Otmar Vostner, bogoslovec V. letnik (1934–1937)
p. Konstantin Urankar, kurat, katehet, kaplan (1935–1937)
br. Marijofil Jelenc, bogoslovec II – IV. letnik
br. Pashal Vrenjak, krojač
br. Didak Berlic, kuhar
br. Rok Stele, obedničar
br. Marij Pintar, vratar
br. Sebastijan Lunder, vrtnar in kletar
br. Rufin Saje, čevljar
br. Primož Orešnik, kuhar in mizar (1934–1935), umrl tukaj 1935
br. Mihael Brečko, vratar, sam. tretjerednik

1937–1940

p. Gabrijel Planinšek, gvardijan, kaplan
p. Rupert Suhač, vikar, katehet, subsidiarij
p. Valerijan Landerrott, organist, župnik
p. Kasijan Farič, kurat, katehet, subsidiarij
p. Severin Korošec, magister, kaplan
p. Anastaz Bajuk, katehet
p. Marijofil Jelenc, katehet, kaplan, umrl 1946, Ljubljana
p. Gratus Kostanjšek, katehet
p. Silvester Prša, katehet, subsidiarij
p. Dominik Nabernik, spovednik sester, subsidiarij
p. Andrej Golob, senior province (1937–1939), umrl tukaj 1939
p. Tarzicij Toš, kaplan (1937–1938)
p. Marijofil Jelenc, bogoslovec V. letnik (1937–1938)
p. Pelagij Majhenič, bogoslovec IV. in V. letnik (1937–1939)
br. Godhard Čeh, bogoslovec II. letnik (1937–1938)
br. Urban Grgurič, bogoslovec I – III. letnik
br. Fortunat Zorman, bogoslovec I – III. letnik
br. Rufin Saje, čevljar
br. Agnel Murko, krojač
br. Pashal Vrenjak, krojač
br. Irenej Praprotnik, kuhar
br. Rok Stele, obedničar
br. Sebastijan Lunder, vrtnar in kletar
br. Egidij Kšela, kuhar, sam. tretjerednik
br. Marij Pintar, vratar, sam. tretjerednik
br. Aleš Ogorevc, vrtnar, sam. tretjerednik

1935, p. Karel Landerrott, nova moda

1940–1941

(20. aprila 1941 je nemški Gestapo zaprl večino bratov)

p. Gabrijel Planinšek, gvardijan, kaplan
p. Rupert Suhač, vikar
p. Valerijan Landerrott, organist, župnik
p. Severin Korošec, magister, knjižničar, kaplan
p. Emerik Landerrott, spovednik
p. Anastaz Bajuk, katehet, subsidiarij
p. Gratus Kostanjšek, katehet
p. Pelagij Majhenič, katehet, kaplan, umrl 1994, ZDA
p. Kasijan Farič, kurat, katehet, subsidiarij
p. Dominik Nabernik, spovednik, subsidiarij, umrl 1945, Ljubljana
p. Silvester Prša, vizitator III. reda
br. Urban Grgurič, bogoslovec IV. letnik, umrl 2000, Brezje
br. Fortunat Zorman, bogoslovec IV. letnik, umrl 1998, ZDA
p. Mohor Horvat, bogoslovec IV. letnik
br. Anton Gallatia, bogoslovec I. letnik, umrl 1963, Švica
br. Rufin Saje, čevljar
br. Didak Berlic, kuhar, umrl 1949, Ljubljana
br. Irenej Praprotnik, kuhar
br. Rok Stele, obedničar, umrl 1974, LJ-Vič
br. Pashal Vrenjak, krojač, umrl 1950, Ljubljana
br. Sebastijan Lunder, vrtnar in kletar, umrl 1950, Ljubljana
br. Agnel Murko, krojač
br. Egidij Kšela, kuhar, sam. tretjerednik, umrl 2000, Ljubljana
br. Marij Pintar, vratar, sam. tretjerednik, umrl 1981, Ljubljana
br. Fabijan Juteršek, vrtnar, sam. tretjerednik
br. Aleš Ogorevc, vrtnar, sam. tretjerednik

1941, zaprte frančiškane

1941–1945

p. Valerijan Landerrott, organist, župnik (1941–1943), umrl tukaj 1943
p. Severin Korošec, magister, knjižničar, kaplan
p. Emerik Landerrott, spovednik, župnik 1943–1945

1945–1947

p. Rupert Suhač, gvardijan
p. Gabrijel Planinšek, župnik
p. Emerik Landerrott, spovednik
p. Severin Korošec, magister, knjižničar, kaplan, umrl tukaj 1947
p. Gratus Kostanjšek
p. Anastaz Bajuk
p. Kasijan Farič, kaplan
br. Aleš Ogorevc, vrtnar
br. Irenej Praprotnik, kuhar
br. Egidij Kšela, kuhar
br. Agnel Murko, krojač
br. Solan Zelnik
br. Rufin Saje, čevljar
br. Fabijan Juteršek, vrtnar, sam. tretjerednik

1947–1950

p. Rupert Suhač, gvardijan v zaporu
p. Gabrijel Planinšek, župnik
p. Kasijan Farič, kaplan
p. Gratus Kostanjšek
p. Emerik Landerrott

p. Evgen Ketis

br. Aleš Ogorevc

br. Agnel Murko

p. Anastaz Bajuk

p. Simona Peter Berlec

p. Igor Staneti

p. Robert Bahčič

p. Anastaz Bajuk (1947–1949)
p. Pavlin Heybal, katehet, kaplan (1949–1950)
br. Rufin Saje, čevljar
br. Agnel Murko, krojač
br. Irenej Praprotnik, kuhar
br. Aleš Ogorevc, vrtnar
br. Fabijan Juteršek, vrtnar, sam. tretjerednik

1950–1953

p. Rupert Suhač, gvardijan, kaplan, umrl 1963, Brezje
p. Gabrijel Planinšek, vikar, župnik
p. Emerik Landerrott, magister
p. Pavlin Heybal, katehet, kaplan
p. Gratus Kostanjšek (1950–1951), umrl tukaj 1951
p. Anastaz Bajuk, knjižničar, kaplan (1951–1953)
br. Agnel Murko, krojač
br. Rufin Saje, čevljar
br. Aleš Ogorevc, vrtnar
br. Fabijan Juteršek, vrtnar, sam. tretjerednik

1953–1956

p. Gabrijel Planinšek, gvardijan, župnik
p. Anastaz Bajuk, kaplan
p. Pavlin Heybal, kaplan
p. Ladislav Pintar, kaplan, umrl 1965, Novo mesto
br. Rufin Saje, čevljar, zakristan
br. Agnel Murko, krojač
br. Aleš Ogorevc, vrtnar
br. Fabijan Juteršek, vrtnar, sam. tretjerednik

2. 8. 1955, p. Emerik Landerrott, črna obleka

1956–1959

p. Anastaz Bajuk, gvardijan, kaplan
p. Gabrijel Planinšek, vikar, župnik
p. Emerik Landerrott, spovednik
p. Pavlin Heybal, katehet, kaplan, umrl 1983, Brezje
p. Mavricij Zupan, katehet, kaplan (1956–1957), umrl tukaj 1957
p. Evgen Ketis, katehet, kaplan (1958–1959)
br. Rufin Saje, čevljar, zakristan
br. Agnel Murko, krojač
br. Aleš Ogorevc, vrtnar
br. Gregor Gumilar, vrtnar, sam. tretjerednik
br. Fabijan Juteršek, vrtnar, sam. tretjerednik (1956–1958)

1959–1962

p. Anastaz Bajuk, gvardijan, kaplan, umrl 1992, Ljubljana
p. Gabrijel Planinšek, vikar, župnik
p. Emerik Landerrott, spovednik (1959–1959), umrl tukaj 1959
p. Evgen Ketis, katehet, kaplan (1959–1960)
p. Hugolin Zvegljč, katehet, kaplan (1959–1960)
p. Dominik Ploj, kaplan (1960–1961), umrl 1996, Koper
p. Bono Rendulič, knjižničar, kaplan (1960–1961)
p. Albin Černenšek, kaplan (1960–1962)
p. Andrej Vovk, kaplan (1960–1962)
br. Rufin Saje, čevljar, zakristan (1959–1961), umrl tukaj 1961
br. Agnel Murko, krojač
br. Aleš Ogorevc, vrtnar
br. Gregor Gumilar, vrtnar, sam. tretjerednik

1962–1965

p. Otmar Vostner, gvardijan, kaplan
p. Gabrijel Planinšek, vikar, župnik
p. Kasijan Farič, valetudinarij
p. Albin Černensek, kaplan
p. Jakob Bijol, kaplan (1962–1963), umrl 2001, LJ–Šiška
p. Bogoljub Gselman, kaplan (1963–1965)
p. Peter Vrtačič, kaplan, katehet (1964–1965)
br. Zdravko Jakop, zakristan (1964–1965)
br. Agnel Murko, krojač
br. Aleš Ogorevc, vrtnar
br. Gregor Gumilar, zakristan, sam. tretjerednik
br. Hadrijan Brajnik, obedničar, sam. tretjerednik

1965–1968

p. Otmar Vostner, gvardijan, kaplan
p. Gabrijel Planinšek, vikar, župnik
p. Kasijan Farič, valetudinarij
p. Regalat Razbočan, liturg, kaplan
p. Albin Černensek, kaplan, žup. upravitelj v Sp. Kungoti
p. Bogoljub Gselman, kaplan
p. Salezij Glavnik (1965–1966), umrl tukaj 1966
br. Agnel Murko, krojač
br. Aleš Ogorevc, vrtnar
br. Jurij Pivk, zakristan (1965–1966)
br. Lucij Forte, zakristan (1966–1968)
br. Valentin Slatensek, zakristan, sam. tretjerednik (1965–1966)

1965, zborov v atleju

1968–1971

p. Otmar Vostner, gvardijan, kaplan
p. Gabrijel Planinšek, župnik, umrl tukaj 1971
p. Albin Černensek, vikar, kaplan, žup. upravitelj v Sp. Kungoti
p. Regalat Razbočan, liturg, kaplan
p. Gracijan Strašek, kaplan (1969–1971)
p. Kasijan Farič, valetudinarij (1968–1969), umrl tukaj 1969
p. Lavrencij Anžel, bogoslovec VI. letnik (1968–1970)
p. Janko Bohak, bogoslovec (1970–1971)
br. Agnel Murko, krojač
br. Aleš Ogorevc, vrtnar
br. Lucij Forte, zakristan

1971–1974

p. Karel Dijak, gvardijan, umrl 1994, Kamnik
p. Otmar Vostner, vikar, župnik
p. Janko Bohak, kaplan (1971–1972)
p. Albin Černensek, kaplan, žup. upravitelj v Sp. Kungoti
p. Mavricij Pušenjak, kaplan
p. Regalat Razbočan, kaplan
p. Viktor Papež (1972–1974)
br. Agnel Murko, krojač
br. Aleš Ogorevc, vrtnar
br. Lucij Forte, zakristan, umrl 2015, Koper

br. Zdravko Jakop

p. Krizostom Komar

p. Zdravko Jakop

br. Julijan Ule

p. Marij Papež

br. Tadej Inglič

p. Janez Papa

1974–1977

p. Pij Goli, gvardijan, župnik
p. Otmar Vostner, vikar, kaplan
p. Albin Černensek, žup. upravitelj v Sp. Kungoti
p. Janko Bohak, katehet
p. Mavricij Pušenjak, kaplan (1974–1975)
p. Hadrijan Brajnik, kaplan (1974–1976)
p. Matija Remše, kaplan (1974–1976)
p. Gracijan Strašek, kaplan (1975–1977)
p. Avgustin Jug, kaplan (1976–1977)
p. Marko Novak, magister gimnazija, kaplan (1976–1977)
p. Konstantin Urankar, kaplan (1976–1977)
br. Pashal Gorjup, diakon (1974–1976)
br. Ernest Žižmond, diakon (1976–1977)
br. Sebastijan Miljančič, gimnazijec
br. Lucij Forte, zakristan (1976–1977)
br. Agnel Murko, krojač
br. Aleš Ogorevc, vrtnar

1974, p. Otmar Vostner in p. Pij Goli

1977–1980

p. Avgustin Jug, gvardijan, kaplan
p. Otmar Vostner, vikar, kaplan
p. Pij Goli, župnik, umrl 1993, Brezje
p. Albin Černensek, žup. upravitelj v Sp. Kungoti
p. Janko Bohak, katehet
p. Marko Novak, kaplan
p. Konstantin Urankar, kaplan (1977–1978), umrl tukaj 1978
p. Vitomir Živković, kaplan (1979–1980)
p. Gracijan Strašek, kaplan (1979–1980)
br. Pashal Gorjup, diakon (1977–1978), umrl 2021, Kamnik
br. Aleš Ogorevc, vrtnar
br. Agnel Murko, krojač (1978–1980)
br. Jurij Pivk, zakristan (1978–1980)

1980–1983

p. Hieronim Žvegljč, gvardijan, župnik
p. Vitomir Živković, vikar, kaplan
p. Marko Novak, bolniški kurat, kaplan
p. Gracijan Strašek, kaplan
p. Otmar Vostner, kaplan, umrl tukaj 1983
p. Albin Černensek, žup. upravitelj v Sp. Kungoti
p. Ildefonz Langerholz, kaplan (1981–1983)
p. Andrej Vovk, kaplan (1982–1983)
p. Bernard Goličnik, kaplan (1981–1983)
br. Agnel Murko, krojač
br. Aleš Ogorevc, vrtnar

1983–1986

p. Hieronim Žvegljč, gvardijan in provincialni vikar, župnik
p. Avgustin Jug, vikar od 1985, kaplan
p. Albin Černensek, žup. upravitelj v Sp. Kungoti (1983–1985), umrl 2015, Gornja Poljskava
p. Bogoljub Gselman, vikar od 1984, kaplan (1983–1985)
p. Vitomir Živković, vikar, kaplan (1983–1984), umrl 2007, Brezje
p. Krizolog Cimerman, kaplan (1983–1984)
p. Rafael Slejko, kaplan (1984–1986)
p. Damijan Vračko, kaplan (1984–1986)
p. Bernard Goličnik, kaplan (1984–1986)
p. Ildefonz Langerholz, kaplan (1985–1986)
br. Agnel Murko, krojač
br. Aleš Ogorevc, vrtnar

1986–1989

p. Lavrencij Anžel, gvardijan, župnik
p. Hieronim Žvegljč, provincialni vikar
p. Ildefonz Langerholz (1986–1987), umrl tukaj 1987
p. Bernard Goličnik, vikar, kaplan
p. Avgustin Jug, kaplan
p. Primož Milavec, kaplan, umrl 2007, Brezje
br. Aleš Ogorevc, vrtnar
br. Agnel Murko, krojač
br. Julijan Ule, kuhar

1989–1992

p. Evgen Ketik, gvardijan, kaplan
p. Lavrencij Anžel, vikar, župnik
p. Mari Osredkar, kaplan
p. Regalat Razbočan, kaplan (1989–1991)
p. Avgustin Jug (1989–1990), umrl 2014, Ljubljana
p. David Srumpf, kaplan (1991–1992)
br. Julijan Ule, kuhar
br. Patricij Praznik, zakristan
br. Aleš Ogorevc, vrtnar in kletar (1989–1991), umrl tukaj 1991
br. Agnel Murko, krojač, umrl tukaj 1992

1990, blaf. Jozef Smaj, p. Lavrencij Anžel in p. Regalat Razbočan

1992–1995

p. Evgen Ketik, gvardijan, kaplan
p. Lavrencij Anžel, vikar, župnik
p. Hieronim Žvegljč, duh. pomočnik
p. Mari Osredkar (1992–1993)
p. Metod Ogorevc, kaplan
p. Bogoljub Gselman, duh. pomočnik (1993–1994)
p. Hadrijan Brajnik, duh. pomočnik (1994–1995)
br. Igor Štamfel, diakon (1993–1994), umrl 2002, Sveta Gora
br. Julijan Ule, kuhar
br. Patricij Praznik, zakristan (1992–1993)
br. Simon Peter Berlec, bogoslovec (1993–1994)

1995–1998

p. Boris Markež, gvardijan
p. Lavrencij Anžel, vikar, župnik
p. Robert Bahčič, kaplan
p. Bogoljub Gselman, duh. pomočnik
p. Hieronim Žvegljč, duh. pomočnik
br. Bonaventura Obrat, zakristan (1997–1998)
br. Julijan Ule, valetudinarij

1998–2001

p. Franci Pivec, gvardijan, župnik v Košakih
p. Zdravko Jakop, vikar, župnik
p. Krizostom Komar, kaplan
p. Hieronim Žvegljč, duh. pomočnik (1998–1999), umrl 2019, LJ–Vid
p. Bogoljub Gselman, duh. pomočnik
br. Julijan Ule, valetudinarij (1998–1999), umrl tukaj 1999

p. Franci Pivec

p. Tomaž Pinter

p. Tomaž Hočevar

p. Bogdan Rus

p. Benedikt Emberšič

p. Franci Kovše

p. Boris Markež

2001–2004

p. Matej Papež, gvardijan, kaplan, umrl 2016, Sv. Trojica
p. Zdravko Jakop, vikar, župnik
p. Franci Pivec, župnik v Košakih
p. Bogoljub Gselman, duh. pomočnik
p. Krizostom Komar, kaplan (2001–2002)
p. Tadej Inglič, diakon, duh. pom. (2002–2003)
p. Janez Papa, kaplan (2003–2004)

2004–2007

p. Jože Urbanija, gvardijan, kaplan
p. Lavrencij Anžel, vikar, župnik
p. Bogoljub Gselman, duh. pom.
p. Franci Pivec, župnik v Košakih
p. Janez Papa, kaplan

2007–2010

p. Jože Urbanija, gvardijan, kaplan
p. Lavrencij Anžel, vikar, župnik, umrl 2021, Kamnik
p. Bogoljub Gselman, duh. pom.
p. Franci Pivec, župnik v Košakih (2007–2008), umrl tukaj 2008
p. Janez Papa, kaplan
p. Tomaž Pinter, kaplan (2008–2010)
br. Tilen Gregor Urtef, bogoslovec (2007–2008)

2010–2013

p. Jože Urbanija, gvardijan, župnik v Košakih
p. Tomaž Hočevar, župnik
p. Bogoljub Gselman, duh. pom., umrl tukaj 2013
p. Tomaž Pinter, kaplan (2010–2011)
p. Evgen Ketik, spovednik (2011–2013)
br. Jan Cveteč, diakon (2011–2012)

2013–2016

p. Bogdan Rus, gvardijan, kaplan (2013–2015)
p. Tomaž Hočevar, župnik
p. Janez Tretjak, izseljenski duhovnik (2013–2014), umrl tukaj 2014
p. Evgen Ketik, spovednik (2013–2014), umrl 2015, Koper
p. Benedikt Emberšič, kaplan (2014–2016)
p. Franc Kovše, gvardijan, kaplan (2015–2016)

2016–2019

p. Franc Kovše, gvardijan, župnik
p. Janez Papa, vikar, duh. pom.
p. Benedikt Emberšič, kaplan

2019–2022

p. Janez Papa, gvardijan, župnik
p. Franc Kovše, vikar, kaplan
p. Boris Markež, spovednik

2022–

p. Janez Papa, gvardijan, župnik
p. Franc Kovše, vikar, kaplan
p. Boris Markež, spovednik

2013, pogled na cerkev in okolico z bazilike v ozadju

Viške novice

Jezusovo naročilo: ... »Pojdite in se nekoliko odpočijte«, nam zelo prav pride, nekako odveč pa je poudarek »sami zase«. Kaj naj človek počne sam zase? Nemir se je naselil v človeka. Rad bi našel otok popolne sreče, a takega otoka svet ne premore. In človek se poda in se pridruži čakalni vrsti v koloni ali v kakšni drugačni vrsti, npr. pri zdravniku. Čas pa beži!

V maju smo se veselili prvoobhajancev in birmancev. Vsak dogodek zase je bil velik praznik, ki je zaznamovale celo župnijo. Rednim birmancem so se pridružili še katehumeni, ki so z bogato življenjsko izkušnjo dodali k žlahtnosti dogodka in vere v Kristusa.

ČopžV juniju smo bogato in veselo obeležili farnega zavetnika sv. Antona Padovanskega. Slovesnost je vodil p. Viktor. Pred tem pa smo kot župnija poromali še k njemu v Padovo. Letos je z nami ob zaključku pastoralnega leta poromal tudi župnijski zbor, ki je s petjem obogatil bogoslužje.

Počitnice so se precej drugače zasukale, kot so bile načrtovane. Najprej jih je začel gvardijan p. Tadej. Izbral je *camino*, a mu ga je Gospod precej skrajšal, na neki način pa podaljšal in smo ga bili vsi posredno deležni. Njemu ljubi vrt je opazoval le z okna. Tudi p. Anton je del počitnic zamenjal samostan za bolnišnico, kjer je preživel nekaj dni, da so mu okrepili srce s tehničnimi pripomočki. Srčni spodbujevalec je postal njegov stalni spremljevalec. To je bil nenačrtovani poseg v načrtovane počitnice. Tako se je tudi za njega potrdilo staro pravilo: »Človek obrača, Bog obrne!« Komisar p. Peter zdaj, ko je nekaj romanj odpadlo, več časa posveča čebelar in košnji na vrtu in še marsikaj drugega, tudi za kakšen pogreb ima čas in da lahko ustreže, ko ga prijatelji vabijo na razna praznična kosila. Pa še letne duhovne vaje mu je božja previdnost omogočila. Rad razmišlja in govori o prihodnjem provincialnem kapitlju. To vam je že znano!

Tudi župnik p. Pepi je bil veliko odsoten, pa ne predvsem zaradi zaslužnega oddiha, saj so bile njegove počitnice vključene v zbranost in delo v domačem okolju pri Sv. Trojici in v duhovno poglobitev v Franciji, z otroci na morju in še v kakšno romanje.

Družbo so nam delali sobratje, lanski zlatomašnik p. Krizolog, ki rad obuja spomine. Seveda je obiskoval znanke še iz študijskih let in tiste, ki jih je gostil, ko so bili pri njem na obisku. Rad pa je prevzel tudi kakšno nedeljsko mašo, še posebno v podružnični cerkvi. Nekaj dni je bil naš gost tudi letošnji zlatomašnik p. Marko. Tudi on je obiskoval svojce, posnel nekaj pogovorov za Radio Ognjišče – razkril je svoje delo z bolniki in globoko duhovno življenje. Rad se je pridružil naši molitvi.

Obiskal in somaševal je tudi naš farni rojak p. Simon Peter, ko je bil na obisku pri starših. Dnevi pa

se seveda hitro iztečejo in zopet je treba stopiti vsakodnevni delovni ritem v domačem dvorišču. Naše je zelo obsežno.

Včasih slišimo starše, da komaj čakajo, da se šola začne, ker v družini lažje vzpostavijo red in vedo, kje se otroci nahajajo. (Tudi v samostanih ni dosti drugače, razen v kontemplativnih redovih!). Zopet bo lažje najti ministranta in organista pri vsakodnevni maši.

Čas počitnic je minil, zaorali smo v novo pastoralno leto, kaj več bomo slišali o sinodalnem dogajanju in naši skupni 800-letnici in tako prešli v sveto jubilejno leto. Hvala Bogu za toplo poletje.

PZ

Romanje z družino v Assisi

Zmožem se običajno udeleživa duhovnih vaj za zakonce, zato je bilo družinsko romanje s 16-letnikom in 7-letnico nekaj posebnega.

Najmlajšo so nagovorile privlačne sv. maše. P. Marjan je pridige pripravil z velikimi fotografijami, ki so jih otroci držali kot plakate, in naša hči se je takoj javila, da sodeluje. Ko smo se odpravljali na romanje, je zatrdila, da maše vsak dan že ne bo mogla prenašati. Že po prvi maši v Assisiju je spremenila mnenje. Pritegnile so jo tudi pesmi sodobne krščanske glasbe, ki jih rada prepeva. Veliko je pomenila družba drugih podobno starih otrok. Na ta način je zmogla tudi pot po vročini do cerkvice sv. Damijana in vzpon nazaj v mesto.

Ko smo poslušali o čudežih, smo tudi v svoji družini prepoznali dva čudeža: smernik na avtu je po okvari sam od sebe nerazložljivo začel delovati, in po dolgem iskanju torbice s slušalkami in sprejemnikom so se le-ti znašli v nahrbtniku, kjer so morali biti. Precej smo molili za srečno pot in molitev očitno ni bila zaman.

Še bolj pa je bila to priložnost, da smo hčeri nazorno razložili, kako se pogovarjati z Jezusom, kako razumeti njegove usmeritve. Bila je namreč močno presenečena, kako je Križani spregovoril sv. Frančišku v cerkvi sv. Damijana.

Naju z možem so nagovorile spodbude o Jezusu, ki rad sodeluje z nama v zakonu, in poziv, naj nikoli ne obupamo nad svojimi otroki, češ da so odtavali. Starši o otrocih in otroci o starših smo razmišljali pri grobu bl. Carla Acutisa. Greccio z jasicami nam je govoril o tem, naj ohranimo otroško odprtost, in o pomembnosti praznovanja. Frančišek in Klara sta nam pričala o veselju do življenja in o hvaležnosti. In kaj je zagotovilo za nebesa? Delati majhne stvari z veliko ljubeznijo - to smo uspeli razložiti tudi najmlajši.

V resnici v vsakdanjem življenju velikokrat ni zagon ali časa, da otrokom prenesemo našo osebno vero in še kaj zraven. To romanje nam je vse to dalo. Hvala!

Barbara Mlinar

Romanje v Assisi je potovanje za osebno preobrazbo, živo pričevanje vere in duhovno prenavo

Romanje je pomemben dogodek v življenju vsakega vernika. Pravzaprav je slika človeškega življenja – spominja nas, da je človek potnik, da mu ta svet ni stalno bivališče, ampak je na poti med dvema svetovoma – prvim minljivim in drugim večnim.

Tokrat je bil cilj našega romanja pod vodstvom p. Marjana Čudna OFM in p. Janeza Papa OFM Assisi. Mesto, ki leži v srcu italijanske pokrajine Umbrija, in mesto enih najbolj spoštovanih svetnikov v krščanstvu, sv. Frančiška in sv. Klare. Prišli smo tja ne le, da bi molili in jima izkazali čast, ampak da bi tudi občutili

Boga – neposredno in intenzivno – in poskušali globlje razumeti svojo duhovno pot.

Bistvo romanja v Assisi leži v osebni preobrazbi, ki se je zgodila medtem ko smo romarji obiskovali in doživljali sveta mesta ter poglobljeno razmišljali o duhovnih sporočilih in naukih. Potovanje je bilo za vsakega romarja posebno, edinstveno, oblikovano po njegovih osebnih izkušnjah in lastnem razmišljanju. To pa je vodilo do globokega samospraševanja in osebne rasti v veri.

V baziliki sv. Frančiška smo prišli ne le, da bi videli grob sv. Frančiška, ampak smo imeli tudi priložnost za osebno molitev in lastno razmišljanje. Gledajoč freske

Giotta, ki prikazujejo življenje sv. Frančiška, smo lahko razmišljali o naših življenjih in preko življenja sv. Frančiška naredili pregled tudi našega lastnega življenja.

V baziliki sv. Klare, sledilke sv. Frančiška in ustanoviteljice reda Klaris, smo se seznanili z molitvenim življenjem sv. Klare, z njeno trdno vero, pogumom in odločnostjo. To nas je spodbudilo k razmišljanju o naših lastnih duhovnih obveznostih in o naši osebni veri, predanosti in odločnosti pri izpolnjevanju Božje volje.

Eremo delle Carceri, osamljeno mesto nad Assisijem, kjer so se sveti Frančišek in njegovi sledilci umikali k molitvi in meditaciji, je kraj miru. Kraj, ki nam, romarjem, kaže, da je za globljo povezanost z Bogom potrebna vztrajna molitev, post, razmišljanje in prepoznavanje ter poveljevanje vsega, kar je Bog ustvaril. Ravno tukaj, poslušajoč zvoke narave – šumenje vetra, šelestenje listov, sončne žarke, mir, ki ga ponuja narava – se je lahko čutilo duhovno vzdušje in se je izkusila prisotnost Boga skozi vse, kar nas obkroža.

Romanje v Assisi je bilo veliko več kot potovanje skozi sveta mesta. Bilo je izkušnja, kjer se prepozna Božjo prisotnost skozi vero drugih romarjev. Lahko rečem, da je bilo preobrazbena izkušnja, ki me navdihuje, da svojo vero živim na drugačen, globlji način. Spoznanje in razmišljanje o življenju sv. Frančiška in sv. Klare me je soočilo z modelom duhovnosti, ki po-

udarja osebno preobrazbo, skupno pričevanje in globoko povezanost z Bogom. Vrnila sem se z obnovljenim občutkom za naš cilj v življenju, za obveznost in potrebo po preprostejšem življenju z več sočutja do drugih. Vse to pa spremljano z mirom in povezanostjo z Bogom.

Ana Mitev, Makedonija

Zakaj smo izbrali družinsko romanje Assisi 2024?

9 letna hči si je že nekaj časa želela, da ne bi kar naprej hodili naokrog z našim starim avtodomom in da bi končno spala v kakšni drugi postelji...

12 letni Ruj je šel, ker je moral iti

Sama sem iskala nekaj, kar bi bilo v zahvalo in čast Bogu ob najini 25letnici poroke.

Mož Luka pa se je strinjal tako kot po navadi.

Kako je in kaj je bilo na romanju?

Težko opišeš, ker vsakega se dotakne na svojstven način. Nekaj v tebi se spremeni. Vate se naseli nek poseben mir, umirjenost, lahkotnost, spontanost, svoboda.... Od znotraj seva navzven lepota, svetloba, dobronamernost in srčnost....

In kot pravi p. Marjan, ne gre zato, da bi zgodovinsko šli skoz vse te kraje, prostore.... Gre zato, da gredo vse te zgodbe, ljudje, kraji skozi nas in tam, v nas, se zgodi sprememba na res dober način....

Ena mala družinska prigoda po romanju...

Pomivalni stroj pri nas doma že nekaj časa slabo pomiva. Z mojo 9 letnico se lotiva ročnega pomivanja ene velike gore in zasušene posode. Ob koncu najine akcije spregovori; Mami, kajne, majhne stvari je potrebno delati z veliko ljubeznijo? Samo pokimam in solza sreče mi steče po licu.

Hvala p. Marjanu in p. Janezu ter vsem ostalim so-romarjem za nepozabno poletno avanturo. Hvala za nova poznanstva in prijateljstva. Hvala, dobri Bog, da si nas opogumil in potisnil kljub napovedani vročini v te čudovite kraje in ljudi. Hvala, ker si nas varoval na poti in med tem tudi varoval naše domove in ostale člane družine, ki so ostali doma. Prosim Te, daj, da bi izkusili še kdaj tako pustolovščino, kjer se nahranimo in okrepčamo in prinesemo LUC ostalim, ki jih srečujemo na naših življenjskih poteh.

Mija Šuštersič

Na romanje sem se odpravila že drugič, vendar se prvega ne spomnim, ker sem bila še majhna. Romanje je prav posebno doživetje, ko greš z družino, ker imaš veliko časa in se lahko celo bolj povežeš! Na romanju spoznaš različne kraje, kjer je deloval Sveti Frančišek in njegovo življenje, vedno pa je bilo dovolj časa tudi za to, da smo se umirili in se ustavili v svoji molitvi in razmišljanju. Zelo mi je bilo všeč to, da smo imeli vse maše zunaj. Tudi moja mlajša bratec in sestra sta na romanju zelo uživala, saj romanje ni bilo samo za odrasle, ampak smo tudi mi zelo dobro in od blizu spoznali Frančiškovo življenje. Za vse je bilo zelo zanimivo in prav vsi smo imeli od tega romanja največ, kar se je le dalo! Zagotovo se ga bomo udeležili še kdaj!

Eva Julija Pacek

TEOLOŠKI IN PASTORALNI IZZIVI

Brezmadežna (1854-2024)

Letos se spominjamo 170-letnice verske resnice, da je Devica Marija brez madeža spočeta, kar je štiri leta (1858) v Lurdu Bernardki sama potrdila: »Jaz sem Brezmadežno spočetje.« Tako je sama potrdila resnico, ki jo je papež Pij IX. razglasil 8. decembra 1854.

Leto 2024 naj nam bo v spodbudo, da bi se globoko zamislili, kdo je Brezmadežna in kakšen je naš osebni odnos do nje. Če ne bi imeli Brezmadežne, sploh ne bi vedeli, kaj je raj. Ona je ostanek raja. Sv. Anzelm se čudi: »Kako vzvišena si, nebeška Kraljica! Zakaj vse, kar je, je ali visoko nad Teboj ali pa globoko pod Teboj. Nad Teboj je samo še Bog, vse pa, kar ni Bog, je globoko pod Teboj.« To ženo je v razodetju na otoku Patmosu videl evangelist sv. Janez in jo takole predstavlja: »In prikazalo se je veliko znamenje na nebu: žena, obdana s soncem, in mesec pod njenimi nogami in venec iz dvanajstih zvezd na njeni glavi« (Raz 12,1).

Praznik Brezmadežne so na Vzhodu praznovali že davno pred razglasitvijo na Zahodu. Praznik je dobil posebno veljavo, ko je papež Pij IX. Izjavil: »Izpovedujemo, razglasamo in odredimo, da je nauk, ki je učil, ki uči, da je blažena Devica Marija brez madeža spočeta, od Boga razodet in da ga verniki vseh časov morajo verovati.« Škofje in zbrani verniki so odgovorili: »Amen.« In po cerkvi se je razlegalo: »Pozdravljena, brezmadežna Devica!«

Opat sv. Bernard velja za enega izmed največjih Marijinih častilcev, saj je Mariji posvetil vse svoje življenje in delovanje: o njej je govoril, pisal in predvsem k njej molil. Kdo ne pozna njene zaupne molitve: »Spomni se, o premila Devica Marija! Še nikoli ni bilo slišati, da bi ti koga zapustila, ki je pod tvoje varstvo prebežal, tebe pomoči prosil in se tvoji priprošnji priporočal.« Kam naj bi se zatekel otrok, kadar trpi, kadar si ne ve več pomagati, če ne k materi? Opat Bernard je nekoč govoril svojim sobratom:

»Otroci moji, dovolite mi, da vam razkrijem svoje srce. Marija je za Bogom moje edino upanje in zave-
tje. Včasih mislim na svoje prejšnje življenje, pa mi
od strahu pred božjo sodbo kar kri zastaja po žilah.
Tedaj se vržem pred Marijo in jo rotim iz vsega srca,
naj me ne zapusti. Z vsem upanjem svoje duše jo
kličem: »Ti si moje edino upanje in Ona me usliši.
Duša se mi umiri, iz srca pa izgine strah.« Ko so ne-
koč v cerkvi pevci peli hvalnico »Pozdravljena, Kra-
ljica«, je Bernard sredi cerkve ves prevzet dodal: »O
milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!«
Te klice verni ponavljamo že od 12. stoletja, Bernar-
dovega stoletja. Poleg Bernarda imamo tudi ume-
tnike, kiparje, ki so Marijo ovekovečili s čopičem ali
pa v hladni marmor vklesali njeno bolečino. Najbolj
znani slikarji in kiparji so Michelangelo, Raffaello,
Leonardo da Vinci, fra Angelico, ter pesniki Dante
v Božanski komediji (Nebesa), Jacopone da Todì v
Stabat Mater, Goethe v sonetu Molitev Marjetke.
Veliko nam bi lahko povedal tudi opat sv. Odilo.
Kaj se je z njim zgodilo, nam je posredoval Ksaver
Meško: Bil je sredi 10. stol. Nekega dne je služkinja
grofa Beralda Clemontskega šla nakupovat. S seboj
je vzela grofovega sinčka Odila. Štiriletni deček je
bil kakor angelček, bil pa je hrom. Ni mogel hodi-
ti. Ker ga je težko nosila, ga je položila na stopnice
pred cerkvijo in mu naročila, naj mirno sedi, ker se
bo hitro vrnila. Kako se je prestrašila, ko se je vrnila,
otročička pa ni bilo nikjer! Gre v cerkev. In kaj vidi?
Deček stoji pri Marijinem oltarju in zamaknjen str-
mi v Marijin kip. Ko je namreč služkinja odšla, se je
Odilo splazil po vseh štirih v cerkev do Marijinega
oltarja. Tam je gledal Marijo, se spomnil, kako so
ga učili, da je Marija dobra, da je mogočna, da rada
pomaga. Pa je prosil: »Glej, Mati Marija, hoditi ne
morem. Ti mi pomagaj!« Odilo se je prejel za oltar
in poskušal vstati. Vstal je. Bil je ozdravljen. Služ-
kinja ga je našla, ko je zamišljen strmela v Marijin
kip. Čez leta je Odilo stopil v samostan v Clunyju.
Postal je opat. Več kot šestinpetdeset let je s sve-
tniško vnemo vodil mnogoštevilno benediktinsko
družino, pomagal je papežem in vladarjem z nasve-
ti. Postal je velik svetnik. Umrj je l. 1049.

Na prehodu 12. In 13. stoletja se je sv. Domi-
nik odločil, da se bo proti krivi veri boril z rožnim
vencem, ker rožni venec vsebuje vse poglavitne re-
snice svete vere. Papeži so priznavali, da je molitev
rožnega venca prinesla blagoslov: »Rožni venec je
močno orožje za obrambo sv. Cerkve in krščanske-
ga ljudstva: po njem smo deležni javnih in zasebnih
dobrot.« Sv. Dominik je v cerkvi sv. Petra v Rimu
med gorečo molitvijo za božjo Cerkev doživel iz-
redno prikazen: videl je, kako hoče Bog v pravični
jezi kaznovati svet zaradi njegovih hudobij. Tedaj
pristopita moža, ki se ponudita, da bosta z apostol-
sko gorečnostjo obudila v srcih ljudi vero in vžgala
ljubezen do Boga ter dala zadoščenje božji pravici.
Zaradi tega je Bog svetu prizanesel. V enem od teh
dveh mož je Dominik takoj spoznal samega sebe, za
dr drugega pa ni vedel, kdo naj bi bil. Naslednji dan je
v cerkvi našel v molitev zatopljenega mladeniča, v
katerem je spoznal skrivnostnega prijatelja in apo-

stola božjega kraljestva. To je bil sv. Frančišek Asiški.
Molitve rožnega venca prinaša milost in blagoslov,
zato ga je Marija ponovno priporočila in naročila v
molitev v Lurdu in Fatimi. Konec 13. stoletja je bil
vztrajen zagovornik brezmadežnega spočetja Devi-
ce Marije veliki frančiškanski učenjak bl. Janez Duns
Skot. Sv. Dominik in sv. Frančišek sta imela veliko
skupnega, med drugim tudi ljubezen do nebeške
Mater. Posebna zasluga sv. Frančiška je, da je te-
daj javno oznanjal nauk o Marijinem brezmadežnem
spočetju, ki ga je Cerkev šele čez šesto let slovesno
razglasila za versko resnico. Svoj red je postavil pod
varstvo Brezmadežne. Vedno in povsod je bil glasnik
Marijine slave. Na pobudo njegovega reda je Cerkev
angelovemu pozdravu »Zdravamarija« dodala moli-
tev: »Sveta Marija, Mati božja ...«, ki jo odtlej molijo
milijoni vernikov. Pravo češčenje božje Matere vodi
nujno k Jezusu. Ne more imeti Marije za Mater, kdor
nima Boga za Očeta.

P. Zdravko Jakop

ISKRICE

»**V** več kot je informacij, manj je vednosti. Več
kot je komunikacije, bolj svet razpada. Več
kot je komunikacije, bolj nastajajo razdori,
nič več skupnega sveta.« (Mladen Dolar, filozof)

»Več časa ko porabimo za povezanost na nešteti-
h napravah, manj časa imamo za resnična prijateljstva v
resničnem svetu.« (Alex Morritt)

»Hvala, ker berete. Prenesite to čudovito znanje
in navade na svoje otroke in vnuke. Dali jim boste ne-
precenljivo darilo.« (Nataša Luša, direktorica medij-
ske hiše Delo)

»Sončni vzhod prebuja naravo, branje knjig raz-
svetljuje glavo.« (Mongolski pregovor)

»Naša stroka gre k hudiču. Precejšen problem so
ti hudičevi strojčki /pametni telefoni; ljudje niso nava-
jeni več brati. Kaj mi pomaga pisana beseda, če podo-
ba teče sto na uro? Za branje rabiš potrpljenje, zbra-
nost, branje je osrečujoči napor.« (Delo, 8. 4. 2023)

»Svet ne gre v pravo smer. Preveč poudarjamo
svobodo, a ne gre več za svobodo, gre za pot v razpu-
ščenost in kaos tako pri vzgoji kot identiteti spolov.«
(Šaša Lendero, pevka)

»Problem je družben. Svet je padel s tečajev. Gre
za popoln upad norm, vrednot, morale med odrasli-
mi. Otroci so odraz družbe.« (Leonida Zalokar, ravnateljica
Strokovnega centra Planina)

»Permisivna vzgoja je povzročila otroku največjo
možno stisko na tem svetu. Otrok se je moral sam od-
ločati, kaj je dobro in kaj ni.« (Leonida Mrgole, sveto-
valka na področju odnosov in vzgoje otrok)

»Družbena klima se je radikalno spremenila, lju-
dem se danes ne zdi več vredno boriti za načela, pra-

vice in druge navidezno abstraktne reči, ampak na
prvo mesto postavljajo ugodje.« (prof. dr. Vesna Go-
dina, antropologinja).

»Pohlep je zastrupil človeške duše, svet obdal s
sovrastvom in nas povedel v bedo in prelivanje krvi.«
(Charlie Chaplin)

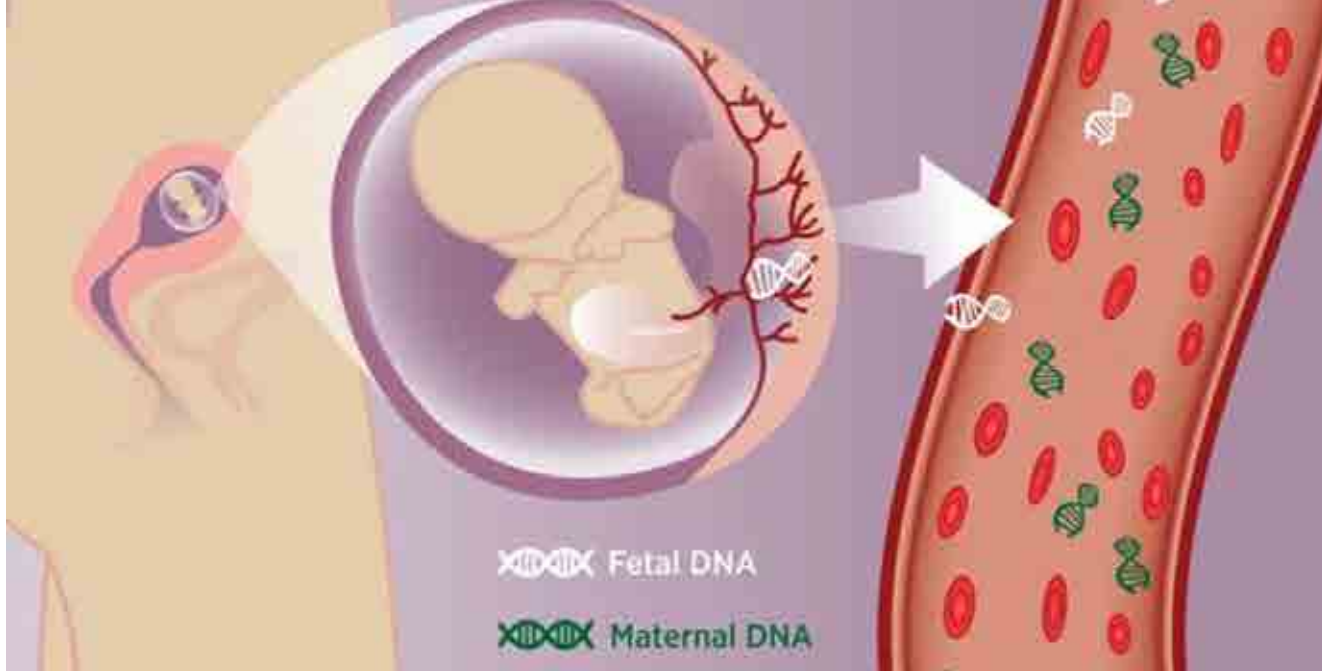
»Otroci, ki so se rodili s telefoni v rokah, imajo
največje probleme.« (Mija Repenšek, družinska in za-
konska terapevtka)

»Tehnologija je katastrofa za spomin: ničesar več
nimamo v glavah, vse je v napravah.« (Christos Niko-
luy)

»Za ustvarjanje umetnosti ne potrebujemo ume-
tne inteligence. Umetno inteligenco potrebujemo za
pisanje elektronskih sporočil, čiščenje hiše in dostavo
živil, da bomo lahko ustvarjali več umetnosti.« (Ame-
riška pisateljica S. J. Sindu, Delo 18. 7. t. l.). Poljska pi-
sateljica Joanna Maciejewska pravi podobno: »Rada
bi, da umetna inteligenca namesto mene pere perilo
in pomiva posodo, da bi lahko sama ustvarjala ume-
tnost in literaturo, ne pa da umetna inteligenca na-
mesto mene ustvarja umetnost in literaturo, zato da
lahko sama perem in pomivam.«

Umetna inteligenca (UI) vodi do tega, da je člo-
vek postal orodje svojega orodja. In ne bo znal na WC,
če mu tega ne bo »ukazal« pameten telefon. Kaj so
hišni ljubljenci, vemo in zdaj bo človek postal hišni
ljubljenček UI. (razmišljanje Uroša Blatnika, univ. dipl.
psihologa). Misleci se bojijo, da bo čas UI najbolj dol-
gočasna doba!.

**Zbral
p. Zdravko**

Kakšna zmaga?

Francoski parlament je 4. marca t. l. izglasoval predlog, da se v ustavo zapiše, da je umetna prekinitve nosečnosti z ustavo zagotovljena. Tudi Evropski parlament je glasoval o pravici do splava. Torej je splav dovoljen, torej »zakonit«. Ali je to mogoče? To ni zmaga, to je poraz človečnosti! Smrtna kazen je odpravljena tudi za zločince. Za nedolžne spočete otroke pa z ustavo dovoljena. Francija, ki se ponaša s kulturo, je zdaj zdrsnila med totalitarne države. Nedolžni otroci, ki si niso sami dali življenja, jim ga lahko vzamejo tisti, ki so jim ga posredovali in bi ga morali varovati in mu pustili živeti. Parlament je naredil »skupni greh« in glasovalci so se skrili med anonimne krivce. Toda, »vest ne pozna pristranosti«. Pred vestjo se nihče ne more skriti. Na sodni dan »bodo gledali vanj, ki so ga prebodli«. Nedolžno bitje, ki je začelo živeti pod srcem matere, je iztrgano, bel cvet je pohojen. Nihče ga ni branil, razen 5. božja zapoved: »Ne ubijaj!« Greh je osebna zadeva, nekaj drugega kot 'pesek v čevlju', to je dejanje, ki za vedno jemlje mirno spanje. Drugače ne more biti! Tudi lastovičje gnezdo, v katerem je venček glav, ki jih skrbno hranita starša, veliko pove! »Zalezli so moj ptičji rod, / iz gnezda vrgli ga za plot, / mladički tam pomrli so, / oči svetle zaprlo so« (Ljudska). »Otroka, ki nalašč pomečka rožo ali muči martinčka, bi morali poslati spat brez večerje« (Carlo Carretto). Iztrgati otroka iz materinega telesa, pa je »zakonito«, torej dovoljeno. Ali smo ob pamet! »Pravice do splava ne more biti!«

Gotovo lahko pridejo stiske z nosečnostjo, ki pa prej ali slej minejo, hoteni splav pa pusti v vesti posledice, ki jih razumen človek ne more pozabiti. Danes predvsem govorijo o stiskah in navajajo težave, da bi opravičili splav oziroma povzročitelje splava, ne povedo pa stiske, ki sledijo po splavu. Naj navedem en sam primer izmed mnogih: Bil sem na duhovnih vajah in pride klic, da želi bolnica, da se jih čimprej oglašim. Takoj sem šel in ko sem stopil v bolniško sobo, je bolnica, težko bolna izgovorila: »Splav sem naredila!« Vprašal sem jo, če obžaluje to dejanje? Zelo obžalujem! Podelil sem ji v Božjem imenu odvezo, maziljenje in obhajilo in se poslovil. Naslednji dan je mirno zaspala. Dolga leta je trpela, ker jo je spremljalo to dejanje,

ki ga hočejo narediti zakonitega, ko ljudi zavajajo, češ, če je dovoljeno, potem pač lahko naredimo. Taki ljudje bodo pozneje tožili državo za vse trpljenje za uničeno življenje, ker so 'zakonito' uničili začeto življenje. Povejmo resnico in ne zavajajmo ljudi z zmotami in skrbimo, da bi mlade pravi čas poučili, da »spolnost ni enaka ljubezni!«

Avgusta leta 2020 smo brali v Delu, da je zdravnikovo najgrše delo splav. (Papež Frančišek je 1. marca podobno dejal, »teorija spola, to je zelo grda nevarnost, ki briše razlike«). Lahko razumemo ugovor vesti zdravnikov, saj se »grdim« dejanjem izognejo, še posebej, če ranijo svojo vest. Zdravniki se zavedajo Hipokratove zaprisege, v kateri beremo: »...da ne bom nikoli nikomur - tudi ko bi me prosil - zapisal smrtne droge ali ga z nasvetom napeljeval na tako misel, prav tako ne bom nobeni ženski dal pripomočka za uničenje telesnega plodu...«

Učimo se tudi iz narave, iz živalskega sveta. Živali skrbijo in varujejo svoje mladiče, in živali to delajo po nagonu, človek pa se mora ravnati po vesti, razumu in razodetju. Božja postava je nespremenljiva in dve kamniti tabli kljubujejo vsem novotarijam. Veliko bolj preprosto je in stane manj moči izpolnjevati božje zapovedi, kakor jih prelamljati. Nobeno breme niso, marveč pomoč.

Otrok prinaša kulturo v hišo, kjer pa odklanjajo otroke, postane kultura surova in odnosi vedno trši. Najbolj sramotna rana sedanje družbe je, da ne varuje življenja, ki se rodi, temveč ga celo ubijamo. Cerkev je za življenje. Državo bo drago stalo, ko bodo številne tožbe zaradi zapeljivanja mladih (spremembe spola in vseh drugih anomalij sedanjega časa), vse je dovoljeno, nasilje narašča, volja do življenja pada, narod pa propada. Mladim je treba dati v roke poučne knjige: Hrepenenje po nežnosti, Ljubezen je čustvo, ki se ga moramo učiti, Kaj mi pomeni Bog ... Povejmo, da je spolnost dar in odgovornost. Vsi odgovorni za narod naj bi se zavzeli »za« življenje, ker je sveto in nedotakljivo in zahteva vso našo pozornost in sodelovanje vseh odgovornih, če se hočemo izogniti »pokopališkemu miru«, ki grozi našemu narodu in Evropi!

P. Zdravko Jakop

Slomškov september

Mesec september lahko poimenujemo: Slomškov september, ker se spominjamo dogodkov, ki so povezani z njegovim življenjem in njegovimi dejanji. V mašnika je bil v Celovcu posvečen 8. sept. 1824 (200-letnica); posvetil ga je celovski škof Jakob Paulitsch, novo mašo je daroval v Olimju 26. septembra istega leta in tudi njegove smrti se spominjamo 24. sept. (1862); tudi za blaženega je bil prištet, in sicer 19. 9. 1999, torej pred 25. leti. Res je september Slomškov.

Njegova dejanja imajo rojstni dan v septembru, naj samo omenim ustanovitev Mohorjeve družbe (1851). To je dediščina, ki ne bo nikoli pozabljena!

In druga konkretna dejanja! Ko je papež Pij IX. leta 1848 s posebno okrožnico povabil vzhodne kristjane, naj se vrnejo v katoliško Cerkev, je Slomšek prisluhnil in sept. leta 1851 odgovoril na to papeževo pobudo z ustanovitvijo Bratovščine sv. Cirila in Metoda. To je želel storiti sam na duhovnih vajah v frančiškanskem samostanu v Brežicah, ker pa je med potjo zbolel, je to v njegovem imenu storil voditelj duhovnih vaj p. Serapijon Vencel. Večina udeležencev (duhovnikov) se je včlanila, kar je Slomška razveselilo. Bratovščina je prestopila meje in po številu članov hitro rastla. Ni mi znano, da bi kdo od tedanjih avstrijskih škofov storil kaj podobnega. Nekaj let pozneje so Nemci dobili Bratovščino sv. Petra, ki je imela isti namen: delo za zedinjenje kristjanov.

Zelo lepo gesto usmiljenja je Slomšek storil, ko je 21. septembra 1860 napisal prisrčno pismo s prošnjo za pomoč preganjanim ljudem; opozoril je na tragedijo Maronitov. Le-te so v Libanonu preganjali Druzi in Turki in so jih ob binkošti (1860) pobili nad 20.000. (Maroniti so v Siriji ločena cerkvena skupnost od vzhodne Cerkve, s sirskim bogoslužnim jezikom, od 12. stol. združena z Rimom).

Slomšek je bil aktiven, pastir z iskro. S kakšnim žarom je v pastirskem pismu vernikom sporočil resnico, ko je papež Pij IX. 1854 razglasil, da je Marija brezmadežna spočeta. »Preljubi! Veselo novico vam oznanjam, ki bo večno slovela – slovela v čast in hvalo Bogu in Mariji, ki si jo živo v srce zapišite!« Prav letos mineva 170 let, ko so 8. decembra v baziliki sv. Petra na razglasenje škofje, duhovniki in verniki zaklicali: »Pozdravljena, brezmadežna Devica!«

Nepozabno je, kar se je zgodilo 19. 9. 1999 (pred 25. leti) na Betnavi v Mariboru, ko je papež Janez Pavel II. razglasil: »...da se častitljivi Božji služabnik Anton Martin Slomšek odslej imenuje blaženi ...«! Kakšno razpoloženje in veselje je povežalo zbrano množico! Tega ne bom nikoli pozabil. Na to slavlje smo se, razumljivo, podali peš in čakali, da bo helikopter pristal in bomo sprejeli moža v beam..

Datum z petimi deveticami si lahko zapomnimo in vse, kar je s Slomškom povezano, še posebej, ko je v nedeljo, 4. septembra 1859 prvič kot škof stopil v stolnico in zbrane vernike toplo nagovoril. Opravil je veliko delo, Maribor je postalo škofijsko mesto. V nagovoru je razodel slutnjo, da je pred njim le še tri leta življenja.

»Slomšek še vedno raste in bo rasel, dokler ne zra- ste iz njega božji svetnik, ki ga bomo častili na oltarjih.« (dr. Franc Kovačič). Slomšek je veliko več kot mislimo, saj ga premalo poznamo. Rebula je vedel, kaj je napisal v knjigi »Slomšek pastir prihodnosti«. Hvala Rebuli za njegovo izčrpno knjigo. Tudi njega se hvaležno spominjamo ob njegovi stoletnici rojstva (1924 – 2024).

P. Zdravko Jakop

abrovska frančiškanska provincija svetega kelita

POROČILA

let. XVIII. (jubilar. št. oktobra 1974) str. 8

VSEBINA:

I. »Generalna Kurija«:

Dekret v. generaln. ministra – potrditev prov. vodstev in novih služb v prov. in kustodiji.....142

Dekret p. generaln. ministra – sprejeto od pra. ministr. služb.....143

Imenovanje:

P. W. O'Connell, branilec veri pri Apostolaki signaturi.....144

Razno:

Ogled p. Evgena nazaj v Togo.....144

»Če pšenice zrno ne umrje«.....144

Dela za prenovo.....146

Posvetitev oltarja in blagoslovitev slike Kalostne MB v Siski.....148

Ideal frančiškanskega življenja pri sv. Bonaventuri.....149

Študijsko – raziskovalno potovanje v Sveto deželo (izrael).....161

Bredanje.....163

II. provincijalna:

Franziskan. svetnikov in vernih duš.....164

Minijon v Tuniziji.....165

Sveto pismo.....165

III. tajništva:

Statistik predstojnikov na Brezjah.....166

Definitori in soja.....167

Jubileji.....167

Slovesne obljube.....167

Neslovesne obljube.....168

Vojaske službe.....168

IV. maj malijo zamrtve:

Marija Stražar – mama v Grotiana.....169

Marija Mimika Ploj.....169

Jane Glavica.....170

Kako se je začelo?

Petdeset let dopisnik Poročil

Najprej se moram spomniti na svojega strica Jožeta Krajnc, ki je l. 1947 v Mohorjevem koledarju objavil nekaj svojih domoljubnih pesmi. Pozneje pa je napisal še nekaj knjig; ena od teh opisuje, kako je preživel in se vrnil iz vojne. Ne trdim, da sem ga hotel posnemati. Pozabil pa ga nisem! Brali smo Mohorjeve knjige ob petrolejki.

Sam sem leta 1957 za Kmečki glas napisal krajši zapis; ne vem več točno kaj, pač nekaj, kako smo tedaj mladi živeli na kmetih. Leta 1959 sem pobiral članarino za Kmečki glas in spoznaval skromno življenje na Paškem Kozjaku. Največ pa smo pisali pri vojaki, saj je bila to edina komunikacija z domačimi. Vsak večer smo čakali, da je četni pisar delil prispelo pošto. Vem, da je bil z menoj neki Jakomin in ker se moj priimek začne podobno – dovolj je bil prvi zlog in oba sva skočila, ko sva slišala prvi zlog, seveda večkrat zaman. Največ sem dobil pošte od mame, žal, da teh pisem nisem shranil, kar mi je seveda zelo žal.

Za naša Poročila pa sem na spodbudo p. Viktorja Papeža, ki je bil tedaj naš magister, ustregel njegovi želji in strnil v »potopis«. P. Silvin je za novomašnike pripravil romanje v Sveto deželo, katerega sva se udeležila tudi s p. Viktorjem. To je bilo v jeseni l. 1974, in ko smo se vrnili, me je p. Viktor spodbudil, naj to »romanje« opišem za Poročila. Napisal sem v dveh ali treh številkah, pač kot sem znal in doživel »študijsko romanje«. (Poročila 9/1974).

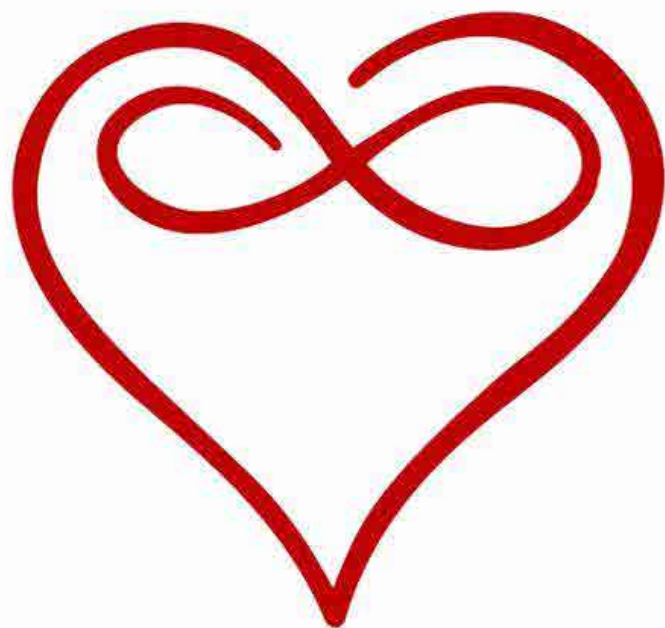
Leta 1984 pa sem razumel neke vrste »pohvalo«, ki sta jo napisala (Poročila 1/1984) urednik Poročil p. Benjamin Tomšič in tajnik province dr. p. Bernardin Sušnik: »Rubrika 'Iz naših samostanov' je velikokrat prav revna. Če se ne bi večkrat oglašil p. Zdravko, bi komaj imeli kaj poročati. Ko človek prebira glasila drugih provinc, ugotovi ...«

Seveda so se oglasili s pripombami v pismih tudi drugi, npr. p. Hieronim. Kot predsednik Mohorjeve družbe je bil hvaležen, ko sem vsako leto v Poročilih

predstavil redno zbirko Mohorjevih knjig. Opomnil pa me je, da ene brošure nisem niti omenil, njemu pa je veliko pomenila. Se pa zdaj ne spomnil, za katero brošuro je šlo. Posebej je bil presenečen, ko sem v Poročilih napisal nekaj v spomin Kocbeku ob njegovi smrti. Kocbek je zadnje sveto obhajilo prejel iz mojih rok na Bokalcih. Oglasil se je tudi p. Roman Tominec, in sicer v zvezi z zapisom o Lili Novy. Napisal mi je pismo, v katerem pravi, da rad prebere moje zapise (eseje); glede Lili pa je imel pripombo – citiral sem pisatelja, pesnika, dramatika, esejista, prevajalca Jožeta Podjavorška, ki je pesnici Lili Novy dal vzdevek 'čvekatura', s čimer se p. Roman ni strinjal, saj je bil njen spovednik in se je z njo veliko pogovarjal, bila je po njegovem mnenju bistra žena, globoko verna, in ker je sama veliko trpela zaradi nesrečnega zakona, nazadnje pa je tudi za rakom umrla – pogovarjala se je tudi o zahtevnih vsebinah.

In zakaj pišem? Rad imam knjige in marsikatera me navduši in ogreje, pa si kaj podčrtam in potem večkrat pogledam in celo izpišem. Na ta način ohranjam tudi spomin, kolikor je pač sploh mogoče. S pisanjem se človek tudi izpoveduje, zato ljudje pišejo dnevnike – nekateri imajo za to pravo karizmo. Napisani spomini imajo daljšo življenjsko dobo, kot jo imajo materialni spomeniki. Tako se je začelo pred petdesetimi leti.

P. Zdravko

V šoli svojega srca

Moja šola je babica zgodovina:
brez zardevanja in nadutosti
mi razkriva medalje, ki smo si jih kovali,
in poraze, ki so nas uničevali,
a smo z odlikovanji in biči
vedno znova preživeli.

Moja šola je mati domovina:
tolikokrat teptana in zavržena,
tolikokrat prepojena s krvjo in posvečena,
nas, vedno znova odeta v svobodo
in tako neizčrpno lepa in bogata,
še zmeraj vse doji.

Moja šola je sestra narava:
vse sprejema in vse daje,
vse ozdravi in veliko odpušča,
vedno ohranja, kar je lepo,
daje domovino tistemu, kar je prav,
in se ji nikoli nikamor ne mudi.

Moja šola je zaročenka ponižnost:
vsa ponosna in vzravnana,
vsa krotka in usmiljena
me nenehno vabi v poročno zvestobo,
v svojo izbo veselega darovanja
in tihega rojevanja življenja.

Moja šola je občestvo upanja:
ne pozna praznine in norosti,
ne leporečenja in podkupovanja;
v njem se rojeva nova človečnost,
v njem se udejanja nova božja ljubezen,
in ustvarja nova bližina.

Že od nekdaj sem v šoli svojega srca,
in le v njem si Ti nenehno z mano:
že pri vratih ga varuješ pred tatovi,
v njegove brazde seješ semena modrosti,
njegove rane zapolnjuješ z biseri
in minevanje spreminjaš v večnost!

p. Pavle Jakop

Neskončno občudovanje	3
-----------------------	---

Iz generalne kurije

Tečaj za misijonarje iz treh Franciškovih redov	4
Kapitelj pod rogoznicami v pokrajini Veliki Kasai	5
Častitljivi Božji služabnik Luigi Palić (v albanščini Paliq)	7
Blagoslov križevega pota	8
Obisk generalnega ministra in pokrajinskega definitorja na Hrvaškem	10
Zaključek srečanja evropskih bratov z začasnimi zaobljubami	11
Br. Mladen Vukšić OFM imenovan za škofa	13
Pismo generalnega ministra za god sv. Klare, 2024	15

Iz provincialata

p. Miha Volk - 60 let duhovništva	18
Srečanje začasno zaobljubljenih bratov	19
Izlet klerikov, postulanta in aspirantov v Subotico	20
Preobleka Benjamina Božiča	21
Obnovitev začasnih zaobljub	23

Iz življenja bratov in samostanov

Nekaj dogodkov z Brezij	24
800 - letnica vtisnjenja ran sv. Frančišku iz Assisija (1224 – 2024)	
in 90 – letnica kardinala dr. Franca Rodeta (1934 – 2024)	29
Nadgradnja Muzeja jaslic Brezje Dr. Andreja Eržen Firšt	33
Utrinki izpod kamniških planin – iz Kamnika	35
Delo v knjižnici in arhivu samostana Ljubljana Center	40
V Nazarjah	44
160-letnica prihoda bratov frančiškanov v Maribor (1864-2024)	48
Viške novice	60
Romanje z družino v Assisi	62

Teološki in pastoralni izzivi

Brezmadežna (1854-2024)	65
ISKRICE	67
Kakšna zmaga?	68
Slomškov september	69
Petdeset let dopisnik Poročil	70
V šoli svojega srca	72

Poročila leto 2024 (LXXVII) številka 3

Izdala: Slovenska frančiškanska
provinca sv. Križa
Prešernov trg 4
1000 Ljubljana

Ureja: p. Krizostom Komar
Odgovarja: p. Marjan Čuden
Redni sodelavci: p. Darko Žnidaršič,
br. Janez Papa
Grafična priprava: Tina Bruno, ZBF
Tisk: Demat d.o.o., Ljubljana

Elektronski naslovi skupnosti

Provincialat	provincialni.minister@ofm.si
Definitorij	definitorij@ofm.si
Tajništvo province	tajnik@ofm.si
Prokuratura	prokuratura@ofm.si
Založba BF	zbf@ofm.si
Komisariat	komisariat@ofm.si
Generalna kurija	http://www.ofm.org
e-mail	[ime]@ofm.org [ime] je naziv urada ali oznaka osebe (npr. mingen, secgen, formgen, missgen, econgen, pax, acta, ipd.)

Elektronski naslovi bratov

Ambrož Mušič	ambroz.music@rkc.si
Andraž Arko	andraz.arko@rkc.si
Andrej Vovk	andrej.vovk.ofm@rkc.si
Anton Jerman	anton.jerman@gmail.com
Benedikt Dejan Emberšič	benediktdejanemberšič@gmail.com
Bernard Goličnik	bernard.golicnik@rkc.si
Bernard Karmanocky	bernard11k@aol.com
Boštjan Horvat	bostjan.horvat@ymail.com
Bogdan Knavs	bogdan.knavs@rkc.si
Bogdan Rus	bogdan.rus@rkc.si
Boris Markež	boris.markez@rkc.si
Christian Gostečnik	christian.gostecnik@guest.arnes.si
Ciril A. Božič	cirilofm@gmail.com
Darko Žnidaršič	darko.znidarsic@rkc.si
David Šrumpf	p.david.ofm@gmail.com
Edvard Kovač	edvard.kovac@guest.arnes.si
Franci Seničar	franci.senicar@gmail.com
Franci Kovše	franc.kovse1@gmail.com
Gregor Kos	gregor.kos@rkc.si
Jan Cvetek	jan.cvetek@gmail.com

Jan Dominik Bogataj	jan.dominik.bogataj@rkc.si
Janko Žagar	janko.zagar@hotmail.com
Janez Papa	janez.papa@rkc.si
Krizolog Cimerman	krizolog@yahoo.com
Krizostom Komar	krizostom.komar@rkc.si
Ksaver Babnik	ksaver.babnik@gmail.com
Mari Osredkar	mari.osredkar.ofm@siol.net
Marijan Cvitak	marijan.cvitak@ofm.si
Marjan Čuden	marjan.cuden@rkc.si
Marjan Čuk	marjan.cuk@rkc.si
Marko Novak	marko.novak@rkc.si
Metod Ogorevc	metod.ogorevc@ofm.si
Mihael S. Vovk	mihael.vovk@rkc.si
Milan Kadunc	milan.kadunc@rkc.si
Miran Špelič	miran.spelic@rkc.si
Miran Vidic	miran.vidic.ofm@gmail.com
Niko Žvokelj	niko.zvokelj@rkc.si
Pavle Jakop	pavle.jakop@gmail.com
Pepi Lebreht	pepi.lebreht@rkc.si
Peter Lavrih	pater.peter@rkc.si
Peter Vrabec	peter.vrabec@rkc.si
Rafko Slejko	rafaels@libero.it
Regalat Razbočan	regalat@gmail.com
Robert Bahčič	robert.bahcic@rkc.si
Silvin Krajnc	silvin.krajnc@rkc.si
Simon P. Berlec	simon.peter.berlec@rkc.si
Tadej Inglič	tadej.inglic@rkc.si
Tadej Strehovec	tadej.strehovec@gmail.com
Tomaž Hočevár	tomaz.hocevar@rkc.si
Tomaž Pinter	tomaz.pinter@rkc.si
Vid Lisjak	pater.vid@gmail.com
Viktor Papež	viktor.papez@rkc.si
Vili Pustoslemšek	vili.pustoslemsek@rkc.si
Zdravko Jakop	zdravko.jakop.ofm@gmail.com

800

1224
2024

| STIGME SV. FRANČIŠKA

